

PAIMENVIRASTA

OSA II

Carl Manthey-Zorn

Saksasta suomeksi toimittanut

Markku Särelä

Kansi: Kimmo Pälikkö

Copyright © Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 2021
ISBN 978-952-7174-05-0 (sid.)
ISBN 978-952-7174-06-7 (PDF)

Sisällys

Esipuhe	5
Apostoli Paavalin toinen kirje Timoteukselle	
Johdanto.....	7
<i>Ensimmäinen luku</i>	9
Jakeet 1:1–2.....	9
Jakeet 1:3–5.....	9
Jakeet 1:6–14.....	11
Jakeet 1:15–18.....	24
<i>Toinen luku</i>	27
Jakeet 2:1–7.....	27
Jakeet 2:8–13.....	31
Jakeet 2:14–21.....	36
Jakeet 2:22–23.....	42
Jakeet 2:24–26.....	43
<i>Kolmas luku</i>	45
Jakeet 3:1–5.....	45
Jakeet 3:6–9.....	46
Jakeet 3:10–15.....	48
<i>Neljäs luku</i>	55
Jakeet 4:1–5.....	55
Jakeet 4:6–8.....	60
Jakeet 4:9–13.....	64
Jakeet 4:14–15.....	67
Jakeet 4:16–17.....	68
Jakeet 4:18.....	70
Jakeet 4:19–21.....	71
Jae 4:22.....	73
Apostoli Paavalin kirje Tiitukselle	
Johdanto	74
Ensimmäinen luku	75
Jakeet 1:1–4.....	75
Jakeet 1:5–9.....	78
Jakeet 1:10–16.....	84
Toinen luku	88
Jae 2:1	88
Jakeet 2:2–10.....	88
Jakeet 2:11–15.....	96
Kolmas luku	104
Jakeet 3:1–2.....	104
Jakeet 3:3–8.....	106

Jae 3:9.....	124
Jakeet 3:10–11.....	125
Jakeet 3:12–15.....	130
Apostoli Paavalin kirje Filemonille	
Johdanto.....	132
Jakeet 1–3.....	134
Jakeet 4–7.....	135
Jakeet 8–20.....	136
Päätössanat	145
Jakeet 21–25	145
Hakemisto.....	149

Esipuhe

Kun sain käännettyksi Carl Zornin selityksen apostoli Paavalin ensimmäiseen kirjeeseen Timoteukselle, ajattelin sen olevan viimeinen käännöstyöni. Jumala on kuitenkin antanut minulle voimia niin, että rohkenin aloittaa Zornin muiden saarnavirkkaa koskevien kirjojen kääntämisen. Aihehan on hyvin kiinnostava ja erittäin tarpeellinen.

Tämä nyt julkaistava *Paimenvirasta osa II* on Zornin kirjan *Vom Hirtenamt* jälkiosa. Se sisältää selitykset kolmeen pyhän Raamatun kirjaan, nimittäin Toiseen kirjeeseen Timoteukselle, Kirjeeseen Tiitukselle ja Kirjeeseen Filemonille. Nämä ovat kaikki apostoli Paavalin kirjeitä.

Zorn on taitava eksegeetti, Raamatun selittäjä. Hän tuntee hyvin alkukielet sekä Raamatun opin ja sen yksityiskohdat. Niinpä hänen selityksensä on opillisesti oikea, ja se tuo esiin yksityiskohtia myöten selkeän kokonaiskuvan kulloisestakin asiasta. On ilo lukea tällaista esitystä.

Zorn näkee seurakunnan pastorin tehtäväksi olla ennen muuta evankeliumin julistaja. Jumala on jo valmistanut kristityt eli uskovat evankeliumin kuulemiseen ja vastaanottamiseen uudestisyntyttämällä heidät. Samalla hän on tehnyt heidät kykeneviksi ja halukkaiksi vastaanottamaan lain kolmannen käytön piiriin kuuluvia kehotuksia panna pois heissä oleva paha ja tehdä Jumalalle mieluisia tekoja. Uskovia ei tule patistaa hyviin tekoihin lain ankarilla vaatimuksilla, vaan evankeliumiin suloisesti vetoamalla. Tämä seikka meidän tulee tarkasti painaa mieleemme ja pyrkiä sitä Jumalan armolapsina elämäsämme noudattamaan armollisen Vapahtajamme kiitokseksi. Jumala antakoon meille tähän Pyhän Henkensä. Hän suokoon, että Kristuksen rakkaus täyttäisi sydämemme uskon kautta.

Olen tätä kirjaa lukiessani joutunut tekemään tiliä omasta saarnaviranhoidostani ja havaitsemaan monia puutteita, joita minulla on siinä ollut. Haluan pyytää sydämestäni anteeksi vajavaisuuttani Jumalalta sekä kaikilta niiltä, jotka ovat olleet paimenvirkani kohteina. Pyydän saada turvata Jeesuksen Kristuksen minuakin varten hankkimaan armoon varmasta ja luotettavasta Jumalan sanasta kiinni pitäen.

Markku Särelä, Tampereella joulukuun ensimmäisenä päivänä 2020

Apostoli Paavalin toinen kirje Timoteukselle

Johdanto

Apostoli Paavali kirjoitti tämän kirjeensä toisesta Rooman vankeudestaan (2 Tim. 1:8,12,16,17¹. 2:9². 4:6,16–18,21³), vuonna 65 jKr., siis vuosi ensimmäisen kirjeensä jälkeen.

Tätä kirjettä tutkiessamme tulemme havaitsemaan, että sen aiheutti seuraava asiointila. Timoteus oli vielä Efesossa ja oli ehkä tullut jonkin verran epäröiväksi niiden vaikeuksien vuoksi, joiden kanssa hän joutui siellä herkeämättä taistelemaan. Paavali oli vankina ja sidottuna. Hän oli jo selvinnyt kuulustelusta ilman, että kukaan hänen aikaisemmista tovereistaan uskollista Luukasta lukuun ottamatta olisi ollut hänen luonaan. Nämä olivat osaksi hänet jättäneet, osaksi hän oli lähettänyt heidät pois, osaksi he olivat matkalla Roomaan ollen jollakin muulla paikkakunnalla. Niin Paavali ikävöi rakasta poikaansa

---

¹ 2 Tim. 1:8,12,16,17: "Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä kanssani vaivaa evankeliumin hyväksi, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa... Siitä syystä myös kärsin näitä enkä sitä häpeä. Tunnen näet hänet, johon uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä on uskottu minulle... Antakoon Herra laupeutta Onesiforoksen huonekunnalle, sillä usein hän on minua virvoittanut eikä ole kahlettani hävennyt, vaan kun hän tuli Roomaan, hän etsi minua ahkerasti ja löysi minut."

² 2 Tim. 2:9: "Siinä kärsin kovia kahleisiin asti kuin pahantekijä, mutta Jumalan sana ei ole kahlehdittu."

³ 4:6,16–18,21: "Sillä minut jo uhrataan, ja lähtöni aika on jo tullut... Ensi kertaa puolustautuessani kukaan ei tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut. Älköön sitä heille syyksi luettako... Mutta Herra oli tukenani ja vahvisti minua, että sanan julistaminen kauttani tulisi täysin suoritetuksi, ja kaikki pakanat sen kuulisivat, ja pelastuin leijonan kidasta. Herra on vapauttava minut kaikesta ilkeästä ja pelastava minut taivaalliseen valtakuntaansa. Hänelle kunnia iäisyksien iäisyksiin. Aamen... Yritä päästä tulemaan ennen talvea."

Timoteusta ja halusi mielellään hänet luokseen sekä itsensä että Timoteuksen vuoksi. Niinpä hän kirjoitti hänelle tämän kirjeen, jossa hän sanoo tahtovansa hänet luokseen Roomaan. Hän vahvistaa Timoteusta muutamalla Jumalan sanan jalolla lohdutuksella ja toivottaa hänelle pyhää rohkeutta. Hän antaa hänelle lisää ohjeita viranhoitoon.

Ensimmäinen luku

Jakeet 2 Tim. 1:1–2: *"Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli Jumalan tahdosta sen elämän lupauksen mukaan, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, Timoteukselle, rakkaalle pojalleni. Armo, laupeus ja rauha Jumalalta, Isältä, ja Kristukselta Jeesukselta, Herraltamme!"*

Tämä tervehdys vastaa lähes täysin ensimmäisen kirjeen otsikkoa. Tässä tosin lukee Kristuksen Jeesuksen apostoli "Jumalan tahdosta" "Jumalan käskystä" sijaan, mikä on olennaisesti sama asia, sillä Jumalan käsky sisältää Jumalan tahdon. Ja "Jeesuksen Kristuksen, joka on meidän toivomme" sijasta tässä sanotaan Paavalin olevan Jeesuksen Kristuksen apostoli "elämän lupauksen mukaan", elämän, joka on Jeesuksessa Kristuksessa. Myös tämä on olennaisesti sama asia. Virka, joka Paavalilla oli, oli sen iankaikkisen elämän mukainen, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Se oli annettu hänelle siinä tarkoituksessa, että hän julistaisi tätä iankaikkista elämää. Niinpä hän oli Kristuksen Jeesuksen apostoli, hänen, joka on meidän toivomme. Paavali kutsuu tässä Timoteusta rakkaaksi pojakseen, tai paremmin hänen rakastetuksi pojakseen, sen sijaan että hän sanoisi häntä "oikeaksi pojakseen uskossa". Se vastaa sitä asiaintilaa, joka oli syynä tämän kirjeen kirjoittamiseen ja joka ilmoitetaan lyhyesti johdannossa. Paavali haluaa tässä ilmaista suuren henkilökohtaisen rakkautensa Timoteusta kohtaan, joka on hänen oikea poikansa uskossa.

Jakeet 2 Tim. 1:3–5: *"Kiitän Jumalaa, jota esivanhemmistani asti palvelen puhtaalla omallatunnolla – samalla kun lakkaamatta muistan sinua rukouksissani yötä päivää, ja muistaessani kyyneleitäsi haluan nähdä sinut, jotta täytyisin ilolla – kun mieleeni muistuu se vilpitön usko, joka sinulla on, joka oli ensin isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella ja joka, siitä olen varma, on sinullakin."*

Paavali kiittää Jumalaa siitä vilpittömästä uskosta, joka asuu Timoteuksessa.

Otsikkona olevalla tervehdyksellä Paavali aloittaa nyt kirjeensä sydämeen käyvällä ystävällisyydellä ja rakkaudella ja ylentää Timoteuksen sydämen lukien hänelle saman oikean uskon, mikä hänellä itsellään on. Hän lausuu: "Kiitän Jumalaa." Saamme heti olettaa, että hän kiittää Jumalaa Timoteuksen tähden. Näemme kohta, mistä hän häntä kiittää. Mutta ensiksi hän liittyy sanoihin: "Minä kiitän Jumalaa" sanat: "jota esivanhemmistani asti palvelen puhtaalla omallatunnolla". Samoin kuin hänen esi-isänsä olivat palvelleet Jumalaa vilpittömästi puhtaalla omallatunnolla uskon kautta luvattuun Messiaaseen, niin Paavali palveli puhtaalla omallatunnolla (katso mitä tästä on sanottu 1 Tim. 1:5⁴) uskon kautta nyt ilmestyneeseen Kristukseen Jeesukseen. Apt. 23:1. 24:14–16⁵. 26:4–23. Mitä Paavali sanoo itsestään kohdassa 1 Tim. 1:13–14⁶, on sama, minkä hän esittää perinpohjaisesti kohdassa Apt. 26:4–23. Se ei ole ristiriidassa sen kanssa, mitä hän tässä sanoo itsestään, vaan päinvastoin vahvistaa sen. Nyt hän liittyy sanaan: "Kiitän Jumalaa" ja osoittaa sen tilanteen, jossa hän kiittää Jumalaa: "kiittäessäni rukouksissani lakkaamatta Jumalaa yötä päivää ja muistaessani kyyneleitäsi (hyvästijättötilanteessa) haluan nähdä sinut, jotta (sinut nähdessäni) täytyisin ilolla." Nyt Paavali lainaa aivan suoraan sanoja "kiitän Jumalaa" ja sanoo, miksi ja mitä varten hän kiittää Jumalaa: "kun mieleeni muistuu se vilpittön usko,

---

⁴ 1 Tim. 1:5: "Mutta käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja teeskentelemättömästä uskosta."

⁵ Apt. 24:14–16: "Mutta sen sinulle tunnustan, että sen tien mukaisesti, jota he lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että uskon kaiken, mitä on kirjoitettu Laissa ja Profeetoissa, pitäen sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekkin odottavat, sekä vanhurskusten että väärrien. Sen tähden myös ahkeroin, että minulla olisi aina loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä."

⁶ 1 Tim. 1:13–14: "Mutta sain laupeuden, koska olin tehnyt sitä tietämättömänä, epäuskossa, ja meidän Herramme armo oli ylitsepuksuava uskon ja rakkauden kanssa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa."

joka sinulla on, joka oli ensin isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella ja joka, siitä olen varma, on sinullakin." Apostoli ei sano, mikä tuo sen hänen mieleensä, ja selittäjät arvelevat kai-kenlaista. Mutta koska hän mainitsee oman ja esivanhempiansa vilpittömän uskon, niin on ehkä oletettavissa, että ajattelemalla Timoteuksen ja hänen äitinsä ja isoäitinsä vilpittömää uskoa hänelle muistui mieleen, miten suuresti hän rakasti Timoteusta ja kuinka paljon hän häntä ajatteli ja rukoili hänen puolestaan ja halusi niin mielellään saada hänet luokseen. Joka tapauksessa on varmaa, että apostoli kiittää Jumalaa siitä vilpittömästä uskosta, joka Timoteuksella oli, kuten hänellä itselläänkin. Ja kun hän sanoo tämän Timoteukselle ja lausuu olevansa täysin vakuuttunut hänen aidosta uskostaan, hän ylentää niin kovasti ahdistetun ja taistelevan poikansa ja apulaisensa sydämen jo heti alkuunsa, ennen kuin hän puhuu hänelle muuta, minkä hän heti kohta tekeekin.

Joka haluaa lohduttaa ja vahvistaa sananpalvelijoita, jotka ovat yksittäisissä seurakunnissa tai muissa virkapaikoissa vaikeissa olosuhteissa ja sen vuoksi ahdistuneita ja epäroivia, kottakoon ennen kaikkea epäroivän sydänparkansa muistuttamalla heidän uskonsa suurta iloa, jolla he omistavat Jumalan kaikkivoivan armon. Sitten puhukoon heille lisää ja opettakoon heitä. Siitä tulee heille siemen, joka lankeaa hyvään maahan.

Jakeet 2 Tim. 1:6–14: "Siitä syystä muistutan sinua virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on suorittamani kättenpäällepanon kautta. Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja maltillisuuden hengen. Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä kanssani vaivaa evankeliumin hyväksi, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa. Hän on pelastanut meidät ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei tekojemme mukaan, vaan oman päätöksensä ja armonsa mukaan, joka on annettu meille Kristuksessa Jeesusuksessa ennen ikuisia aikoja, mutta nyt saatettu julki Vapahtajamme Kristuk-

sen Jeesuksen ilmestymisen kautta, joka kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden evankeliumin kautta, jonka julistajaksi, apostoliksi ja opettajaksi pakanoille minut on asetettu. Siitä syystä myös kärsin näitä enkä sitä häpeä. Tunnen näet hänet, johon uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä on uskottu minulle. Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Säilytä se hyvä, mikä on sinulle uskottu Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu."

Apostoli Paavali puhuu nyt edelleen Timoteukselle ja kehottaa häntä virittämään hänessä olevan armolahjan.

Siksi – koska hän on vakuuttunut, että oikea, vilpittömän usko asuu Timoteuksessa – apostoli kehottaa nyt häntä, virittämään jälleen uuteen elävyyteen sen armolahjan, joka hänellä on, apostolin kätenpäällepanemisen kautta. Tällä apostoli viittaa siihen, mitä hän jo oli sanonut ensimmäisessä kirjeessään, 1 Tim. 4:14⁷. Profeetallinen, kokoontuneiden vanhinten kätenpäällepanoon yhdistynyt puhe, joihin vanhimpiin apostoli itsekin lukeutui, oli Pyhän Hengen lahja virkakelpoisuuteen, Pyhän Hengen itsensä hänelle antama. Tässä apostoli mainitsee vain oman kätenpäällepanemisensa, ehkäpä siksi, että tällä kirjeellä on hyvin erityinen persoonallinen luonne ja koska apostoli heti jakeessa 8 lausuu, ettei Timoteuksen tule häntä hävetä. Apostoli käyttää tässä ilmaisua "muistutan", koska hän tietää, että Timoteuksella hänessä asuvan vilpittömän uskon ja Pyhän Hengen nojalla oli jo tietoisuus siitä, että hänen oli yhä uudestaan virittettävä itsessään asuva virkaan kykeneväisyyden lahja ja ilo huolimatta kaikista ikävyyksistä ja juuri niiden tähden, joita hän kohtaa virkansa hoidossa. Tämän Timoteuksessa asuvan tietoisuuden apostoli haluaa vain herättää hänen muistiinsa. Hän haluaa puhaltaa sen Timoteuksessa ehkä kuin arkuuden,

---

⁷ 1 Tim. 4:14: "Älä lyö laimin armolahjaa, joka sinussa on ja joka sinulle annettiin profetian kautta vanhinten pannessa kätensä päällesi."

epäröinnin ja pelokkuuden tuhkan peitosta uudestaan palamaan ja saada se uudestaan liekehtimään. Mutta aivan varmasti tämä viran kykeneväisyyden ja siitä tulevan ilon tuli ei ollut kokonaan tukahtunut.

Tällä kohtaa haluamme tehdä välihuomautuksen, jota ei tule ohittaa. Sen sijaan, että apostoli sanoi: "muistutan sinua", hän olisi voinut sanoa: "kehotan sinua" tai jopa: "käsken sinua". Näillä ilmaisuilla, kun kristityt käyttävät niitä toisistaan, kuten Uudessa testamentissa näistä kolmesta ilmaisusta puheen ollen tapahtuu, on aina ja erotuksetta puhtaasti evankelinen tarkoitus, se, että Pyhä Henki sillä herättää ja vahvistaa sen, mikä jo kristittyjen sydämissä sitä ennen on olemassa saman Pyhän Hengen toimesta ja siellä asuvana. "Kehottamista" ja "käskemistä" luonnehtii "muistuttaminen". Se ei ole näissä ilmaisuissa lain tai lakimaisuuden henkäys tai hitunen. Tämä on niin varmaa, että me uhmaamme jokaista teologia, joka haluaa väittää vastaan. Hän ei voi osoittaa yhtään kohtaa, jossa asia olisi toisin.

Paavali kehottaa siis Timoteusta uudestaan herättämään Pyhän Hengen kautta hänessä asuvan virkaan kykeneväisyyden ja siihen liittyvän ilon. Sillä mikä onkaan Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut meille ja joka asuu kaikissa kristityissä? Hän ei ole pelon, epäröinnin eikä masentuneisuuden henki, vaan hän on voiman ja rakkauden ja maltillisuuden Henki. Se, jolla on tämä Henki, ei voi olla pelokas, epäröivä ja vailla rohkeutta, vaan hänet on varustettu voimalla, rakkaudella ja maltillisuudella. Ja niin Pyhä Henki antaa myös sananpalvelijoille, joissa hän asuu, *voimaa* iloiseen kamppailuun, taisteluun, pahan vastustamiseen ja voittamiseen, *rakkautta* viedä pelastus evankeliumilla niille, joihin nähden virka tulee panna täytäntöön, *maltillisuutta* kristittyjen rakkaudessa tapahtuvaan maltillisuuden harjoitukseen ja elämän parantamiseen, joihin nähden virka tulee panna täytäntöön. Sen tähden Timoteuksen ei tule hävetä todistusta eikä evankeliumia Herrastamme Jeesuksesta Kristuk-

sesta (Room. 1:16⁸) eikä apostoli Paavalia, joka on Jeesuksen Kristuksen vanki, joka Jeesusta Kristusta koskevan todistuksensa tähden on vankilassa (Ef. 3:1⁹; Filem. 9,13¹⁰). Hänen tulee mielellään kärsiä pahaa apostolin kanssa evankeliumin tähden sen Jumalan voiman mukaan, joka hänessä on (jaa 7¹¹).

Apostoli muistuttaa nyt Timoteusta siitä, mitä *Jumala on tehnyt kaikillekin kristityille* vaikuttaakseen tällä muistuttamisella ja kehottamisella sen, mikä varsinaisesti oli Timoteuksen sydämen syvyydessä ja mikä oli hänelle kaikkein ratkaisevinta, joka sai hänestä esiin: "aamen, aamen!" -huudon ja vaikutti voimakkaan ja iloisen seuraamisen. Me, jotka myös olemme kristittyjä, haluamme tarkastella tätä kohta kohdalta huolella ja rukousmielin.

Mitä Jumala on tehnyt meille kristityille? – Jumala on "tehnyt meidät autuaiksi" eli pelastanut meidät. Jumala on asettanut meidät sellaiseen tilaan, jossa meille todella kuuluu kaikkia ihmisiä varten säädetty pelastus ja iankaikkinen autuus.

Miten Jumala on saanut tämän aikaan? Jumala on *kutsunut* meidät. Tämä ja-sana sanojen "tehnyt autuaiksi" ja "kutsunut" välissä on selittävä ja-sana Jumala on kutsunut meidät evankeliumilla ja Pyhällä Hengellä pelastukseen ja autuuteen. Niin Jumala on tehnyt meidät autuaiksi eli pelastanut meidät. Jumalan kutsu on siis ollut meissä *vaikuttava*, tehokas. Vakavaksi tarkoitettu ja voimakas on tämä Jumalan kutsu kaikista ihmisistä puheen ollen, mutta sillä ei ole kaikista ihmisistä puheen ol-

---

⁸ "Sillä en häpeä Kristuksen evankeliumia, sillä se on Jumalan voima, jokaiselle uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle."

⁹ Ef. 3:1: "Sen takia minä, Paavali, teidän, pakanoiden, tähden Kristuksen Jeesuksen vanki, notkistan polveni."

¹⁰ Filem. 9,13: "Niin rakkauden tähden mieluummin pyydän ollen tämmöinen kuin olen, vanha Paavali, ja nyt myös Kristuksen Jeesuksen vanki... Minä olisin tahtonut pitää hänet luonani, että hän sinun sijastasi olisi palvelut minua, joka olen evankeliumin tähden kahleissa."

¹¹ 2 Tim. 1:7: "Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja maltillisuuden hengen."

len Jumalan tahtomaa vaikutusta. Matt. 20:1–16. 22:1–14. Mutta meistä kristityistä puheen ollen Jumala on todella kutsullaan vaikuttanut sen, minkä hän haluaa sillä vaikuttaa kaikista puheen ollen: hän on kutsullaan meidät *kääntänyt, tehnyt uskoviksi* ja siten tehnyt autuaiksi eli pelastanut. – Poikkeuksetta kaikissa kohdissa, joissa tämä kutsu kohdistetaan kristittyihin, sillä on tämä merkitys: kääntää, tehdä uskovaksi, saada aikaan pelastus.

Millainen on se kutsu, jolla Jumala on kutsunut, kääntänyt, tehnyt uskoviksi ja saattanut meidät pelastuksen omistamiseen ja tuonut meille iankaikkisen autuuden? – Jumala on kutsunut meidät kristityt pyhällä kutsulla, sellaisella kutsulla, joka vastaa Jumalan pyhyyttä, jota kukaan ei voi asettaa kysymyksenalaiseksi, kutsulla, jota voi moittia yhtä vähän kuin itse Jumalaa.

Miten tämä on lähemmin käsitettävä? Missä määrin tämä kutsu, jolla Jumala on meidät kristityt kutsunut, kääntänyt, tehnyt uskoviksi ja autuaiksi, on pyhä? – Jumala *ei ole kutsunut meitä tekojemme mukaan*. Jumala ei ole kutsuessaan katsonut tekojamme eikä niistä puheen ollen tehnyt päätöstään tekojemme mukaan. Teoilla on ymmärrettävä kaikkea, mitä me teemme, suhtautumistamme, joka suhteessa, sisäistä ja ulkonaista, olipa se hyvää tai pahaa. Sen mukaan Jumala ei tehnyt päätöstään, Jumala ei antanut sen millään tavalla vaikuttaa asiaan, kun hän kutsui, käänsi, teki uskoviksi ja pelasti meidät. Jos Jumala olisi sallinut tekojemme vaikuttaa asiaan ja tehnyt meidät uskoviksi ja autuaiksi, hänen kutsunsa ei olisi ollut pyhä eikä hänen pyhytensä mukainen. Oi kristitty, sinähän ymmärrät jo asian! Mutta lue Room. 3:23–24¹² ja Ef. 2:1–10¹³ sekä Tiit.

---

¹² Room. 3:23–24: "Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja maltillisuuden hengen."

¹³ Ef. 2:1–10: "Jumala on eläväksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikosiinne ja synteihinne, joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmapiirin hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään epäuskon lapsissa, joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja järjen tahtoa, ja olimme luonnostamme vihan lapsia kuten muutkin, mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas,

3:3–5¹⁴. Jos Jumala olisi antanut tekojemme määrätä kutsumistaan, missä silloin olisi *armo*, josta hän puhuu apostolinsa kautta? Missä silloin olisi hänen sanansa totuudellisuus? Missä olisi silloin hänen kutsumisensa pyhyys ja hänen oma pyhyytensä? Minkä mukaan Jumala sitten toimi, mikä määräsi Jumalaa, kun hän kutsui, käänsi, teki uskoviksi ja saattoi osallisiksi pelastuksesta ja autuudesta nimenomaan meidät? Jos kerran ei meidän tekojemme mukaan eikä meidän suhtautumisemme mukaan, niin minkä mukaan? – Jumala on tästä puheen ollen toiminut yksinomaan *"oman päätöksensä ja armonsa mukaan, joka on meille annettu"*. Sana "ja", joka tässä on, on jälleen käsitettävä selittäväksi ja-sanaksi näin: oman päätöksensä mukaan, joka oli armo, armopäätös. Tiedätkö, mikä tämä Jumalan päätös on? Se on hänen tahtonsa mielisuosio hänen armonsa kirkkauden kiitokseksi, se on sitä vastaava säädös. Ef. 5:1,6¹⁵. Mitään muuta Jumala ei ole säätänyt kutsuakseen, kääntääkseen meidät ja tehdäkseen juuri meistä uskovia kristittyjä ja pelastuksesta ja autuudesta osallisia. Mitä muuta Jumalan olisi tullut päättää?

---

suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa – armosta te olette pelastetut – ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvyedensä meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta. Se ei ole teistä. Se on Jumalan lahja. Se ei ole teoista, ettei kukaan kerskaisi. Olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, jotta niissä vaeltaisimme."

¹⁴ Tiit. 3:3–5: "Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, monien himojen ja nautintojen orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme. Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi, hän pelasti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen pesun ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta."

¹⁵ Ef. 5:1,6: "Olkaa siis Jumalan seuraajia, niin kuin rakkaat lapset... Älköön kukaan pettääkö teitä tyhjillä puheilla, sillä niiden tähden Jumalan viha tulee tottelemattomuuden lasten päälle."

Meidän tekemmehän ovat tämän päätöksen ulkopuolella. Puhumme jo sanoista "ei tekojemme mukaan". Niin, tämä Jumalan oma armopäätös kutsua ja pelastaa meidät on "annettu meille", on lujasti meihin sovellettu ja toteutettu: olemme uskovia ja tulleet pelastuksesta osallisiksi; sillä Jumalan armoneuvo ja armopäätös eivät voi horjua. Hepr. 6:17.¹⁶ Room. 9:11.¹⁷ Luehan nyt Room. 8:28.¹⁸ Ef. 1:11.¹⁹

Mutta sanotaanko tähän vielä jotakin muutakin? Sanotaan. Tämä Jumalan armopäätös on annettu meille "*Kristuksessa Jeesuksessa*". Mitä se tarkoittaa? Tätä: Tämä Jumalan armopäätös pelastaa ja kääntää meidät oli samalla sidottu Kristukseen Jeesukseen, joka sisälsi samalla Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen ja hänen lunastustyönsä ja perustui siten Jeesukseen Kristukseen ja hänen lunastustyöhönsä. Ajattelemattomat teologit ymmärtävät tämän "annettu Jeesuksessa Kristuksessa" näin: annettu meille, jotka olemme uskon kautta Jeesuksessa Kristuksessa edeltä nähty hänessä oleviksi. Eikö se ole mieletöntä? Jumalan pitäisi olla tehnyt armopäätöksensä tehdä meidät uskoviksi, koska hän olisi edeltä nähnyt, että olemme uskovia!! Mutta tämä Jumalan armopäätös – sen havaitsemme tästä selvästi – ei ollut, kuten kalvinistit kiusaajan sokaisemina opettavat, Jumalan absoluuttinen päätös sillä tavoin, että Jumala olisi edeltä asettanut ja sanonut: tälle yhdelle ihmiselle haluan olla armollinen ja hänet kääntää ja pelastaa. Yhdelle haluan antaa Vapahta-

---

¹⁶ Hepr. 6:17: "Sen tähden, kun Jumala tahtoi lupauksen perillisille osoittaa vielä vakuuttavammin, että hänen päätöksensä on muuttumaton, hän vakuutti sen valalla."

¹⁷ Room. 9:11: "Sillä Raamattu sanoo faraolle: 'Juuri sitä varten nostin sinut esiin, että näyttäisin sinussa voimani ja että nimeäni julistettaisiin kaikessa maassa.'"

¹⁸ Room. 8:28: "Mutta tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen päätöksensä mukaan ovat kutsutut."

¹⁹ Ef. 1:11: "Hänessä myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltä määrätty hänen suunnitelmansa mukaan, hänen, joka vaikuttaa kaiken oman tahtonsa ja päätöksensä mukaan."

jan armossa, mutta toiselle en halua häntä antaa, vaan tuomita hänet syntisenä vanhurskauteni mukaan. Ei, ei, niin ei asia ole! Vaan Jumalan armopäätös on annettu meille siten, että se saadaan omaksi ja annetaan vain "Jeesuksessa Kristuksessa", koska Jeesus Kristus on sovittanut koko maailman, kaikki ihmiset ja siis kaikki meidätkin Jeesuksessa Kristuksessa Jumalan kanssa.

Milloin tämä Jumalan armopäätös annettiin meille? Ennen maailman aikaa, iankaikkisuudessa. Lue Ef. 1:3–7.²⁰ Oi armoa, suurta, silkkaa armoa! Lue myös Room. 9:10–13²¹ ja sovelle se saman luvun jakeisiin 6,7,16,25–26²² ja nyt edessämme olevaan asiaan.

Mutta jos Jumalan armopäätös on annettu Jeesuksessa Kristuksessa ennen ikuisia aikoja, miten voimme siitä jotakin tietää

---

²⁰ Ef. 1:3–7: "Ylistetty olkoon Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä kaikella hengellisellä siunauksella taivaallisissa Kristuksessa, niin kuin hän ennen maailman perustamista oli hänessä valinnut meidät olemaan pyhiä ja moitteettomia hänen edessään, rakkaudessa, edeltä määräten meidät lapseuteen hänelle itselleen Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuusion mukaan, sen armonsa kirkkauden kiitokseksi. Tämän armon hän on lahjoittanut meille siinä rakastetussa, jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomisten anteeksisaaminen hänen armonsa rikkauden mukaan."

²¹ Room. 9:10–13: "Eikä ainoastaan näin ollut hänellä, vaan samoin Rebe-kallakin, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän isästämme Iisakista. Ennen kuin kaksoset olivat syntyneetkään ja ennen kuin olivat tehneet mitään, hyvää tai pahaa, niin – että Jumalan valinnan mukainen edeltävä päätös pysyisi, ei tekojen tähden, vaan kutsujan tähden – sanottiin hänelle: 'Vanhempi on palveleva nuorempaa', niin kuin on kirjoitettu: 'Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin.'"

²² Room. 9:6–7,16,25–26: Mutta ei niin, että Jumalan sana olisi harhaan mennyt. Sillä eivät kaikki ole lapsia sen tähden, että ovat Aabrahamin siementä, vaan Iisakista kutsutaan sinulle siemen...Se ei siis riipu siitä, joka tahtoo, eikä siitä, joka juoksee, vaan Jumalasta, joka on armollinen... On tapahtuva, että siinä paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te ette ole minun kansani', siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi.' Mutta Jesaja huudahtaa Israelista: 'Vaikka Israelin lapsia olisi määrältään kuin meren hiekkaa, pelastuu heistä vain jäännös.'"

ja sillä itseämme lohduttaa? Tämä Jumalan armo päätös "on nyt saatettu julki Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ilmestymisellä, joka kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden evankeliumin kautta, jonka julistajaksi, apostoliksi ja opettajaksi minut on asetettu pakanoilta", sanoo Paavali.

Haluamme ensiksi ymmärtää nämä sanat. Sitten haluamme nähdä, mikä vastaus kysymykseemme on näissä sanoissa.

Sanat "on nyt saatettu julki" viittaa vastakohtaan tavoin sanoihin "annettu meille Jeesuksessa Kristuksessa ennen ikuisia aikoja" eikä koske ainoastaan armoa, vaan "päätöstä ja armoa" eli armopäätöstä. *Niinpä siis meille kristityille annettu Jumalan armopäätös kääntää ja pelastaa meidät* tehtiin ennen ikuisia aikoja ja siitä syystä se oli meiltä salassa. *Nyt se on ilmoitettu.* – Tämä on apostolin koko ilmaisun ydin.

Minkä kautta tämä Jumalan armopäätös on nyt ilmoitettu? – "Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen ilmestymisen kautta." Ilmestyminen on Jeesuksen Kristuksen ihmiseksi tulo, elämä, teot, opettaminen, kärsimys, kuolema ja ylösnousemus hänen taivaaseenastumiseensa saakka. 1 Joh. 1:1–3.²³ Sana "Vapahtajan" eli "Autuaaksitekijän" viittaa sanoihin "on pelastanut meidät" jakeessa 9. Siis ensiksi havaitsemme tämän: Meille kristityille annettu Jumalan armopäätös pelastaa meidät on nyt ilmoitettu Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ilmestymisellä.

Miten niin? Vapahtajamme Jeesus Kristus on "*kukistanut kuoleman*". "Kuolema" on synnin palkka (Room. 6:23), ruumiillinen, hengellinen ja iankaikkinen kuolema. Tämän kuoleman on Vapahtajamme Jeesus Kristus kukistanut, kumonnut si-

---

²³ 1 Joh. 1:1–3: "Mikä on ollut alusta, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä puhumme: elämän Sanasta – ja elämä ilmestyi, ja olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän luona ja ilmestyi meille – minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen myös julistamme teille, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme. Meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa."

jaiskärsimyksellään, -kuolemallaan ja -ylösousemuksellaan. 1 Kor. 15:26.²⁴ Hepr. 2:14.²⁵

Ja mitä muuta autuaaksitekijämme on tehnyt pelastaakseen meidät? – Hän ei vain kukistanut pimeyttä ja kuoleman varjoa, jossa me istuimme (Luuk. 1:79²⁶), vaan hän myös "toi valoon elämän ja katoamattomuuden". Myös tässä sana "ja" on selittävä: autuaaksitekijämme on tuonut valoon elämän, joka on katoamattomuutta, katoamaton iankaikkinen elämä, sen autuaaksitekijämme on tuonut valoon.

Millä? – "Evankeliumilla." Autuaaksitekijämme Jeesus Kristus on tuonut valoon elämän, joka hänessä oli (Joh. 1:4²⁷. 5:26²⁸), joka hän itse on (Joh. 14:6²⁹), joka on meidän valkeutemme ja pelastuksemme (Joh. 1:4³⁰), mutta joka iankaikkisuudesta asti oli salattuna Jumalan neuvossa ja Jumalassa, on nyt tuotu valoon eteemme loistavana asetettuna, tehty meille säteileväksi, houkuttelevaksi, meitä kutsuvaksi, jopa meille myötätuntoa hohtavaksi. Hän antaa elämän sanan valaista meitä.

Miten sitten tämä tapahtuu? – Paavali sanoo: "*jonka julistajaksi, apostoliksi ja opettajaksi pakanoille minut on asetettu.*" Paavali ja hänen kanssaan ne kaksitoista oli asetettu evankeliumia varten kaikille kansoille sanansaattajiksi, apostoleiksi ja opettajiksi. He kutsuvat kaikkia ihmisiä käymään sisään elämään. He ovat kutsuneet, kääntäneet ja tehneet uskoviksi meidät ihmiset ja saattaneet osallisiksi elämästä, iankaikkisesta, ka-

---

²⁴ 1 Kor. 15:26: "Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema."

²⁵ Hepr. 2:14: "Koska siis lapsilla on veri ja liha, hänkin tuli niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi kukistaakseen kuoleman kautta sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on perkeleen."

²⁶ Luuk. 1:79: "... loistaen meille, jotka istumme pimeydessä ja kuoleman varjossa."

²⁷ Joh. 1:4: "Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus."

²⁸ Joh. 5:26: "Sillä niin kuin Isällä on elämä itsessään, niin hän on antanut elämän myös Pojalle, että myös hänellä on elämä itsessään."

²⁹ Joh. 14:6: "Jeesus sanoi hänelle: 'MINÄ OLEN tie, totuus ja elämä. Kukaan ei tule Isän luo muuten kuin minun kauttani.'"

³⁰ Joh. 1:4: "Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus."

toamattomasta elämästä, iankaikkisesta autuudesta. Tämä sano-
taan näissä nyt tarkastelluissa sanoissa.

Nyt, minkä vastauksen nämä sanat antavat kysymykseem-
me?

Kysymyksemme oli tämä: Jos tämä armopäätös kääntää
ja pelastaa meidät on annettu Jeesuksessa Kristuksessa ennen
ikuisia aikoja, miten voimme tietää siitä jotakin ja lohduttaa sil-
lä itseämme?

Mutta vastaus on selvä, lapsenomainen ja tunnettu kuin ko-
ko evankeliumi, joka on meille syntisille annettu.

Miettikäämme kuitenkin näitä asioita: **1.** Jumalan armopää-
tös kääntää ja pelastaa meidät on annettu meille kristityille Jee-
suksessa Kristuksessa: Jeesus Kristus on ilmestynyt. **2.** Jumalan
armopäätös on pelastaa meidät: Autuaaksitekijämme Kristus
Jeesus on kukistanut kuoleman ja tuonut valoon iankaikkisen
elämän. **3.** Jumalan armopäätös on kutsua, kääntää ja pelastaa
meidät: Evankeliumi, elämän sana loistaa meille. Sillä se on ju-
listettu meille ja sen sanansaattajat, apostolit ja opettajat, julis-
tavat sen kaikille kansoille, ja se kutsuu elämän ja pelastuksen
omistamiseen. **4.** Nyt katso jaetta 9: Jumala on meidät kristityt
todella pelastanut kutsumalla ja saattamalla kääntymykseen.

Niin tunnemme oikein Jumalan armopäätöksen saattaa mei-
dät kristityt kääntymykseen ja pelastaa, joka on meille annettu
Kristuksessa Jeesuksessa ennen aikojen alkua. Niin tunnemme
hänet. Se ei ole enää meiltä salassa. Niin voimme, meidän tu-
leekin ja me haluamme sillä lohduttautua. Uskossa tunnemme
Jumalan armopäätöksen tehdä meidät uskoviksi ja pelastaa
meidät. Tässä ei ole mitään erehdystä eikä eksymistä. Meidän
ei tarvitse lainkaan toivoa, että kaikkien meidän nimemme oli-
sivat Raamatussa. Paljon vähemmän saamme toivoa, että voi-
simme suoraan ja välittömästi katsoa Jumalan iankaikkiseen
armoneuvoon ja armopäätökseen. Niinpä, kuten juuri osoitet-
tiin, me tunnemme sen. Seuratkaamme vain aina pyhän Pietarin

kehotusta ja ahkeroikaamme oikein kristillisesti eläen uskossa tehdä lujaksi tämä tunteminen. 2 Piet. 1:10.³¹

Tästä iankaikkisesta ja mitä suurimmasta armosta, jonka Timoteus oli kokenut ja joka asui hänen sydämensä pohjassa uskon kautta, apostoli muistuttaa Timoteusta. Armo herättää hänessä olevan Jumalan lahjan. Se saa Timoteuksen ajattelemaan, ettei hänelle annettu Pyhä Henki ole pelkuruuden henki, vaan voiman, rakkauden ja maltillisuuden Henki. Se antaa hänelle voimaa niin, ettei hän häpeä todistusta Herrastamme eikä kahleissa olevaa apostolia, vaan mielellään kärsii hänen kanssaan evankeliumin tähden Jumalan antaman voiman mukaan. Jakeet 6–8.³²

Tähän kaikkeen sananpalvelijat ylentäkööt nyt sydämensä, erityisesti kun heillä on taistelua ulkoapäin ja pelkoa sisältäpäin 2 Kor. 7:5.³³ Samanlaista on kaikilla kristityillä kullekin annettussa määrin.

Jo edellä sanottuun apostoli liittää vielä jotakin, joka täsmää täysin edellä sanotun kanssa. Hän puhuu ensin jakeessa 12 itsestään jakeen 8 johdosta, sitten hän kehottaa Timoteusta jakeissa 13 ja 14 jakeiden 6–11 johdosta.

Hän viittaa siihen, mitä hän juuri jakeissa 9–11 oli sanonut Timoteuksen mielen kohottamiseksi. Hän sanoo tämän "asian" tähden kärsivänsä sellaista (jake 8), mutta ei sano häpeävänsä siitä. Hän haluaa sanoa: Kahleeni eivät ole minulle häpeä, vaan kunnia. Hänhän kärsii Kristuksen takia evankeliumin tähden.

---

³¹ 2 Piet. 1:10: "Pyrkikää sen tähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsu-miseen ja valitsemiseen lujaksi. Jos näet sen teette, ette koskaan lankea."

³² 2 Tim. 1:6–8: "Siitä syystä muistutan sinua virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on suorittamani kättenpäällepanon kautta. Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja maltillisuuden hengen. Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä mi-nua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä kanssani vaivaa evankeliumin hy-väksi, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa."

³³ 2 Kor. 7:5: "Sillä Makedoniaan tultuammekaan lihamme ei saanut mitään lepoa, vaan olimme kaikin tavoin ahdistetut: ulkoapäin taisteluita, sisältä-päin pelkoa."

Jae 8. Lue vielä Room. 5:3 ja Kol. 1:24³⁴. Sillä hän sanoo tietävänsä, kenenkä varaan hän on pannut luottamuksensa, ja hän on varma, että Jumala on voimallinen säilyttämään hänelle uskotun tuohon päivään eli viimeiseen päivään asti. – Nyt herää kysymys, mitä Paavali tarkoittaa "minulle uskotulla". Olemme tavanneet sanan "uskottu" jo kohdassa 1 Tim. 6:20³⁵ ja havainneet, että "uskottu" on jotakin, mikä jollekulle on pantu talteen, mikä on jollekulle uskottu säilytettäväksi. Herää kysymys, tarkoitatako Paavali tässä "minulle uskotulla" sitä, minkä Jumala on uskonut hänelle, vai sitä, minkä hän on uskonut Jumalalle. [Oppineille: Kysymys on siitä, onko kreikan genetiivi, jonka Luther on kääntänyt "minulle", genitivus *objectivus* vai genitivus *subjectivus*. Edellisessä tapauksessa "minulle uskottu" olisi se, minkä Jumala on uskonut Paavaliille, jälkimmäisessä tapauksessa se, minkä Paavali oli uskonut Jumalalle.] Jos Paavali tarkoittaa ensin mainittua, hän tarkoittaa apostolinvirkaansa (1 Kor. 9:7 kreikaksi), ja sanoo, että Jumala on voimallinen säilyttämään sen hänelle viimeiseen päivään saakka. Jakeet 1:18³⁶, 4:8³⁷, 2 Tess. 1:10³⁸, Matt. 19:28³⁹. Mikäli Paavali tarkoittaa

---

³⁴ Room. 5:3: "Kerskaamme myös ahdistuksissa, sillä tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä." Kol. 1:24: "Nyt iloitsen kärsiessäni teidän tähtenne. Mitä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen puolestani täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta."

³⁵ 1 Tim. 6:20: "Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja pysy erossa tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhistä ja tyhjästä puheista ja vastaväitteistä."

³⁶ 2 Tim. 1:18: "Suokoon Herra, että hän löytää laupeuden Herran luona sinä päivänä. Ja kuinka suuria olivatkaan ne palvelukset, joita hän teki Efesossa, sinä sen paremmin tiedät."

³⁷ 2 Tim. 4:8: "Tästedes minulle on talletettuna vanhurskauden sepele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, antaa minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka rakastavat hänen ilmestymistään."

³⁸ 2 Tess. 1:10: "Kun hän sinä päivänä tulee, että hänet kirkastettaisiin pyhissään ja hän olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa sinä päivänä, sillä te olette uskoneet meidän todistuksemme."

viimemainittua, hän tarkoittaa pelastustaan. Selittäjät ovat eri kannoilla. Haluamme ottaa viimemainitun merkityksen, koska Paavali ilmaisee luottamuksensa Jumalaan, että Jumala tulee olemaan hänelle uskotun pelastuksen säilyttäjä.

Nyt Paavali kehottaa Timoteusta. Tämä kehoitus perustuu siihen, mitä hän sanoi Timoteukselle jakeissa 6–11. Se on samalla seurausta merkitsevä "siis". Hän kehottaa Timoteusta pitämään lujana sen esikuvan tai tarkemmin sanoen: terveellisten sanojen esikuvan (2 Tim. 1:13⁴⁰), jotka sanat hän oli kuullut häneltä, apostolilta. Tämä hänen tulee tehdä uskossa ja rakkaudessa, jonka perustus on Kristuksessa Jeesuksessa. 1 Tim. 1:14.⁴¹ Tämä hänelle uskottu hyvä, nimittäin apostolinen oppi, hänen tulee varjella ja säilyttää (1 Tim. 6:20⁴²) meissä, kaikissa kristityissä, asuvan Pyhän Hengen kautta, siis itseään ja vartaansa varten. 1 Tim. 4:16.⁴³

No hyvä! Niinpä kaikki oikeamieliset sananpalvelijat kärsivät mielellään ja epäroimättä Kristuksen ja evankeliumin tähden kaiken, mitä vain on tuleva, varmoina autuudestaan ja varjelevat ja säilyttävät väistymättä heissä asuvan Pyhän Hengen kautta heille Jumalan uskoman hyvän: apostolisen pelastusopin.

Jakeet: 2 Tim. 1:15–18: *"Tiedät, että kaikki ne, jotka ovat Aasian maakunnassa, ovat kääntyneet minusta pois. Niiden*

---

³⁹ Matt. 19:28: "Jeesus sanoi heille: "Totisesti sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, tekin, jotka olette minua seuranneet, saatte istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa."

⁴⁰ 2 Tim. 1:13: "Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa."

⁴¹ 1 Tim. 1:14: "Säilytä se hyvä, mikä on sinulle uskottu Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu."

⁴² 1 Tim. 6:20: "Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja pysy erossa tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhistä ja tyhjästä puheista ja vasta-vaiteista."

⁴³ 1 Tim. 4:16: "Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja pysy erossa tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhistä ja tyhjästä puheista ja vasta-vaiteista."

joukossa ovat Fygellos ja Hermogenes. Antakoon Herra laupeutta Onesiforoksen huonekunnalle, sillä usein hän on minua virvoittanut eikä ole kahlettani hävennyt, vaan kun hän tuli Roomaan, hän etsi minua ahkerasti ja löysi minut. Suokoon Herra, että hän löytää laupeuden Herran luona sinä päivänä. Ja kuinka suuria olivatkaan ne palvelukset, joita hän teki Efesosssa, sinä sen paremmin tiedät."

Paavali kirjoittaa henkilökohtaisista tapahtumistaan Roomassa. Tämä siksi, että hän saisi Timoteuksen pian tulemaan luokseen. Jae 4. Samoin 2 Tim. 4:9–12.⁴⁴

Hän kirjoittaa, minkä Timoteus jo tietääkin, että kaikki Vähässä Aasiassa asuvat ja heistä erityisesti Fygellos ja Hermogenes, olivat kääntyneet hänestä uskottomina pois. Emme tiedä muuta tästä asiasta. Tämän on täytynyt olla hyvin tuskallista apostolille. Mutta hän kirjoittaa: "Antakoon Herra laupeutta Onesiforoksen huonekunnalle!" Onesiforoksen perhe asui Efesosssa. 2 Tim. 4:19.⁴⁵ Miksi Paavali muistaa näin Onesiforosta? Onesiforos oli usein virkistänyt Paavalia hänen vankeudessaan eikä ollut hävennyt hänen kahleitaan, vaan oli etsinyt häntä mitä innokkaimmin, kun hän oli Roomassa ja oli löytänyt hänet. Ja vielä Paavali kirjoittaa: "Suokoon Herra, että hän löytää laupeuden Herran luona sinä päivänä!" Paavali tar koittaa viimeistä päivää, jolloin Herra Jeesus tulee olemaan tuomari. Matt. 25:31–36.⁴⁶ Matt. 10:40–42.⁴⁷ Lopuksi Paavali

---

⁴⁴ 2 Tim. 4:9–12: "Kiirehdi pian tulemaan luokseni. Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena Deemas jätti minut ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan. Vain Luukas on kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän on minulle hyvin tarpeellinen palvelukseen. Mutta Tykikuksen olen lähettänyt Efesoon."

⁴⁵ 2 Tim. 4:19: "Tervehdys Priskalle, Akylaalle ja Onesiforoksen huonekunnalle."

⁴⁶ Matt. 25:31–36: "Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu tuolelle kirkkautensa valtaistuimelle. Hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Hän asettaa lampaat oikealle puolelleen,

kirjoittaa, että Timoteus tietää parhaiten, kuinka paljon Onesiforos oli palvellut apostolia ja seurakuntaa Efesossa. Nyt myös Timoteuksenkin tulisi seurata hänen esimerkkiään ja tulla Roomaan Paavalin luo. – Miten virkistäviä ovatkaan uskolliset ystävät sananpalvelijoille! Miten paljon aiheuttaakaan surua ja masennusta sitä vastoin niiden uskottomuus, joita hän on pitänyt uskollisina!

---

mutta vuohet vasemmalle. Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: "Tulkaa, Isäni siunatut, ja perikää se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. Sillä minun oli nälkä, ja annoitte minulle syödä, minun oli jano, ja annoitte minulle juoda, olin vieras, ja otitte minut huoneeseenne. Olin alaston, ja vaatetitte minut, sairastin, ja kävitte minua katsomassa, olin vankilassa, ja tulitte luokseni."

⁴⁷ Matt. 10:40–42: "Se, joka ottaa luokseen teidät, ottaa luokseen minut; ja se, joka ottaa luokseen minut, ottaa luokseen hänet, joka on minut lähettänyt. Se, joka ottaa profeetan luokseen profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan, ja se, joka ottaa vanhurskaan luokseen vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan. "Kuka hyvänsä antaa yhdelle näistä pienistä maljalisen kylmää vettä hänen juodakseen opetuslapsen nimen tähden, totisesti sanon teille: hän ei kadota palkkaansa."

Toinen luku

Apostoli on keskeyttänyt kehotuksensa Timoteukselle mainitsemalla uskottomista aasialaisista ja uskollisesta Onesiforoksesta. Nyt hän jälleen jatkaa kehotuksiaan.

2 Tim. 2:1–7: "Sinä, poikani, vahvistu siis siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Ja minkä olet kuullut minulta monen todistajan ollessa läsnä, usko se luotettaville miehille, jotka sitten ovat kykeneviä opettamaan muitakin. Kärsi siis kovaa kuin jalo Kristuksen Jeesuksen sotilas. Ei kukaan, joka sodassa palvelee, sekaannu elatuksen toimiin, sillä hän tahtoo olla mieliksi sille, joka on hänet palkannut. Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti. Viljelijän, joka työn tekee, tulee ensimmäisenä saada osansa hedelmistä. Ajattele, mitä sanon. Herra antakoon sinulle ymmärrystä kaikkeen."

Viranhoitoa koskevia kehotuksia

Kreikkalaisesta tekstistä havaitsemme apostolin alkavan sanoilla "sinä, poikani". Asettamalla ensiksi sanat "sinä" ja "poikani" apostoli asettaa Timoteuksen uskottomien aasialaisten vastakohtaksi ja uskollisen Onesiforoksen hänen rinnalleen. Sanalla "siis" hän kytkee mukaan kohdassa 2 Tim. 1:6–11 annetut vahvistavat kehotukset ja perustaa niille sen, mitä hän nyt aikoo sanoa. Hän sanoo: "Sinä, poikani, vahvistu siis siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa." Kuultuaan kaiken ja varmasti myös sydämessään käsitettyään sen, mitä apostoli oli hänelle sanonut (2 Tim. 1:6–11), hänen tulee nyt vahvistua uskossa ja pysyä lujana Jumalan armon kautta, jonka hän omistaa uskossa ja joka on Jeesuksessa Kristuksessa ilmestynyt ja on tunnetusti suuri. Niin, tämä armo tekee lujaksi. Joka tietää todelta itsellään olevan Jumalan armon Kristuksessa Jeesuksessa, on voittamaton. – Apostoli ei ajattele tästä puhuessaan ainoastaan Timoteuksen viran hoitoa Efesossa, vaan hänen koko sitä

seuraavaa viran hoitoaan apulaisenaan ja myös hänen kohta odotettavissa olevan kuolemansa jälkeen. Timoteuksen tulisi nyt lähteä pois Efesosta, kuten olemme jo nähneet.

Piittaavatko kaikki sananpalvelijat tästä apostolin juuri lausumasta asiasta Pyhän Hengen kautta?

Apostolin apulaisena, hänen kuolemansa jälkeenkin, Timoteuksen tulee olla yhä enemmän terveellisen apostolisen opin puolestataistelija ja lähteä taistelemaan kaikkea turmiollista harhaoppia vastaan. Mitä hän on kuullut apostolilta (2 Tim. 1:13⁴⁸), sen, minkä hän on kuullut "monelta todistajalta", vanhimmilta, jotka olivat paikalla hänen ordinaatiossaan (1 Tim. 4:14⁴⁹) vahvistamassa apostolin koko evankelisen opin lyhyenä kokoavana opetuksena (2 Tim. 1:6⁵⁰), se hänen tuli nyt uskoa uskollisille miehille, jotka tulevat olemaan kykeneviä opettamaan muitakin, jotta he sen säilyttäisivät ja varjelsivat uskollisesti. Apostoli ei puhu tässä uskollisista ja opetuskykyisistä seurakunnan vanhimmissa eli kaitsijoista, kuten kohdissa 1 Tim. 3:2⁵¹ ja Tiit. 1:5,9⁵². Vaan apostoli puhuu tässä – kuten sana "muitakin" osoittaa – pikemminkin siitä, että Timoteuksen tulisi uskoa evankeliumin oppi sellaisille uskollisille miehille, jotka tulevat olemaan kykeneviä myös *kouluttamaan muitakin oikeiksi opettajiksi*. Apostoli puhuu tässä niistä, joita me nykyään sanomme teologian opettajiksi ja professoreiksi. Samoin

---

⁴⁸ 2 Tim. 1:13: "Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuulut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa."

⁴⁹ 1 Tim. 4:14: "Älä lyö laimin armolahjaa, joka sinussa on ja joka sinulle annettiin profetian kautta vanhinten panna kätensä päällesi."

⁵⁰ 2 Tim. 1:6: "Siitä syystä muistutan sinua virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on suorittamani kätenpäällepanon kautta."

⁵¹ 1 Tim. 3:2: "Kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, hurskas, kunniallinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan."

⁵² Tiit. 1:5,9: "Minä jätin sinut Kreetalle sitä varten, että järjestäisit, mitä vielä jäi järjestämättä, ja että asettaisit, niin kuin minä sinulle määräsin, joka kaupunkiin vanhimmat... Hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, että olisi kykenevä sekä lohduttamaan terveellä opilla että nuhtelemaan vastaansanojia."

kuin apostoli oli kouluttanut virkaansa Timoteuksen, niin Timoteuksen tulee kouluttaa ja opettaa uskollisia miehiä, että nämä vuorostaan tulevat olemaan kykeneviä valmistamaan muita saarnavirkaan. Saarnavirka tulee siirtää edelleen ja pysyä viimeiseen päivään asti, ja se tulee siirtää uskollisille ja hyvin opetuille miehille.

Haluamme huolehtia teologisista oppilaitoksistamme ja katsoa, että niiden opettajat ovat uskollisia ja opettamaan kykeneviä, mutta ennen kaikkea sellaisia, jotka opettavat puhtaasti apostolisen opin.

Kun nyt apostolilla on mielessä Timoteuksen koko nykyinen ja tuleva toiminta virassa, hän sanoo: "Kärsi siis kovia kuin jalo Kristuksen sotilas." Timoteuksen tulee seistä sankarillisesti taistelukentällä Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa (Ilm. 17:14)⁵³ ja taistella Kristuksen Jeesuksen evankeliumin puolesta apostolin kanssa eikä hänen pidä arkailla kärsiä apostolin kanssa evankeliumin ja sen saarnan tähden. 2 Tim. 1:8,12,16.⁵⁴ Jokaisen sananpalvelijanhan tulee tietää, että häntä odottaa taistelu ja kärsimys, ja että hänen tulee olla aivan valmis taistelemaan ja kärsimään. Voi niitä palkkalaisia, jotka etsivät virkaipaikassaan rauhallista ja mukavaa elämää. Joh. 10:12–13.⁵⁵ Timoteuksen – ja jokaisen sananpalvelijan – tulee aivan kokonaan antautua pyhään taistelijaan ja kärsijän virkaansa. Tämän apostoli tuo esiin kolmella esimerkillä.

---

⁵³ Ilm. 17:14: "He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa on voittava heidät, sillä hän on herrojen Herra ja kuningasten Kuningas. Kutsutut, valitut ja uskolliset voittavat hänen kanssaan."

⁵⁴ 2 Tim. 1:8,12,16: "Muista Jeesusta Kristusta, joka on kuolleista herätetty ja on Daavidin siementä evankeliumini mukaan... jos kestämmme, tulemme hänen kanssaan myös hallitsemaan; jos kiellämme hänet, hän on kieltävä meidät... Mutta pysy erilläsi epäpyhistä ja tyhjästä puheista, sillä ne menevät yhä pidemmälle jumalattomuudessa."

⁵⁵ Joh. 10:12–13: "Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, [hän] jättää lampaat ja pakenee, ja susi ryöstää ja hajottaa ne. Hän pakenee, sillä hänet on palkattu eikä hän pidä huolta lampaista."

1. Sotilaan esimerkillä. – Yksikään sotilas, joka on palveluksessa, ei sekaannu muihin toimiin. Hän antautuu kokonaan palveluksen työhön miellyttääkseen päällikköään. Niin myös sananpalvelija ei saa antaa muiden elämänalueiden ja toimien vangita itseään, vaan hänen tulee antautua kokonaan viralleen. Se vaatii kaiken hänen voimansa, rohkeutensa ja mielensä, jotta hän voi olla mieliksi Herralleen, jonka palveluksessa hän on.

2. Urheilijan esimerkillä. – Vaikka urheilija taistelee kaikella voimallaan, rohkeudellaan ja mielellään, häntä ei kuitenkaan seppelöidä, jos hän ei ole taistellut kaikkien kamppailuun säädettyjen sääntöjen mukaisesti. Samoin sananpalvelijaakaan, vaikka hän olisi ollut virassaan miten ahkera tahansa, hänellä ei ole odotettavissa armopalkkaa Herransa mielisuosiosta, ellei hän ole pitänyt tarkasti sitä opetusta, jonka hänen Herransa on antanut evankeliumin kautta sananvirkaa varten. 1 Kor. 9:24–27⁵⁶. 1 Kor. 3:11–15⁵⁷.

3. Viljelijän esimerkillä. – Viljelijä, joka tekee työtään ahkerasti ja hoitaa laihoaan, tulee ensimmäisenä päästä nauttimaan sen hedelmistä. Samoin sananpalvelijan tule olla ahkera työntekijä ja hänen tulee ennen kaikkia muita olla se, joka saa iloita työnsä hedelmistä. Laiskoille papinvatsoille ei ole hedelmää eivätkä he pääse siitä osallisiksi.

---

⁵⁶ 1 Kor. 9:24–27: "Ettekö tiedä, että ne, jotka stadionilla juoksevat, tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niin kuin se, että sen saavuttaisitte. Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsehillintää kaikessa, he saadakseen katoavan seppeleen, mutta me katoamattoman. Minä en siis juokse umpimähkään enkä nyrkkeile kuin ilmaan huiতো, vaan kuritan ruumistani ja orjuutan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hylätyksi."

⁵⁷ 1 Kor. 3:11–15: "Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna sen tilalle, mikä on pantu, ja se on Jeesus Kristus. Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista, niin kunkin teko on tuleva näkyviin. Sillä sen saattaa ilmi se päivä, joka tullessa ilmestyy, ja tuli koettelee, millainen kunkin teko on. Jos jonkun sille tekemä rakennus kestää, hän saa palkan. Mutta jos jonkun tekemä palaa, hän kärsii vahingon. Mutta hän itse pelastuu, kuitenkin kuin tulen läpi."

Sananpalvelijoiden tulee siis kokonaan antautua viralleen, ensiksikin siten, etteivät he salli minkään muun ottaa sitä itseltään, toiseksi hoitamalla virkaansa siten, kuin Herra haluaa sitä hoidettavan, kolmanneksi käyttämällä siihen kaiken ahkeruutensa ja vaivannäkönsä.

Nyt jokainen sananpalvelija huomatkoon, mitä apostoli sanoo. Silloin hän ei tule epäonnistumaan. Sillä Herra on antava hänelle kaikissa hänen virkaansa koskevissa asioissa oikean ymmärryksen. Ihana lupaus, jonka Herra antaa apostolin kautta näille kolmella tavalla uskollisille sananpalvelijoille! Jokainen sananpalvelija ottakoon vaarin tästä Herran sanasta. Se on suu-
resti hänelle mieleen.

2 Tim. 2:8–13: "Muista Jeesusta Kristusta, joka on kuolleista herätetty ja on Daavidin siementä evankeliumini mukaan. Siinä kärsin kovia kahleisiin asti kuin pahantekijä, mutta Jumalan sana ei ole kahlehdittu. Siitä syystä kestäen kaiken valittujen tähden, että hekin saisivat pelastuksen, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, sekä iankaikkisen kirkkauden. Varma on tämä sana. Sillä jos olemme kuolleet yhdessä hänen kanssaan, tulemme myös hänen kanssaan elämään; jos kestämmme, tulemme hänen kanssaan myös hallitsemaan; jos kiellämme hänet, hän on kieltävä meidät; jos olemme uskottomia, pysyy kuitenkin hän uskollisena. Itseen hän ei voi kieltää."

Apostoli oli sanonut Timoteukselle: "Poikani, vahvistu siis siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa" ja: "Kärsi siis kovia kuin jalo Kristuksen Jeesuksen sotilas." 2 Tim. 2:1, 3.

Millaisten ajatusten tulee siis kuljettaa sananpalvelijaa niin, että jos hänen täytyy kärsiä, hän toimittaa virkansa ilolla voimassa ja rohkeasti?

Kaikkein ensiksi hän pitääköön mielessään Jeesuksen Kristuksen, joka on voitollisesti noussut kuolleista, joka on Daavidin siementä, joka on luvattu Messias, kuten Paavalin ja tois-

tenkin apostolien saarnaama evankeliumi häntä julistaa. Room. 1:1–5.⁵⁸ 2 Sam. 7:12–13⁵⁹. Luuk. 1:32–33.⁶⁰

Hän ajatelkoon myös suurta apostolia, Paavalia, joka kärsi evankeliumin saarnansa tähden kahleisiin asti pahantekijän tavoin (2 Tim. 1:8⁶¹. 2:3⁶²), joka kuitenkin sanoo iloiten: "Mutta Jumalan sana ei ole kahlehdittu." Ei, vaikka evankeliumin saarnaajia kahlehditaankin, niin evankeliumia ei mitenkään voi kahlehtia, vaan se kulkee rataansa kuin aurinko (Ps. 19:2–3.⁶³ 2 Tess. 3:1⁶⁴). Juuri silloin kun evankeliumin saarnaajat ovat kahleissa, se koituu vain sitä enemmän eduksi evankeliumille. Ja tämä olkoon heidän ilonsa. Fil. 1:12–18.⁶⁵

---

⁵⁸ Room. 1:1–5: "Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu Jumalan evankeliumia varten, jonka Jumala on edeltä luvannut Profeettojensa kautta Pyhissä Kirjoituksissa, hänen Pojastaan – joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä ja pyhyiden hengen puolesta kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa – Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme, jonka kautta olemme saaneet armon ja apostolinviran, jotta syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeään kohtaan kaikissa pakanakansoissa."

⁵⁹ 2 Sam. 7:12–13: "Kun päiväsi ovat päättyneet ja lepääät isiesi luona, minä korotan sinun seuraajaksesi jälkeläisesi, joka lähtee ruumiistasi, ja vahvistan hänen huoninkuutensa. Hän on rakentava huoneen nimelleni, ja vahvistan hänen valtaistumuksensa ikuisiksi ajoiksi."

⁶⁰ Luuk. 1:32–33: "Hän on oleva suuri, ja hänet tulee kutsua Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistumisen, ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, eikä hänen valtakunnallaan ole loppua oleva."

⁶¹ 2 Tim. 1:8: "Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä kanssani vaivaa evankeliumin hyväksi, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa."

⁶² 2 Tim. 2:3: "Kärsi siis kovia kuin jalo Kristuksen Jeesuksen sotilas."

⁶³ Ps. 19:2–3: "Taivaat julistavat Jumalan kunniaa. Taivaanvahvuus ilmoittaa hänen kättensä tekoja. Päivä sanoo päivälle, ja yö ilmoittaa yölle."

⁶⁴ 2 Tess. 3:1: "Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana leviäisi nopeasti ja tulisi kirkastetuksi kuten teidänkin keskuudessanne."

⁶⁵ Fil. 1:12–18: "Mutta tahdon teidän tietävän, veljet, että se, mitä minulle on tapahtunut, onkin koitunut evankeliumin menestykseksi, niin että koko henkivartioston ja kaikkien muiden tietoon on tullut, että olen kahleissa

Evankeliumin saarnaaja, jonka on kärsittävä saarnansa tähden, ottakoon sydämelleen, mitä kärsivä apostoli sanoo tästä. Hän sanoo: "Sen tähden" koska tiedän, että sana, Jumalan sana, ei ole kahlehdittu, "minä kärsin kaiken" mielelläni, ja "kestän valittujen tähden, jotta hekin saisivat pelastuksen, joka on Jeesuksessa Kristuksessa, sekä iankaikkisen kirkkauden". Apostoli tietää, että hänen kärsimyksensä koituu yhä runsaammin evankeliumin edistämiseksi. Se on itsessään evankeliumin todistus ja saarna. Sen vuoksi hän kärsii sen mielihyvin, pysyen lujana ja iloiten – valittujen tähden. Keitä ovat nämä "valitut"? He ovat niitä, jotka uskovat Kristukseen Jeesukseen. He ovat niitä, jotka menneinä aikoina ovat uskoneet Kristukseen Jeesukseen ja niitä, jotka nykyaikana uskovat häneen ja niitä, jotka tulevat uskomaan häneen. 1 Tim. 1:15–16.⁶⁶ "Valitut" ovat yksi, pyhä, kristillinen kirkko, pyhien ihmisten yhteys, menneisyydessä, nykyajassa ja tulevaisuudessa, kaikkien aikojen kaikkien uskovien yhteys, Kristuksen hengellinen ruumis. Miksi näitä uskovia sanotaan "valituiksi"? Tämän olemme nähneet jo tässä kirjeessä ja oppineet sen tuntemaan: koska heitä ei ole tehty uskoviksi heidän tekojensa mukaan, vaan Jumalan armopäättöksen mukaan, joka on heille annettu ennen aikojen alkua Kristukses-

---

Kristuksen tähden, ja että useimmat veljistä saaden Herrassa uskallusta kahleistani rohkenevat yhä enemmän pelkäämättä puhua Jumalan sanaa. Muutamat tosin julistavat Kristusta kateudestakin ja riidan halusta, mutta toiset hyvässä tarkoituksessa. Ne, jotka julistavat Kristusta riidan halusta, eivät tee sitä puhtaasta mielestä ja luulevat tuottavansa minulle murhetta kahleissani. Mutta nämä tekevät sitä rakkaudesta, koska tietävät, että minut on pantu evankeliumia puolustamaan. Vaan mitäpä tuosta, kunhan Kristusta vain tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa! Ja siitä iloitsen ja vastakin iloitsen."

⁶⁶ 1 Tim. 1:15–16: "Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen ensimmäinen. Mutta sen tähden sain laupeuden, jotta Jeesus Kristus minussa ennen muita osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan häneen itselleen iankaikkiseksi elämäksi."

sa Jeesuksessa, 2 Tim. 1:9⁶⁷. Lue nyt uudestaan, mitä tästä kohdasta sanotaan. Jotta nämä valitut, kuten hän itsekin, pelastuisivat Kristuksessa Jeesuksessa iankaikkiseen kirkkauteen, autuuteen, johon Jumala on heidät kutsunut ja tulee kutsumaan kohdassa 2 Tim. 1:9 kuvatulla "pyhällä kutsumuksella", jotta heidän kääntymyksensä päätyisi Jumalan omalla armopäätöksellä annettuun autuuteen ja kirkkauteen. Sitä varten apostoli kärsii kaiken mielellään ja ilolla evankeliumin tähden. Sillä evankeliumin kautta Jumala toteuttaa armopäätöksensä. Ja kaikki apostolin kärsimys koituu, kuten näemme, evankeliumin vielä suuremmaksi edistämiseksi. On itsestään selvää, ettei apostoli näillä sanoilla tarkoita jo autuuteen siirtyneitä, vaan silloin eläneitä ja vielä pelastukseen tulevia uskovia. – Nyt otakoon jokainen evankeliumin saarnaaja, jonka on kärsittävä saarnansa tähden, tämän sydämelleen ja kärsiköön mielellään ja iloisena. Sillä hänen kärsimisensä on koitua evankeliumin vielä suuremmaksi edistämiseksi ja sen hyväksi, että valitut saavuttavat pelastuksen Kristuksessa Jeesuksessa ja iankaikkisen kirkkauden. Mutta huomaa: Se voi tapahtua ainoastaan, jos sananpalvelija kärsii *evankeliumin tähden*, mutta ei siinä tapauksessa, jos hän kärsii oman ymmärtämättömyytensä, virkaylpeytensä tai erehdystensä tähden, ja sen sijaan, että hän nöyrtyisi, tekisi parannuksen ja ottaisi vastaan nuhteen, paatuu väärässä mielessään ja luulee kärsivänsä evankeliumin tähden.

Tämä on varmasti totta, nimittäin se, mitä apostoli sanoo itseään, Timoteusta ja kaikkia tulevia sananpalvelijoita koskien: Jos olemme kuolleet Jeesuksen kanssa hänen nimensä tähden, tulemme myös hänen kanssaan elämään. Jakeet 2 Tim. 2:11.⁶⁸

---

⁶⁷ 2 Tim. 1:9: "Hän on pelastanut meidät ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei tekojemme mukaan, vaan oman päätöksensä ja armonsa mukaan, joka on annettu meille Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja."

⁶⁸ 2 Tim. 2:11: "Varma on tämä sana. Sillä jos olemme kuolleet yhdessä hänen kanssaan, tulemme myös hänen kanssaan elämään."

1 Tess. 5:10.⁶⁹ Fil. 3:10–11.⁷⁰ 2 Kor. 4:11.⁷¹ Matt. 5:11–12.⁷² Joh. 15:20⁷³. 16:1–2⁷⁴. Jos kestämmme kärsimisessä, niin tulemme myös hänen kanssaan hallitsemaan. Room. 8:17.⁷⁵ Jos kieltämme hänet kuolemanpelosta, hänkin on kieltävä meidät. Matt. 10:33.⁷⁶ Jos olemme uskottomia ja epäuskossa, hän pysyy uskollisena siinä, minkä on sanonut (2 Tim. 1:9⁷⁷. 2:19⁷⁸) ja hän antaa toisia sananpalvelijoita, jotka ovat uskollisia. Hän ei voi itseään kieltää. Room. 3:3.⁷⁹ 4 Moos. 23:10.⁸⁰ Ef. 4:11–

---

⁶⁹ 1 Tess. 5:10: "... joka on kuollut meidän edestämme, että olimme heillä tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan."

⁷⁰ Fil. 3:10–11: "... tunteakseni hänet ja hänen ylösnousemisensa voiman ja hänen kärsimystensä osallisuuden tullakseni hänen kuolemansa kaltaiseksi, kunhan jollain tavalla pääsen ylösnousemiseen kuolleista."

⁷¹ 2 Kor. 4:11: "Sillä me, jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin tulisi ilmi kuolevaisessa lihasamme."

⁷² Matt. 5:11–12: "Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat, vainoavat ja valehdellen puhuvat teistä kaikenlaista pahaa. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä."

⁷³ Joh. 15:20: "Jos he ovat minua vainonneet, he teitäkin vainoavat. Jos he ovat pitäneet minun sanani, he pitävät myös teidän sananne."

⁷⁴ Joh. 16:1–2: "Tämän olen puhunut teille, ettette loukkaantuisi. He erottavat teidät synagogasta, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle."

⁷⁵ Room. 8:17: "Onhan teidän laissannekin kirjoitettuna, että kahden ihmisen todistus on pätevä."

⁷⁶ Matt. 10:33: "Mutta sen, joka kieltää minut ihmisten edessä, minäkin kieltän Isäni edessä, joka on taivaissa."

⁷⁷ 2 Tim. 1:9: "Hän on pelastanut meidät ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei tekojemme mukaan, vaan oman päätöksensä ja armonsa mukaan, joka on annettu meille Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja."

⁷⁸ 2 Tim. 2:19: "Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: 'Herra tuntee omansa', ja: 'Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Kristuksen nimeä mainitsee'."

⁷⁹ Room. 3:3: "Mutta kuinka? Jos jotkut ovat olleet epäuskoisia, eihän heidän epäuskonsa ole tekevä Jumalan uskollisuutta tyhjäksi?"

⁸⁰ 4 Moos. 23:10: "Kuka mittaa Jaakobin hiekkajyvät, kuka Israelin tomuhiukkasten luvun? Suotakoon minun kuolla oikeamielisten kuolema, olkoon loppuni niin kuin heidän."

12⁸¹. – Nämä ovat luotettavia sanoja. Ottakoon tämän huomi-
oon jokainen sananpalvelija ja antakoon näiden kehottaa ja va-
roitaa itseään.

Näiden ajatusten tulee vaikuttaa jokaisessa sananpalvelijas-
sa se, että hän silloin, jos hänen täytyy kärsiä, toimittaa virkan-
sa ilolla ja rohkealla mielellä.

2 Tim. 2:14–21: *"Muistuta tästä, ja todista heille Herran edessä, etteivät kiistelisi sanoista. Se ei ole miksikään hyödyksi, vaan niiden turmioksi, jotka kuulevat. Ahkeroi osoittautumaan Jumalalle sellaiseksi, joka kestää koetuksen, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka jakaa oikein totuuden sanaa. Mutta pysy erilläsi epäpyhistä ja tyhjistä puheista, sillä ne menevät yhä pidemmälle jumalattomuudessa, ja heidän puheensa jäytää ympäristöään kuin syöpä. Niitä ovat Hymenaios ja Filetos, jotka ovat totuudesta eksyneet, kun sanovat, että ylösnousemus on jo tapahtunut, ja he turmelevat eräiden uskon. Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: 'Herra tuntee omansa', ja: 'Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Kristuksen nimeä mainitsee'. Mutta suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviastioita, ja toiset ovat jaloa, toiset halpaa käyttöä varten. Jos nyt joku puhdistaa itsensä tällaisista, hänestä tulee astia jaloa käyttöä varten, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis."*

Miten Timoteuksen ja jokaisen sananpalvelijan tulee tämän mukaan asennoitua harhaoppia ja harhaopettajaa kohtaan?

Timoteuksen tulee tästä muistuttaa. Mistä? Siitä, mikä juuri jakeissa 11–13 on sanottu. Missä ja kenelle? Seurakunnissa, kristityille. Nämä tietävät tämän jo. Sen vuoksi se on vain pa-

---

⁸¹ Ef. 4:11–12: "Hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, mutta toiset paimeniksi ja opettajiksi, varustaakseen pyhät palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen."

lautettava muistiin. 2 Piet. 1:12.⁸² Juuda 5⁸³. Timoteuksen tulee saattaa se seurakunnissa muistiin, kun hän todistaa jostakin Herran kasvojen edessä – keille? Seurakuntien opettajille. Mitä? Sitä, etteivät he aiheuta sanakiistoja, sanoja koskevia riitoja, joiden takana ei ole mitään (1 Tim. 6:4,20⁸⁴. Tiit. 3:9⁸⁵). Siitä ei ole hyötyä. Se palvelee vain sitä, että kuulijat käännetään väärään suuntaan ja turmellaan. Siis Timoteuksen tulee julkisesti muistuttaa sananpalvelijoita heille annetusta kehotuksesta ja varoituksesta todistamalla mitä juhlallisimmin (katso 1 Tim. 5:21⁸⁶), ettei heidän tule seurata turmiollista opetusta.

Timoteuksen ja jokaisen sananpalvelijan tulee vitkastelematta ja epäröimättä ahkeroida osoittautua Jumalalle luotettavaksi mieheksi, sellaiseksi työntekijäksi Jumalan työsaralla, joka ei työtään häpeä, sellaiseksi, joka "jakaa oikein" totuuden sanaa, joka ei ainoastaan saarnaa väärentämättömänä totuuden sanaa (2 Kor. 2:17⁸⁷), vaan joka tuo sen kuulijalle oikeana ja hyödyllisenä hyvänä, uskollisena ja viisaana huoneenhaltijana antaa kullekin sen, mikä hänelle kuuluu. Mutta Timoteuksen ja jokaisen sananpalvelijan tulee karttaa ja torjua myös luotaan

---

⁸² 2 Piet. 1: 12: "Sen tähden aina muistutan teitä tästä, vaikka sen tiedättekin ja olette vahvistettuja totuudessa, joka teillä on."

⁸³ Juuda 5: "Vaikka jo kerran olette saaneet tietää tämän, tahdon kuitenkin muistuttaa teitä siitä, että Herra, joka oli pelastanut kansan Egyptistä, toisella kertaa hukutti ne, jotka eivät uskoneet."

⁸⁴ 1 Tim. 6:4,20: "Hän on ylpistynyt eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymysten ja sanakiistojen kipeä. Niistä syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja... Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja pysy erossa tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhistä ja tyhjästä puheista ja vastaväitteistä."

⁸⁵ Tiit. 3:9: "Mutta vältä typeriä riitakysymyksiä ja sukuluettelointia sekä kindastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia."

⁸⁶ 1 Tim. 5:21: "Vannonat sinua Jumalan ja Herran Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudatat tätä tekemättä etukäteen päätöstä ja ketään suosimatta."

⁸⁷ 2 Kor. 2:17: "Sillä me emme ole kuin nuo monet, jotka myyskentelevät Jumalan sanaa, vaan puhtaasta mielestä, Jumalasta lähtevänä, Jumalan edessä, Kristuksessa puhumme."

harhaopettajien hengettömät tyhjät puheet (1 Tim. 1:6⁸⁸. 4:7⁸⁹. 6:4:20⁹⁰. Tiit. 3:9⁹¹). Sillä nämä harhaopettajat tulevat edistymään yhä lisää jumalattomuudessa. Siinä ei tule olemaan taukoa. Niiden puhe tulee jäytämään syövän tavoin, jos sitä ei torjuta. Näiden harhaopettajien joukossa olivat Hymenaios (1 Tim. 1:20⁹²) ja Filetos. Nämä harhaopettajat olivat langenneet pois totuudesta ja kadottaneet uskon (1 Tim. 1:6.⁹³ 6:21⁹⁴) sanomalla muun muassa, että ylösnousemus on jo tapahtunut eikä sitä ole odotettava viimeisenä päivänä. Sitä ei siis olisi ymmärrettävä kirjaimellisesti ruumiin ylösnousemiseksi. Nykyisin kirkko on täynnä sellaisia harhaopettajia. Samoin kuin nämä silloin vääristivät ja turmelivat joidenkuiden uskon (1 Kor. 15:12–19⁹⁵), harhaopettajat ovat nykyään vääristäneet ja turmelleet lukemattomien oikean, autuaaksi tekevän uskon.

---

⁸⁸ 1 Tim. 1:6: "Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja kääntyneet puhumaan turhia."

⁸⁹ 1 Tim. 4:7: "Käske tätäkin, että olisivat nuhteettomia."

⁹⁰ 1 Tim. 6:4,20: "Hän on ylpistynyt eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymysten ja sanakiistojen kipeä. Niistä syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja... Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja pysy erossa tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhistä ja tyhjistä puheista ja vastaväitteistä."

⁹¹ Tiit. 3:9: "Mutta vältä typeriä riitakysymyksiä ja sukuluettelointia sekä kiinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia."

⁹² 1 Tim. 1:20: "Niitä ovat Hymenaios ja Aleksander, jotka olen antanut saatanan kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi."

⁹³ 1 Tim. 1:6: "Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja kääntyneet puhumaan turhia."

⁹⁴ 1 Tim. 6:21: "Siihen tunnustautuen muutamat ovat uskosta hairahtuneet."

⁹⁵ 1 Kor. 15:12–19: "Mutta jos Kristuksesta saarnataan, että hän on noussut kuolleista, kuinka eräät teistä sanovat, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole? Mutta jos ei ole kuolleiden ylösnousemusta, Kristuskaan ei ole noussut ylös. Mutta jos Kristus ei ole noussut ylös, turha on silloin meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne. Silloin meidät myös havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi, koska olemme todistaneet Jumalaa vastaan, että hän herätti Kristuksen, jota hän ei ole herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä. Sillä jos kuolleita ei herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty. Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, teidän uskonne on turha, ja te olette vielä synneissänne. Sil-

"Mutta Jumalan vahva perustus pysyy." Jumalan vahva perustus pysyy, se perustus, jonka Jumala on asettanut. Se on luja. Mikä on tämä vahva perustus, jonka Jumala on asettanut? Se on kirkko, Jeesuksen Kristuksen seurakunta, joka oli alullaan apostolisena aikana. Tämä Jeesuksen Kristuksen seurakunta on Jumalan rakentama Jeesuksen Kristuksen kautta sille kalliolle, joka on Jeesus Kristus ja totuus hänestä itsestään (Matt. 16:18⁹⁶), Jumalan laskemalle perustukselle, joka on Jeesus Kristus (1 Kor. 3:11⁹⁷). Se on luja. Se kestää ja pysyy. Eivät edes helvetin portit voita sitä. Matt. 16:18⁹⁸. Niin elävän Jumalan temppeli ja seurakunta on itse totuuden pylväs ja perustus, jossa Jumala osoittautuu eläväksi. 1 Tim. 3:15⁹⁹. Palaamme vielä takaisin. Jeesuksen Kristuksen seurakunta on se rakennus, joka on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle, jossa Jeesus Kristus on kulmakivi. Ef. 2:20–21¹⁰⁰. Tämä rakennus kasvaa pyhästi yhteen liittyen koko puuksi, pyhäksi temppeliksi Herrassa, Jumalan asumukseksi Hengessä.¹⁰¹ Apostolisen ajan seurakunta on kasvanut ja kasvaa yhä edelleen ja tulee kasvamaan sen iankaikkiseen täydellisyyteen asti. Niin Jeesuksen Kristuksen seurakunta apostolisen ajan alkuvaiheessa on vahva perustus, jonka Jumala on pannut ja joka pysyy. Ja koko raken-

---

loinhan Kristuksessa nukkuneet olisivat kadotetut. Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tätä elämää koskien, olemme kaikkia muita ihmisiä kurjemmat."

⁹⁶ Matt. 16:18: "Minä sanon sinulle: sinä olet Pietari⁹⁶, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä helvetin portit voita sitä."

⁹⁷ 1 Kor. 3:11: "Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna sen tilalle, mikä on pantu, ja se on Jeesus Kristus."

⁹⁸ Matt. 16:18: "Tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä helvetin portit voita sitä."

⁹⁹ 1 Tim. 3:15: "... että, jos viivyn, tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus."

¹⁰⁰ Ef. 2:20–21: "Apostolien ja profeettojen perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa."

¹⁰¹ Ef. 2:22: Hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä."

nus, kaikkien aikojen Jeesuksen Kristuksen seurakunta, joka täydellistyy tässä pyhässä yhteen kasvamisessa tällä perustuksella, on myös vahva ja kestää, vaikka jo apostolisenakin aikana joidenkuiden usko vääristyi ja turmeltui harhaopettajien vaikutuksesta. Muistakaamme kuitenkin sitä, mikä sanottiin kohdissa 2 Tim. 1:9¹⁰² ja 2 Tim. 2:10¹⁰³.

Perustuksena olevalla seurakunnalla ja koko seurakuntarakennuksella on tämä sinetikirjoitus (Ilm. 9:4)¹⁰⁴, jolla Jumala todistaa, millainen on se seurakunta, ja kuka siihen kuuluu. Tämä on kaksinkertainen kirjoitus, joka on kirjoitettu sekä sen sisä- että ulkopuolelle: "Herra tuntee omansa" ja: "Luopukoon jokainen vääryydestä, joka Herran nimeä mainitsee." Seurakunnan luonne on, että vain ne kuuluvat siihen, jotka Jumala on tunnustanut omikseen ja jotka luopuvat kaikesta vääryydestä, myös väärästä opista. Se, että Jumala on tunnustanut meidät omikseen, ei ole aiheutunut uskostamme eikä kristillisestä suhtautumisestamme, vaan päinvastoin uskomme ja kristillinen suhtautumisemme johtuu siitä, että Jumala on tunnustanut meidät omikseen armosta Kristuksen tähden. Gal. 4:9¹⁰⁵: Ajattele taas kohtia 2 Tim. 1:9¹⁰⁶ ja 2:10¹⁰⁷. Se, jonka Jumala on kutsu-

---

¹⁰² 2 Tim. 1:9: "Hän on pelastanut meidät ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei tekojemme mukaan, vaan oman päätöksensä ja armonsa mukaan, joka on annettu meille Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja."

¹⁰³ 2 Tim. 2:10: "Siitä syystä kestäen kaiken valittujen tähden, että hekin saivat pelastuksen, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, sekä iankaikkisen kirkkauden."

¹⁰⁴ Ilm. 9:4: "Niille sanottiin, etteivät ne saa vahingoittaa maan ruohoa, mitään vihantaa eivätkä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole otsassaan Jumalan sinettiä."

¹⁰⁵ Gal. 4:9: "Mutta että hän astui ylös, mitä se on muuta, kuin että hän oli astunut alaskin, maan alimpiin paikkoihin?"

¹⁰⁶ 2 Tim. 1:9: "Hän on pelastanut meidät ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei tekojemme mukaan, vaan oman päätöksensä ja armonsa mukaan, joka on annettu meille Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja."

¹⁰⁷ 2 Tim. 2:10: "Siitä syystä kestäen kaiken valittujen tähden, että hekin saivat pelastuksen, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, sekä iankaikkisen kirkkauden."

nut armosta Kristuksen tähden oman armopäätöksensä mukaan evankeliumilla ja on tehnyt uskovaksi ja pelastanut, ja joka nyt kääntyy pois kaikesta vääryydestä ja kulkee Hengen pyhityksessä autuuteen. Se ja vain se kuuluu Jeesuksen Kristuksen seurakuntaan, elävän Jumalan temppeleihin.

Ja nyt kuule, mitä apostoli sanoo Timoteukselle ja jokaiselle sananpalvelijalle.

Ensiksi vertaus: "Mutta suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviastioita, ja toiset ovat jaloa, toiset halpaa käyttöä varten."

Nyt apostolin tekemä sovellus. Emme halua yrittää tehdä muuta sovellusta.

Astioilla halpaa käyttöä varten hän selvästi tarkoittaa harhaopettajia, jotka ovat tunkeutuneet ja luikertaneet sisään (Gal. 4:2¹⁰⁸. Juuda 4¹⁰⁹) Jumalan temppeleihin, Jeesuksen Kristuksen seurakuntaan, tai niitä, jotka ensiksi olivat oikeita opettajia, mutta sitten menivät harhaan totuudesta, lankesivat uskosta ja joista tuli vääriä opettajia. Jos nyt joku, joka on opettaja sanassa, puhdistautuu sellaisista ihmisistä (1 Tim. 6:3–5.¹¹⁰ 2 Tim. 2:16–18¹¹¹), ja pysyy erossa sellaisista (1 Tim. 6:5¹¹²), jolla ei

---

¹⁰⁸ Gal. 4:2: "Noiden sisään tunkeutuneiden valheveljien tähden, jotka orjuuttaakseen meitä olivat tulleet salaa vakoilemaan vapauttamme, mikä meillä on Kristuksessa Jeesuksessa."

¹⁰⁹ Juuda 4: "Sillä teidän keskuuteenne on pujahtanut eräitä ihmisiä, joiden jo aikoja sitten on kirjoitettu tulevan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka kääntävät Jumalamme armon riettaudeksi ja kieltävät ainoan Valtiamme ja Herramme, Jeesuksen Kristuksen."

¹¹⁰ 1 Tim. 6:3–5: "Jos joku opettaa muuta oppia eikä pitäydy Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalanpelon mukainen, hän on ylpistynyt eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymysten ja sanakiistojen kipeä. Niistä syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja, alituisia kiistoja niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalanpelkoa keinona voiton saamiseen. Pysykää erossa sellaisista."

¹¹¹ 2 Tim. 2:16–18: "Mutta pysy erillasi epäpyhistä ja tyhjästä puheista, sillä ne menevät yhä pidemmälle jumalattomuudessa, ja heidän puheensa jäytää ympäristöään kuin syöpä. Niitä ovat Hymenaios ja Filetos, jotka ovat totuu-

ole mitään yhteistä sellaisten kanssa, ei sisäisen sydämen asenteen puolesta eikä ulkoisessa kirkollisessa yhteydessä, niin hän on oleva astia jaloa käyttöä varten, pyhitetty astia talon isännälle, seurakunnan Herralle, hyvä käyttää ja valmiina kaikkiin hyviin tekoihin, oikea sanan opettaja, kuten Herra Jeesus haluaa hänen olevan.

Ottakoon jokainen sananpalvelija tämän sydämelleen ja seuratkoon sitä. Kaikkien kristillisten seurakuntien tulee tämä lukea ja olla siitä tietoisia ja vaatia tätä sananpalvelijoiltaan Herran nimessä.

Jakeet: 2 Tim. 2:22–23: *"Pakene nuoruuden himoja, mutta tavoittele vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avukseen Herraa puhtaasta sydäimestä. Mutta vältä typeriä ja taitamattomia väittelyitä tietäen, että ne synnyttävät riitoja."*

Henkilökohtainen kehoitus Timoteukselle, joka kehoitus ottaa kantaa hänen nuoruuteensa ja kiusausten alaiseen asemaansa ja joka sen vuoksi on mitä likeisimmässä yhteydessä edellä sanottuun.

Timoteuksen tulee paeta "nuoruuden himoja", kaikenlaisia sopimattomia himoja, joita nuoruus tuo mukanaan meistä kurjista syntisistä puheen ollen. Sen sijaan hänen tulee tavoitella vanhurskautta, uskoa, rakkautta (tähän asti samoin kuin 1 Tim. 6:11¹¹³), rauhaa, sydämellistä yhteyttä ja sopua kaikkien niiden kanssa, jotka huutavat avuksi Herraa Jeesusta ja häntä rukoilevat puhtaasta sydäimestä, ilman vääryyttä ja teeskentelyä.

---

desta eksyneet, kun sanovat, että ylösousemus on jo tapahtunut, ja he turmelevat eräiden uskon."

¹¹² 1 Tim. 6:5: "... alituisia kiistoja niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalanpelkoa keinona voiton saamiseen. Pysy erossa sellaisista."

¹¹³ 1 Tim. 6:11: "Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene sellaista, ja tavoittele vanhurskautta, jumalanpelkoa, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä ja hiljaisuutta."

Mutta typeriä ja taitamattomia väittelyitä Timoteuksen tulee välttää eikä hänellä saa olla mitään tekemistä niiden kanssa. 1 Tim. 1:4.¹¹⁴ 4:7.¹¹⁵ 6:4.¹¹⁶ Hän tietää niiden synnyttävän vain riitoja. 1 Tim. 6:4b–5.¹¹⁷ Tiit. 3:9.¹¹⁸ Muuten häiriintyy se rauha, johon hänen tulee pyrkiä.

Varsinkin nuoret pastorit ja muutkin sananpalvelijat, joissa nuori veri velloo vielä rauhattomana ja joiden kokematon mieli ateenalaisten tavoin (Apt. 17:19–21¹¹⁹) suuntautuu helposti johonkin "uuteen", ottakoot tämän sydämelleen.

Jakeet: 2 Tim. 2:24–26: *"Mutta Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia kohtaan, kyetä opettamaan ja paha sietämään. Hänen tulee lempeästi ojentaa vastustelijoita. Ehkä Jumala antaa heille mielenmuutoksen, niin että tulevat tuntemaan totuuden ja selviävät perkeleen ansasta, johon hän on vanginnut heidät noudattamaan tahtoaan."*

Miten Herran palvelijan, sananpalvelijan, tulee käyttäytyä?

---

¹¹⁴ 1 Tim. 1:4: "... eivätkä kiinnittäisi huomiota taruihin ja loputtomiin sukuluetteloihin, jotka saavat aikaan enemmän riitoja kuin rakentavat Jumalan huonetta uskossa."

¹¹⁵ 1 Tim. 4:7: "Mutta epäpyhiä akkojen taruja karta ja harjoita itseäsi jumalanpelkoon."

¹¹⁶ 1 Tim. 6:4: "Hän on ylpistynyt eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymysten ja sanakiistojen kipeä. Niistä syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja."

¹¹⁷ 1 Tim. 6:4b–5: "Niistä syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja, alituisia kiistoja niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalanpelkoa keinona voiton saamiseen. Pysy erossa sellaisista."

¹¹⁸ Tiit. 3:9: "Mutta vältä typeriä riitakysymyksiä ja sukuluetteloita sekä kiinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia."

¹¹⁹ Apt. 17:19–21): "He ottivat hänet ja veivät Areiopagille ja sanoivat: 'Voimmeko saada tietää, mikä on se uusi oppi, jota sinä ilmoitat? Sillä outoja asioita tuot korviemme kuultavaksi. Tahdomme siis tietää, mitä ne oikein ovat.' Sillä ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla ei ollut kenelläkään aikaa muuhun kuin uutta puhumaan ja uutta kuulemaan."

Herran palvelijan ei sovi riidellä. Tämä on vastakohtana viimeksi jakeessa 23 sanotulle.

Vaan millaisen Herran palvelijan tulee olla?

Hänen tulee olla ystävällinen ja lempeä kaikkia kohtaan, oikeita ja vääriä kohtaan. Luehan 1 Tess. 2:7¹²⁰.

Hänen tulee olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, hurskas, kunniallinen, vieraanvarainen. 1 Tim. 3:2¹²¹. Hänen tulee olla, ei ainoastaan kykenevä opettamaan, vaan hänen tulee aina olla myös halukas ja valmis opettamaan Jumalan sanan totuutta.

Hänen tulee kärsiä hänelle tehtyä pahaa katkeroitumatta. Oi, kuinka usein Herran palvelija joutuu tilanteeseen, jossa hänen täytyy ottaa tämä sydämelleen!

Hänen tulee ojentaa lempeästi, ohjata oikeaan ja nuhdella vastahakoisia ja vastustajia (Tiit. 1:9¹²²), jotka harhaopettajien viettelemänä ovat asettuneet terveellistä oppia vastaan. Tämän ajatuksen tulee täyttää hänet: Ehkäpä Jumala antaa heidän tulla parannukseen ja totuuden tuntemiseen uskossa niin, että he raitistuvat ja pääsevät perkeleen paulasta (1 Kor. 15:34¹²³), johon ovat kietoutuneet, johon heidät oli vangittu tekemään hänen tahtoaan. Sillä mitä lukee 1 Tim. 3:7¹²⁴?

Tällainen on hyvä palvelija, jalo astia, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis. (Jae 21)

---

¹²⁰ 1 Tess. 2:7: "Vaikka Kristuksen apostoleina olisimme voineet saada teiltä arvonantoa. Olimme sen sijaan keskuudessanne lempeitä kuin imettävä äiti, joka vaalii lapsiaan."

¹²¹ 1 Tim. 3:2: "Kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, hurskas, kunniallinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan."

¹²² Tiit. 1:9: "Hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, että olisi kykenevä sekä lohduttamaan terveellä opilla että nuhtelemaan vastaansanojia."

¹²³ 1 Kor. 15:34: "Raitistukaa oikealla tavalla älkääkä syntiä tehkö, sillä niitä on, joilla ei ole tietoa Jumalasta. Teidän häpeäksenne tämän sanon."

¹²⁴ 1 Tim. 3:7: "Hänellä tulee myös olla hyvä todistus ulkopuolella olevilta, ettei hän joutuisi perkeleen häväistäväksi ja hänen paulaansa."

Kolmas luku

Jakeet 2 Tim. 3:1–5: *"Mutta tiedä, että viimeisinä päivinä on vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskureita, ylpeitä, Jumalaa pilkkaavia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkauttomia, liiton rikkojia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvää vihaavia, pettureita, rajuja, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia. Heissä on jumalanpelon ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Sellaisia karta."*

Nyt apostoli puhuu vaikeista ajoista, se on, siitä kauheasta tilasta, jossa kristikunta tulee olemaan ja esittäytyy ennen viimeistä päivää. Hän haluaa Timoteuksen nyt sellaista havaitessaan pysyvän moisesta erillään.

Timoteuksen tulee tietää, että viimeisinä aikoina tulee olemaan vaikeita aikoja. Viimeiset ajat eivät ole "tulevia aikoja", joista apostoli oli puhunut kohdassa 1 Tim. 4:1¹²⁵ (katso kreikkalaista tekstiä) ja jotka olivat välittömästi edessä. Vaan "viimeiset päivät" ovat niitä, joista on puhe kohdissa 2 Piet. 3:3¹²⁶ ja Juuda 18¹²⁷, siis viimeisiä aikoja ennen maailman loppua. Nämä tulevat olemaan vaikeita aikoja. Silloin tulee olemaan kauheassa tilassa se, mitä sanotaan Jeesuksen Kristuksen kirkoksi ja kristikunnaksi. Sillä ihmiset, jotka sanovat itseään kristityiksi, tulevat olemaan sellaisia suureksi osaksi, kuin seuraavassa sanotaan. He tulevat olemaan silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskureita, ylpeitä, Jumalaa pilkkaavia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkauttomia, liiton rikkojia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hy-

---

¹²⁵ 1 Tim. 4:1: "Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina monet luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja."

¹²⁶ 2 Piet. 3:3: "Ennen kaikkea tietäkää, että viimeisinä päivinä tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan."

¹²⁷ Juuda 18: "Viimeisenä aikana on oleva pilkkaajia, jotka vaeltavat jumalattomien himojensa mukaan."

vää vihaavia, pettureita, rajuja, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia. Heissä on jumalanpelon ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Apostoli kuvaa tässä uuspankuutta, jolla on kristillinen nimi. Lue, mitä apostoli sanoo pakanoista kohdassa Room. 1:30–31.¹²⁸ Tältä tulee viimeisten päivien kristikunta näyttämään. Ja me elämme nyt näinä viimeisinä päivinä. Näemme, kuinka kauhealta nyt kristikunnassa näyttää. Näemme, kuinka antikristus hallitsee Rooman kirkossa. Mutta näemme sen myös protestanttisissa kirkkoyhteisöissä. Kaikkialle leviää sellainen kauhea meno kirkkoon. Näkyvä kirkko on maailmallistunut, pakanallistunut.

Kun apostoli sanoo Timoteukselle: "Sellaisia karta", sellaisia ihmisiä, sellaisia valekristittyjä, hän osoittaa jo apostolisena aikana olleen sellaisia ihmisiä, nimikristittyjä. Kuitenkaan heitä ei ollut silloin yhtä yleisesti kuin nykyään.

Jakeet 2 Tim. 3:6–9: "Sillä niitä ovat ne, jotka tungettelevat taloihin ja kietovat pauloihinsa syntien rasittamia ja monenlaisten himojen heiteltäviä naisparkoja, jotka ovat aina ottamassa opetusta eivätkä koskaan voi tulla totuuden tuntemiseen. Ja niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin nuokin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät uskonkoetusta kestä. Mutta he eivät edisty pitemmälle, sillä heidän mielettömyytensä on käyvä ilmeiseksi kaikille, niin kuin noidenkin mielettömyys kävi ilmi."

Nyt apostoli puhuu oman aikansa ihmisistä.

Hän palaa nyt viimeisten päivien harhaoppisten kuvaamisesta omaan aikaansa, kuten hän tekee sanoessaan: "Sellaisia karta." Hän puhuu nyt niistä harhaoppisista, jotka ovat viimeisten päivien nimikristittyjen kaltaisia ja jotka tekevät toisiakin

---

¹²⁸ Room. 1:30–31: "He ovat korvaan kuiskuttelijoita, panettelijoita, Jumalaa vihaavia, väkivaltaisia, ylvästelijöitä, kerskureita, kekseliäitä pahassa, vanhemmilleen tottelemattomia, ymmärtämättömiä, epäluotettavia, riitaisia, rakkaudettomia ja armottomia."

samanlaisiksi tyhjiä epähengellisillä jaaritteluillaan. 2 Tim. 2:16–18,21.¹²⁹ 1 Tim. 4:1–2. 6:5,20–21.¹³⁰ Sillä hän sanoo näihin äsken kuvattuihin viimeisten aikojen nimikristittyihin kuuluvan totuuden ja koko olemuksensa puolesta vielä ne harhaopettajat, jotka tungeksivat taloihin ja ottavat vangeikseen syntien raskauttamia ja monenlaisten himojen heiteltäviä naisparkoja, jotka haluavat oppia väärästä uskonnollisuudesta aina jotakin uutta eivätkä sen vuoksi voi koskaan tulla totuuden tuntuun. – Voi, miten paljon näemmekään tällaista nykyään silmiemme edessä. Pappaja, nurkkasaarnaajia, koteihin tungeksijoita, hupsuja naisparkoja, joita lumotaan roomalaiseen fanaattisuuteen tai lahkojen hurmoksellisuuteen! – Mutta huolimatta niiden hengellisestä ulkokuoresta ja niiden kiihottavasta hurskaudesta nämä harhaopettajat on luettava samaan luokkaan Egyptin noitien Jannesin ja Jambresin kanssa. Samoin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta (2 Moos. 7:11,22¹³¹), nämäkin harhaopettajat vastustavat totuutta, evankeliumin jumalallista totuutta. Heidän mielensä on turmeltu, mitä uskoon

---

¹²⁹ 2 Tim. 2:16–18,21: "Mutta pysy erilläsi epäpyhistä ja tyhjiä puheista, sillä ne menevät yhä pidemmälle jumalattomuudessa, ja heidän puheensa jäytää ympäristöään kuin syöpä. Niitä ovat Hymenaios ja Filetos, jotka ovat totuudesta eksyneet, kun sanovat, että ylösnousemus on jo tapahtunut, ja he turmelevat eräiden uskon... Jos nyt joku puhdistaa itsensä tällaisista, hänestä tulee astia jaloa käyttöä varten, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis."

¹³⁰ 1 Tim. 4:1–2. 6:5,20–21: "Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina monet luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja valheenpuhujien ulkokultaisuuden vaikutuksesta, joiden omatunto on poltinraudalla merkitty... alituisia kiistoja niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalanpelkoa keinona voiton saamiseen. Pysy erossa sellaisista... Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja pysy erossa tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhistä ja tyhjiä puheista ja vastaväitteistä. Siihen tunnustautuen muutamat ovat uskosta hairautuneet."

¹³¹ 2 Moos. 7:11,22: "Faraokin kutsui maansa viisaat ja velhot. Nämä Egyptin tietäjät tekivät samoin taioillaan... tekivät samoin taioillaan. Faraon sydän paatui, eikä hän kuullut heitä, kuten HERRA oli sanonut. "

tulee. He eivät ole kestäneet koetusta eivätkä kestä. 1 Tim. 6:5.¹³² 1:19¹³³. He eivät tule pysymään pidemmän päälle eivätkä pääse pidemmälle, sillä heidän hulluutensa tulee kaikille ilmi, kuten noiden noitienkin. 2 Moos. 8:18,19.¹³⁴ 9:11.¹³⁵ Niin apostoli sanoo. Onko hän nyt sen kanssa ristiriidassa, mitä hän sanoi harhaopettajista kohdassa 2 Tim. 2:16–17¹³⁶, että heidän sanansa syö kuin syöpä? Ei ole. Tosin on varmaa, että kristityissä olevan vanhan aadamin tähden harhaoppi syö syövän tavoin, mutta jos puolustaudutaan Jumalan sanalla, niin se ei voi sitä tehdä. Mutta tulemme kohta jakeeseen 13 tässä luvussa. Onko apostoli tässä ristiriidassa sen kanssa, mitä hän juuri sanoi? Ei tässäkään. Apostoli sanoo siinä, että harha seuraa harhaa ja että tilanne tulee aina pahemmaksi. Hän sanoo tässä, että harha joutuu häpeään harhan jälkeen ja harhaopettaja harhaopettajan jälkeen. Niin on. Niin kokemuskin opettaa.

Jakeet 2 Tim. 3:10–15: *"Mutta sinä olet seurannut minun oppiani, vaellustani, harkintaani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani ja kärsivällisyyttäni, vainoissa ja kärsimyksissä, samanlaisissa kuin osakseni tuli Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Millaisia vainoja olenkaan kärsinyt, ja kaikista Herara on minut pelastanut! Mutta kaikki, jotka tahtovat elää juma-*

---

¹³² 1 Tim. 6:5: "Alituisia kiistoja niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalanpelkoa keinona voiton saamiseen. Pysykää erossa sellaisista."

¹³³ 1 Tim. 1:19: "... säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hylänneet ja uskossaan haaksirikkoutuneet."

¹³⁴ 2 Moos. 8:18–19: "Mutta erotan sinä päivänä Goosenin maan, jossa minun kansani asuu, ettei sinne tule paarmoja, tietääksesi, että minä olen HERARA tässä maassa. Asetan pelastuksen oman kansani ja sinun kansasi välille. Huomenna tämä merkki tapahtuu."

¹³⁵ 2 Moos. 9:11: "Eivätkä tietäjätäkään voineet pitää puoliaan Moosesta vastaan paiseiden tähden, sillä paiseita oli loihtijoissa samoin kuin kaikissa muissakin egyptiläisissä."

¹³⁶ 2 Tim. 2:16–17: "Mutta pysy erilläsi epäpyhistä ja tyhjistä puheista, sillä ne menevät yhä pidemmälle jumalattomuudessa, ja heidän puheensa jäytää ympäristöään kuin syöpä. Niitä ovat Hymenaios ja Filetos."

lanpelossa Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi. Mutta pahat ihmiset ja petturit menevät yhä pidemmälle pahuudessa eksyttäen ja eksyen. Mutta pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keneltä olet sen oppinut, ja koska jo pienestä pitäen tunnet Pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa."

Paavali muistuttaa Timoteusta hänen tähänastisesta uskollisuudestaan ja kehottaa häntä pysymään uskossa, joka hänellä on ollut lapsuudesta lähtien huolimatta vainoista ja esiin nousevista harhaopettajista.

Vastakohtana harhaopettajaluopioille (2 Tim. 2:18.¹³⁷ 1 Tim. 1:6.¹³⁸ 6:21¹³⁹), joista hän juuri oli puhunut (jakeet 6–9) Paavali puhuttelee Timoteusta sanoilla "Mutta sinä". Autuas on jokainen sananpalvelija, johon sopii Jumalan tähden sanat "Mutta sinä". Paavali muistuttaa Timoteusta ystävällisesti ja rohkaisevasti hänen tähänastisesta uskollisuudestaan. Haluamme nyt toistaa tätä koskevat Paavalin sanat parilla hajahuomautuksella. "Mutta sinä olet seurannut minun oppiani (1 Tim. 4:6¹⁴⁰), vaellustani, mielipidettäni (suurta ja pyhää päätöstäni), joka koskee koko elämäni: (Fil. 1:21¹⁴¹), uskoani, kärsivällisyyttäni," (jossa en ole antanut lihani kiihkoilla), "rakkauttani, kärsivällisyyttäni" (jossa en koskaan menettänyt malttiani), "kärsimiäni vainoja" (sinä et myöskään menettänyt niissä koskaan malttiasi), "kärsimyksiäni, kuten esimerkiksi sellaisia, joi-

---

¹³⁷ 2 Tim. 2:18: "... jotka ovat totuudesta eksyneet, kun sanovat, että ylösnousemus on jo tapahtunut, ja he turmelevat eräiden uskon."

¹³⁸ 1 Tim. 1:6: "Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja kääntyneet puhumaan turhia."

¹³⁹ 1 Tim. 6:21: "Siihen tunnustautuen muutamat ovat uskosta hairahtuneet."

¹⁴⁰ 1 Tim. 4:6: "Kun tätä veljille opetat, olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän opin sanoilla, joita olet noudattanut."

¹⁴¹ Fil. 1:21: "Sillä eläminen on minulle Kristus ja kuoleminen on voitto."

ta minun täytyi kärsiä Antiokiassa (Apt. 13:50¹⁴²), Ikonionissa (Apt. 14:5¹⁴³, Lystrassa (Apt. 14:19)¹⁴⁴. Mitä vainoja olenkaan kestänyt! Ja kaikista niistä Herra on minut pelastanut. Mutta kaikki ne, jotka haluavat elää jumalisesti Jeesuksessa Kristuksessa, tulevat vainotuiksi." Joh. 15:18–21¹⁴⁵. Matt. 10:22,38¹⁴⁶. Mutta pahoja ihmisiä ja taikureita (vietteleviä harhaopettajia: jae 8) esiintyy yhä pahempina (ja siitä johtuvat vainot), he viettelevät ja tulevat viettellyiksi yhä enenevässä määrin. Ja nyt Paavali kehottaa: "Mutta pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keneltä olet sen oppinut" (nimitäin äidiltäsi, isoäidiltäsi ja minulta), "ja koska jo pienestä pitäen tunnet Pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa."

Näin Paavali muistuttaa ja kehottaa Timoteusta. Ja tässä muistuttamisessa ja kehottamisessa on Timoteukselle ja jokaiselle uskolliselle sananpalvelijalle Pyhän Hengen voima jatkuvaan uskollisuuteen ja taipumattomaan rohkeuteen kaikissa vainoissa ja kärsimyksissä, jotka seuraavat aina uskollisuutta

---

¹⁴² Apt. 13:50: "Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaapelkääviä ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimmäisiä miehiä ja nostivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan, ja ajoivat heidät pois alueeltaan."

¹⁴³ Apt. 14:5: "Tapahtui, että pakanat ja juutalaiset sekä heidän hallitusmiehensä yrittivät ryhtyä pahoinpitelemään ja kivittämään heitä."

¹⁴⁴ Apt. 14:19: "Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia. He suostuttivat kansan puolelleen, kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi."

¹⁴⁵ Joh. 15:18–21: "Jos maailma teitä vihaa, tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä. Jos te maailmasta olisitte, maailma omaansa rakastaisi. Mutta koska ette ole maailmasta, vaan minä olen valinnut teidät maailmasta, sen tähden maailma teitä vihaa. Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi.' Jos he ovat minua vainonneet, he teitäkin vainoavat. Jos he ovat pitäneet minun sanani, he pitävät myös teidän sananne. Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt."

¹⁴⁶ Matt. 10:22,38: "Te olette kaikkien vihaamia minun nimeni tähden, mutta joka kestää loppuun asti, se pelastuu. ... ja se, joka ei ota ristiään ja seuraa minua, ei ole minulle kelvollinen."

(jae 12) ja kestävään taisteluun kaikkea harhaa vastaan, joka pyrkii turmelemaan kirkon.

Jokainen kristitty havaitkoon tästä, että Vanhan testamentin Pyhä Raamattu opettaa uskoa Kristukseen Jeesukseen pelastukseksi. Sillä apostoli puhuu Vanhan testamentin pyhästä Raamatusta jakeissa 14 ja 15. Älköön yksikään kristitty antako tässä viedä itseään harhaan modernien teologiiden hyödyttömien lörpöttelyjen, jotka kieltävät tämän, ja haluavat olla Raamatun mestareita ymmärtämättä, mitä sanovat ja opettavat. Antakoon jokainen kristitty Pyhän Hengen voidella silmänsä ja modernien teologiiden kirjoitusten sijasta tutkikoon Lutherin ja aitojen luterilaisten teoksia.

Jokainen kristitty havaitkoon jakeista 14 ja 15, mikä siunauksen lupaus siinä annetaan, kun lapset opetetaan pienestä pitäen Jumalan sanan pelastusopissa. Kukaan kristitty, puhumattaakaan sananpalvelijasta, älköön seuratko kurjaa nykyajan muotia, jonka mukaan lapsille opetetaan tätä pelastusoppia vain sunnuntaisin.

Jakeet 2 Tim. 3:16–17: *"Koko Raamattu on Jumalan Hengen vaikutuksesta syntynyt ja hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa, jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen, täysin valmiina kaikkiin hyviin tekoihin."*

Apostoli osoittaa liittymällä suoraan jakeeseen 15 lyhyillä, mutta paljon puhuvilla sanoilla kaikkien Jumalan inspiroimien sanojen hyödyn ja sen huolellisen opettamisen, oppimisen ja opiskelun hyödyn. Meikin haluamme lyhyesti sen käsittää.

Käännämme ensiksi alkusanat kahdella eri tavalla. *Ensiksi:* "Koko Jumalan innoittama Raamattu on hyödyllinen." *Toiseksi:* Koko Raamattu on Jumalan innoittama ja hyödyllinen. Ensimmäisen käännöksen mukaan tässä sanotaan, että koko Jumalan innoittama Raamattu on hyödyllinen. Toisen käännöksen mukaan tässä sanotaan, että koko Raamattu on Jumalan innoittama

ja hyödyllinen. Huomaatko eron? Molemmat käännökset ovat mahdollisia. Mitä eroa niillä on? Ensimmäisessä käännöksestä apostoli sanoo, että koko Raamattu (siis sekä Vanha että Uusi testamentti), Jumalan innoituksesta syntynyt, on hyödyllinen. Toisen käännökseen mukaan apostoli ilmaisee sen, että koko Raamattu (Vanha testamentti) on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta ja on hyödyllinen. Tässä hän väittää nimenomaan, että koko Raamattu on Jumalan innoittama, ja viittaa siten selvästi Vanhaan testamenttiin, josta hän oli juuri puhunut. Lutherilla on ensimmäinen käänнос. Ja me seuraamme häntä. Tulemme myöhemmin sanomaan, mikä meidät saa niin tekemään.

Molempien käännösten mukaan puhutaan Raamatun (Kirjoituksen) jumalallisesta innoituksesta. "Jumalan innoittama", kreikaksi "Jumalan inspiroima". Mitä Jumala on innoittanut? Eräät teologit sanovat: Raamatun *sisällön*. Mutta tätä apostoli ei sano. Apostoli sanoo: *Kirjoituksen*, koko Kirjoituksen, kaiken kirjoitetun Jumala on innoittanut. Apostoli ei siis sano, että Raamatussa ilmaistujen ajatusten sisältö, että Jumala olisi innoittanut Raamatussa ilmaistut *ajatukset* niiden kirjoittajille ja että kirjoittajat olisivat itsenäisesti heille Jumalan antamat ajatukset kirjoittaneet sanaksi ja Raamattuun. Ei niin. Apostoli sanoo, että on olemassa Raamattu, Jumalan innoittama, Jumalan henkeyttämä, Jumalan inspiroima. Myöskään Pietari ei sano, että Jumalan pyhät ihmiset ovat ajatelleet Pyhän Hengen johtamina, vaan hän sanoo: "Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat *puhuneet* sen, minkä saivat Jumalalta. " 2 Piet. 1:20. Meillä on siis Raamattu, Raamattu, Raamattu, joka on inspiroitu, sana, sana, sana, joka on inspiroitu, raamatunsana, kirjoitettu sana, joka on innoitettu. *Missä?* Lähinnä Vanhan testamentin pyhissä kirjoituksissa, joista Paavali puhuu jakeessa 15 ja joista apostoli Pietari puhuu lainatussa kohdassa. Vertaa sitä jakeeseen 20.¹⁴⁷ Onko sitten meillä tämä innoitettu Raamatun sana vain Vanhan

---

¹⁴⁷ 2 Piet. 1:20: "Sydämissänne tietäkää ennen kaikkea, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä."

testamentin pyhissä kirjoituksissa? Timoteuksella, niin kauan kuin hän oli lapsi, oli sellainen innoitettu sana vain Vanhan testamentin kirjoituksissa. Myöhemmin hänellä oli sellainen innoitettu Raamattu myös apostolisissa Kirjoituksissa, kuten näissä hänelle suunnatuissa kirjeissä. 1 Kor. 2:13¹⁴⁸. Ja *meillä* on sellainen Jumalan inspiroima sana Vanhan ja Uuden testamentin kirjoituksissa.

Lupasimme sanoa, mikä saa meidät seuraamaan näissä alkusanoissa Lutherin käännöstä, koska molemmat käännökset voidaan kielellisesti hyväksyä. Meidät saavat tekemään niin asiasyyt ja siihen liittyvänä eräs kielellinen peruste. Toisen käännöksen mukaan koko apostolin suuri ilmaus (jakeet 16–17) viittaisi vain Vanhaan testamenttiin, kuten jo osoitimme. Mutta onko tämä oletettava, koska Timoteuksella oli myös Uuden testamentin kirjoituksia ja koska apostoli Paavali itse oli huomattavin Uuden testamentin kirjoitusten tekijä ja halusi, että hänen kirjoituksiaan kaikki lukisivat kaikkialla? Kol. 4:16.¹⁴⁹ 1 Tess. 5:27.¹⁵⁰ Tämä on asiaperuste seurata Lutherin käännöstä. Ja kielellinen peruste tähän on: Saksalaisessa Raamatussa olevaa "sillä" -sanaa, joka yhdistää jakeen 15 jakeeseen 16 ja joka näyttää viittaavan vain Vanhaan testamenttiin, ei ole kreikkalaisessa tekstissä. Meillä on siis tässä ilmaisu, joka ei rajoita sitä, että kaikki Jumalan innoittama Raamatun kirjoitus, sekä Vanhan että Uuden testamentin kirjoitus, on hyödyllinen.

Mihin hyödyllinen?

Ensiksikin *opiksi*, nimittäin tekemään viisaaksi pelastumiseen Jeesuksessa Kristuksessa. Jae 15.

---

¹⁴⁸ 1 Kor. 2:13: "Sitä myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamalla sanoilla, vaan Pyhän Hengen opettamalla, selittäen hengelliset hengellisesti."

¹⁴⁹ Kol. 4:16: "Ja kun tämä kirje on luettu teille, niin toimittakaa, että se luetaan Laodikeankin seurakunnassa ja että tekin luette Laodikeasta tulevan kirjeen."

¹⁵⁰ 1 Tess. 5:27: "Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte tämän kirjeen kaikille veljille."

Toiseksi *nuhteeksi*. Nimittäin vakuuttamaan synnistä, joka tekee meille Vapahtajan tarpeelliseksi.

Kolmanneksi *ojennukseksi*, jotta me kurjat syntiset, jotka olemme oppineet tuntemaan Vapahtajan ja Autuaaksitekijän uskossa, saisimme jälleen oikean mielen.

Neljänneksi *kasvatukseksi vanhurskaudessa*, nimittäin torjumaan paha meistä ja ravitsemaan meissä olevaa Pyhän Hengen istuttamaa hyvää.

Tämä kaikki sitä varten, jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen (Kol. 1:28), Jumalasta syntynyt uudesti syntynyt kristitty olisi sisäisesti hyvin varustautunut ja taitava kaikkeen hyvään. Lue virsi "On, Herra, pyhä sanasi" (Olaus Petri, Vk 1938 nro 160). Lukisitko myös psalmin 119, kristittyjen kultaisen aapisen Jumalan sanan ylistyksestä, rakkaudesta siihen, sen voimasta ja hyödystä?

Neljäs luku

Jakeet 2 Tim. 4:1–5: *"Minä vannotan sinua Jumalan ja Herran Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva elävät ja kuolleet ilmestyessään ja valtakunnassaan: saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella. Sillä aika tulee, jolloin he eivät siedä tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan haalivat itselleen opettajia korvasyyhyinsä ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin. Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti."*

Apostoli perustaa opetuksensa nyt kaikkeen siihen, mitä hän on tähän mennessä kirjoittanut, ja kehottaa Timoteusta mitä juhlallisimmin ja mitä vetoavimmin *toimittamaan evankelistan virkansa oikein ja uskollisesti.*

Sanalla "vannotan", joka on tämän kappaleen alussa, on tässä merkitys: Antaa todistus Jumalan tahdosta ja kehottaa, siis vannottaa niin tekemään. Apt. 2:40¹⁵¹. 1 Tim. 5:21.¹⁵² 2 Tim. 2:14¹⁵³. Tässä merkityksessä Paavali vannottaa ja kehottaa Timoteusta Jumalan kasvojen ja Herran Jeesuksen edessä (1 Tim. 5:21¹⁵⁴. 2 Tim. 2:14¹⁵⁵), joka on tuomitseva elävät ja kuolleet

---

¹⁵¹ Apt. 2:40: "Monilla muillakin sanoilla hän vakaasti todisti ja kehotti heitä sanoen: 'Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukukunnasta.'"

¹⁵² 1 Tim. 5:21: "Mutta koetelkaa kaikki, pitäkää hyvä."

¹⁵³ 2 Tim. 2:14: "Muistuta tästä, ja todista heille Herran edessä, etteivät kiistelisi sanoista. Se ei ole miksikään hyödyksi, vaan niiden turmioksi, jotka kuulevat."

¹⁵⁴ 1 Tim. 5:21: "Vannotan sinua Jumalan ja Herran Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudatat tätä tekemättä etukäteen päätöstä ja ketään suosimatta."

¹⁵⁵ 2 Tim. 2:14: "Muistuta tästä, ja todista heille Herran edessä, etteivät kiistelisi sanoista. Se ei ole miksikään hyödyksi, vaan niiden turmioksi, jotka kuulevat."

(Apt. 10:42¹⁵⁶. 1 Piet. 4:5¹⁵⁷. 1 Tess. 4:16–17¹⁵⁸. 1 Kor. 15:51–52¹⁵⁹). Hän kehottaa ja vannottaa Jeesuksen Kristuksen ilmes-
tymisen kautta viimeisenä päivänä (1 Tim. 6:14¹⁶⁰) ja hänen
kirkkautensa valtakunnan kautta, jonka hän on ilmestyessään
toteuttava, josta Timoteus haluaa toki olla osallinen. Mitä nyt
apostoli vannottaa Timoteukselle niin juhlallisesti ja vetoavas-
ti? Tätä: "Saarnaa sanaa!" Timoteuksen tulee kaiuttaa maail-
maan, julistaa evankeliumin sanaa, ilosanomaa Jumalan armos-
ta, tätä sanaa Jumalan airuena. Hänen tulee siinä pysyä, aina
siinä olla, yksi ja sama onko aika siihen sopiva vai ei. Tällä sa-
nalla apostoli ei viittaa kuulijoitten suotuisaan tai epäso-
pivaan mielenlaatuun. Se, joka haluaa odottaa, kunnes kuulijat ovat
taipuvaisia evankeliumin sanalle, ei koskaan pääse siihen. Sillä
luonnostaan on jokainen ihminen kääntynyt pois evankeliumis-
ta (Room. 8:7¹⁶¹) ja vasta evankeliumin saarna tekee siihen tai-
puvaksi. Ef. 2:1–10.¹⁶² 1 Piet. 1:23¹⁶³. Jaak. 1:18¹⁶⁴. Sitä vas-

---

¹⁵⁶ Apt. 10:42: "Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hän on se, jonka Jumala on määrännyt elävien ja kuolleiden tuomariksi."

¹⁵⁷ 1 Piet. 4:5: "Mutta he tulevat tekemään tilin hänelle, joka on valmis tuo-
mitsemaan elävät ja kuolleet."

¹⁵⁸ 1 Tess. 4:16–17: "Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuodon, ylienkelin äänen ja Jumalan torven kuulussa. Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin, sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan ilmaan, ja niin saamme aina olla Herran kanssa."

¹⁵⁹ 1 Kor. 15:51–52: "Katso, sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki muutimme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen torven soidessa. Sillä torvi soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja muutimme."

¹⁶⁰ 1 Tim. 6:14: "... että pidät tahrattomasti ja moitteettomasti käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka."

¹⁶¹ Room. 8:7: "Mutta kaikilla ei ole tätä tietoa, vaan epäjumalaan sidotulla omallatunnolla muutamat vielä nytkin syövät uhrilihaa pitäen sitä uhrina epäjumalille, ja heidän heikko omatuntonsa tahrantuu siitä."

¹⁶² Ef. 2:1–10: "Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne, joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmapiirin hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään epäuskon lapsissa, joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme

toin on tarkattava, mitä Herra sanoo Matt. 7:6¹⁶⁵. Vielä paljon vähemmän apostoli puhuu saarnaajien sopivasta ja sopimattomasta ajasta. Saarnaajat ovat Jumalan määräämiä saarnaamaan. He eivät saa sanoa: "nyt minulle sopii", tai: "nyt minulle ei käy". Apostoli puhuu evankeliumin saarnan sopivasta tai sopimattomasta ajasta *maan päällä*. On aikoja, jotka ovat sopivia evankeliumin saarnalle, esimerkiksi rauhan aikoja, jolloin pakanuus tai jokin epäuskon teoria joutuu ilmoittamaan vararikonsa ja jolloin haetaan jotakin muuta tilalle. Apt. 17:23¹⁶⁶. Mutta on myös aikoja, jotka ovat evankeliumin saarnalle äärimmäisen sopimattomia, esimerkiksi vainon ajat ja ne ajat, jolloin vallitsee niin sanottu "valistus" ja evankeliumia aivan yleisesti huudetaan tyhmyydeksi ja vain tyhmien ja taikauskoisten ihmisten omistamaksi. Millainen aika onkin, sopiva vai sopimaton, Timoteuksen tulee aina olla valmiina evankeliumia saarnaamaan. Ja niinä hänen tulee nuhdella, vakuuttaa synnistä

---

lihamme himoissa, noudattaen lihan ja järjen tahtoa, ja olimme luonnostamme vihan lapsia kuten muutkin, mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa – armosta te olette pelastetut – ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvyydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta. Se ei ole teistä. Se on Jumalan lahja. Se ei ole teoista, ettei kukaan kerskaisi. Sillä olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, jotta niissä vaeltaisimme."

¹⁶³ 1 Piet. 1:23: "Te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan kaatoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja iäti pysyvän sanan kautta."

¹⁶⁴ Jaak. 1:18: "Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, että olisimme hänen luotujensa ensi hedelmä."

¹⁶⁵ Matt. 7:6: "Älkää antako pyhää koirille, älkääkään heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa, kääntyisi ja repisi teitä."

¹⁶⁶ Apt. 17:23: "Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani pyhiä paikkojanne löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle.' Sen, mitä siis tuntemattanne palvelette, minä teille ilmoitan."

ja uhata, mitä ankarimmin moittia jumalattomuutta ja viitata Jumalan vihaan ja tuomioon. Mutta sitä vastoin myös kehottaa, mistä hän löytää korvia, jotka Pyhä Henki on avannut. Ja tätä nuhtelua, uhkaamista ja kehottamista hänen tulee tehdä pitkämielisesti (2 Tim. 3:10¹⁶⁷) ja opettamalla (1 Tim. 3:16¹⁶⁸). Pelastusopin tulee olla siinä mukana, sillä mutten ei mikään nuhde, uhkaus eikä kehotus auta. Samoin: Kun Timoteus on herkeämättä ja joka aika evankeliumin airut ja julistaja, hänen tulee julistaa myös lakia. Mutta *evankeliumin saarnan tulee oitis olla lain ohella, jotta sillä vaikutettaisiin terveellistä.*

Apostoli liittää tähän nyt sen, mitä hän sanoi juuri evankeliumin saarnalle sopimattomasta ajasta ja nuhtelusta, uhkaamisesta ja kehottamisesta – kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella. Sillä hän sanoo, että tulee aika ja tulee pian (1 Tim. 4:1¹⁶⁹), viimeisten päivien tapaan (2 Tim. 3:1¹⁷⁰), jolloin he, kirkon jäsenet, eivät kärsi tervettä oppia (1 Tim. 1:10¹⁷¹) eivät siedä eivätkä suvaitse, siis eivät halua kuulla, koska se ei sovi heidän lihalliseksi kääntyneeseen mieleensä. Sitä vastoin he haluavat omien himojensa mukaisesti joukolla saavuttaa näiden heille käypien opettajien kunnioituksen, koska heidän korvansa kutiavat aivan toisenlaisen opin kuin terveellisen opin perään, kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin. 1 Tim.

---

¹⁶⁷ 1 Tim. 3:10: "Mutta heidätkin koeteltakoon ensin, sitten palvelkoot, jos ovat nuhteettomia."

¹⁶⁸ 1 Tim. 3:16: "Tunnustetusti suuri on jumalanpelon salaisuus: Jumala on ilmestynyt lihassa, vanhurskaaksi julistettu Hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanoiden keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen."

¹⁶⁹ 1 Tim. 4:1: "Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevana aikoina monet luopuvat uskosta ja noudattavat villitsemiä henkiä ja riivaajien oppeja."

¹⁷⁰ 2 Tim. 3:1: "Mutta tiedä, että viimeisinä päivinä on vaikeita aikoja."

¹⁷¹ 1 Tim. 1:10: "Haureellisille, miesten kanssa makaaville miehille, ihmiskauppiaille, valehtelijoille, valansa rikkojille ja kaikelle muulle, mikä on tervettä oppia vastaan."

1:4,6¹⁷². 4:7¹⁷³. 6:20–21¹⁷⁴. 2 Tim. 16:23¹⁷⁵. Tiit. 1:14¹⁷⁶. 3:9¹⁷⁷. Kol. 2:8,16–23¹⁷⁸.

Nyt Paavali sanoo Timoteukselle: Mutta ole sinä raitis (1 Tess. 5:6¹⁷⁹. 1 Piet. 4:7¹⁸⁰), älä hurmaudu sellaisista taruista,

---

¹⁷² 1 Tim. 1:4,6: "Eivätkä kiinnittäisi huomiota taruihin ja loputtomiin suku-
luetteloihin, jotka saavat aikaan enemmän riitoja kuin rakentavat Jumalan
huonetta uskossa... Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja kääntyneet pu-
humaan turhia."

¹⁷³ 1 Tim. 4:7: "... tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä pu-
huvat ja minkä varmaksi väittävät."

¹⁷⁴ 1 Tim. 6:20–21: "Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja pysy
erossa tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhistä ja tyhjästä puheista ja
vastaväitteistä. Siihen tunnustautuen muutamat ovat uskosta hairahtuneet."

¹⁷⁵ 2 Tim. 2:16,23: "Mutta pysy erilläsi epäpyhistä ja tyhjästä puheista, sillä
ne menevät yhä pidemmälle jumalattomuudessa... Mutta vältä typeriä ja tai-
tamattomia väittelyitä tietäen, että ne synnyttävät riitoja."

¹⁷⁶ Tiit. 1:14: "... eivätkä kiinnittäisi huomiotaan juutalaisiin taruihin eivätkä
totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin."

¹⁷⁷ Tiit. 3:9: "Mutta vältä typeriä riitakysymyksiä ja sukuluottoita sekä ki-
nastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia."

¹⁷⁸ Kol. 2:8,16–23: "Varokaa, ettei kukaan saa teitä saaliikseen filosofialla ja
tyhjällä petoksella ihmisten perinnäissääntöjä ja maailman alkuvoimia seur-
raten eikä Kristusta... Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai
juomisesta, älköön myös minkään juhlan tai uudenkuun tai sapatin johdosta,
jotka vain ovat tulevien varjo, mutta ruumis on Kristuksen. Älköön teiltä
riistäkö voittopalkintoanne kukaan, joka tahtoo [viedä] teidät nöyryyteen ja
enkeliin palveluun ja tunkeutua asioihin, joita ei ole nähnyt, ja on lihallisen
mielensä turhaan paisuttama eikä pitäydy häneen, joka on pää ja josta koko
ruumis nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen ja vahvistuen kasvaa Ju-
malan antamaa kasvua. Jos siis olette Kristuksen kanssa kuolleet pois maa-
ilman alkuvoimista, miksi te, ikään kuin eläisitte maailmassa, sallitte määrä-
tä itsellenne säädöksiä: "Älä tartu, älä maista, älä koske!" – sehän on kaikki
tarkoitettu katoamaan kuluttamalla – ihmisten käskyjen ja oppien mukaan?
Tällä kaikella tosin on viisauden maine omatekoisen jumalanpalveluksen ja
nöyryyden vuoksi ja sen tähden, ettei se ruumista säästä. Mutta se on ilman
mitään arvoa ja tapahtuu lihan tyydyttämiseksi."

¹⁷⁹ 1 Tess. 5:6: "Älkäämme siis nukkuko kuten muut, vaan valvokaamme ja
olkaamme raittiit."

¹⁸⁰ 1 Piet. 4:7: "... tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä pu-
huvat ja minkä varmaksi väittävät."

pysy kaikissa asioissa oikeassa merkityksessä, kärsi mielihyvin pahaa evankeliumin tähden ja minun, apostolin, kanssa (2 Tim. 1:8. 2:3¹⁸¹), tee evankelistan työ (Ef. 4:11¹⁸²), toimita virkasi täydellisesti. – "Evankelista" oli ennen kaikkea apostolin apulainen olematta sidottu mihinkään tiettyyn paikkakuntaan. Hän saarnasi evankeliumia ja palveli kristillisiä seurakuntia siellä täällä. Timoteus oli sellainen evankelista.

Mitä aikamme sananpalvelijat voivat tehdä paremmin kuin yhdistää jakeet 1–5 kohta kohdalta sydämellään Pyhän Hengen kautta? Sillä tosiaan jokainen hengähdys siinä koskee heitä, vain siten, että jokainen sananpalvelija evankeliumin tähden toimittaa "evankeliumin saarnaajan" työtä.

Jakeet 2 Tim. 4:6–8: "Sillä minut jo uhrataan, ja lähtöni aika on jo tullut. Olen kilvoitellut hyvän kilvoituksen, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes minulle on talletettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, antaa minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka rakastavat hänen ilmestymistään."

Saattaakseen sitä läheisemmin esillä olevan kehotuksensa Timoteuksen sydämelle Paavali puhuu lähestyvistä kuolemassaan ja lausuu luottamuksensa siihen, että hänen kaipaamansa iankaikkinen määränpää on lähellä. Evankelista Timoteus on tähän asti ollut kaikkialla apostoli Paavalin apulaisena. Hänellä on ollut tämä hengellinen isä ja isällinen ystävä neuvojana ja lohduttajana. Mutta kohta hänen on oltava yksin ja otettava yksin vaarin evankelistan virastaan ja oltava vahva, luja, raitis, varovainen ja uskollinen. Hänen tulee olla uskollinen koko edessä

---

¹⁸¹ 2 Tim. 1:8. 2:3: "Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä kanssani vaivaa evankeliumin hyväksi, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa... Kärsi siis kovia kuin jalo Kristuksen Jeesuksen sotilas."

¹⁸² Ef. 4:11: "Ja hän antoi muutamit apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, mutta toiset paimeniksi ja opettajiksi"

olevana pahana aikana, kuten apostoli kehotti häntä niin juhla-
vasti ja vetoavasti. Sillä apostoli sanoo, minut jo uhrataan. Hän
haluaa sanoa: On tullut jo aika, jolloin vereni vuodatetaan pää-
töksenä elämäni koko uhrille (Room. 8:36¹⁸³), kuten juomauhri
uhrataan suureen uhriin liittyvänä. 2 Moos. 29:40.¹⁸⁴ Hän sa-
noo: Lähtöni aika on lähellä.

Haluamme tehdä tähän välihuomautuksen. Paavali oli kir-
joittanut kirjeensä filippiläisille siitä Rooman vankeudesta, jos-
ta Luukas kertoo Apostolienteoissa. Apt. 28:16,30–31.¹⁸⁵ Fil.
1:7.¹⁸⁶ Timoteus oli siellä hänen kanssaan. Fil. 1:1.¹⁸⁷ Paavali
lausuu Filippiläiskirjeessä: "Kun minutkin uhrataan", kun vere-
ni vuodatetaan kuin kiitosuhrina, Fil. 2:17¹⁸⁸. Hän jättää mah-
dolliseksi marttyyrikuolemansa joko varhemmin tai myöhem-
min. Hänellä on myös halu täältä lähteä ja olla Kristuksen
kanssa. Fil. 1:23.¹⁸⁹ Mutta hän sanoo, että hänen on hyödylli-

---

¹⁸³ Room. 8:36: "Niin kuin kirjoitettu on: 'Sinun tähtesi meitä surmataa
kaiken päivää, meitä pidetään teuraslampaina.'"

¹⁸⁴ 2 Moos. 29:40: Uhraa "kumpaakin karitsaa kohti kymmenesosa [eefaa]
ydinjauhoja, sekoitettuna neljännekseen hiin-mittaa survomalla saatua öljyä,
ja juomauhriksi neljännes hiin-mittaa viiniä".

¹⁸⁵ Apt. 28:16,30–31: "Kun tulimme Roomaan, sadanpäällikkö luovutti van-
git henkivartioston päällikölle. Mutta Paavalin sallittiin asua erikseen häntä
vartioivan sotilaan kanssa... Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan kaksi
täyttä vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka hänen luokseen tulivat. Hän julisti
Jumalan valtakuntaa ja opetti Herraa Jeesusta Kristusta kaikella rohkeudella
kenenkään estämättä."

¹⁸⁶ Fil. 1:7: "Ja oikein onkin minun näin ajatella teistä kaikista, koska olette
sydämessäni, te, jotka sekä ollessani kahleissa että evankeliumia puolustaes-
sani ja vahvistaessani olette kaikki kanssani armosta osallisia."

¹⁸⁷ Fil. 1:1: "Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille
pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filipissä, sekä myös seurakun-
nan kaitsijoille ja diakoneille."

¹⁸⁸ Fil. 2:17: "Vaikka minut vuodatettaisiin juomauhriksi toimittaessani pal-
velusta uskonne hyväksi, iloitsen kuitenkin ja iloitsen kaikkien teidän kans-
sanne."

¹⁸⁹ Fil. 1:23: "Ahtaalla olen näiden kahden välissä: halu minulla on päästä
täältä pois ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi."

sempää kristittyjen tähden pysyä vielä hengissä. Fil. 1:24.¹⁹⁰ Ja hän lausuu tietävänsä varmuudella, että hän säilyy hengissä ja pääsee Filippiin, eli että hänet vapautetaan vankeudesta. Fil. 1:25–26.¹⁹¹ Fil. 2:19.¹⁹² Mutta tässä, kirjeessään Timoteukselle, joka ei siis ollut hänen luonaan, Paavali puhuu aivan toisin. Tässä kuten juuri näimme, Paavali sanoo tulevansa uhratuksi koska hänen lähtönsä aika on jo tullut. Sen Rooman vankeuden, jossa Paavali oli, on täytynyt siis olla hänen toinen vankeutensa eikä se, mistä Luukas Apostolienteoissa kertoo. Tämän puolesta puhuu vielä eräs muukin seikka. Mutta me haluamme tarkastella vain sitä, mitä nyt esillä oleva kohta tarjoaa.

Paavali sanoo: "Olen taistellut hyvän taistelun (1 Tim. 6:12¹⁹³). Olen päättänyt juoksuni (Apt. 20:24.¹⁹⁴ Fil. 3:14¹⁹⁵. 1 Kor. 9:26–27¹⁹⁶). Olen säilyttänyt uskon. Vielä on jotakin, mitä saan odottaa, mitä minulle on talletettu, ja mikä on varmassa tallessa taivaassa (Kol. 1:5¹⁹⁷). Se on vanhurskauden kruunu, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on minulle antava sinä päivä-

---

¹⁹⁰ Fil. 1:24: "Mutta teidän tähtenne on lihassa viiptymiseni tarpeellisempaa."

¹⁹¹ Fil. 1:25–26: "Ja kun olen tästä varma, tiedän jääväni eloon ja viiptyväni kaikkien teidän luona teidän edistymiseksenne ja iloksenne uskossa, että teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampaa Kristuksessa Jeesuksessa, kun taas tulen luoksenne."

¹⁹² Fil. 2:19: "Toivon Herrassa Jeesuksessa pian voivani lähettää Timoteuksen luoksenne, että minäkin tulisin rohkaistuksi, kun saan tietää, kuinka teidän on."

¹⁹³ 1 Tim. 6:12: "Siitä syystä myös kärsin näitä enkä sitä häpeä. Tunnen näet hänet, johon uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä on uskottu minulle."

¹⁹⁴ Apt. 20:24: "En kuitenkaan pidä henkeäni itselleni minkään arvoisena, kunhan vain täytän juoksuni ilolla ja sen viran, jonka olen saanut Herralta Jeesukselta: Jumalan armon evankeliumin todistamisen."

¹⁹⁵ Fil. 3:14: "Minä riennän maaliin saamaan voittopalkinnon, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa."

¹⁹⁶ 1 Kor. 9:26–27: "Minä en siis juokse umpimähkään enkä nyrkkeile kuin ilmaan hui-toen, vaan kuritan ruumistani ja orjuutan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hylätyksi."

¹⁹⁷ Kol. 1:5: "Sen toivon tähden, joka on tallettuna teille taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin totuuden sanassa."

nä (2 Tim. 1:12¹⁹⁸), eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat. Jae 2 Tim. 4:1.¹⁹⁹ Apostolin maallinen toiviomatka on päättymässä, marttyyrikuolema on käsillä. Mutta sen myötä hän on päämäärässä, ikuisessa määränpäässä, sillä hän on säilyttänyt uskon. Herra, Vaapahtaja, elävien ja kuolleiden tuomari ojentaa jo kätensä kohti vanhurskauden kruunua painaakseen sen hänen päähänsä.

Mikä on vanhurskauden kruunu? Se on Kristuksen meille ansaitsema ja hankkima armopalkka (kruunu), joka on se, että iankaikkinen vanhurskaus kaunistaa, koristaa, vaatettaa ja tunkeutuu niiden läpi ja täyttää ne, jotka ovat säilyttäneet uskon. 2 Piet. 3:13²⁰⁰. Ps. 17:15²⁰¹. Matt. 5:6²⁰². Vanhurskauden kruunu ei ole vanhurskautus, ei Kristuksen tähden meille hyväksi luetava vanhurskaus, vaan vanhurskauttamisen autuas, iankaikkinen seuraus, joka vanhurskautetuille täydessä täydellisyydessään tuona päivänä annetaan – miten sen sanoisimme? – heidän omaksi vanhurskaudekseen vuodatettu ja tehty vanhurskaus. Sinä päivänä ei enää vanhurskauteta, vaan vain tuomitaan. Sinä päivänä ei enää uskota, vaan nähdään. Mutta tuomari on antava "vanhurskauden kruunun" niille, jotka täällä maan päällä vanhurskautettiin uskosta ja jotka säilyttivät tämän uskon, sillä hän on sen luvannut. Hän on vanhurskas tuomari, jonka edessä hänen oma uskolle luettu vanhurskautensa varmasti pätee ja joka pitää lupauksensa.

---

¹⁹⁸ 2 Tim. 1:12: "Siitä syystä myös kärsin näitä enkä sitä häpeä. Tunnen näet hänet, johon uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä on uskottu minulle."

¹⁹⁹ 2 Tim. 4:1: "Minä vannotan sinua Jumalan ja Herran Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva elävät ja kuolleet ilmestyessään ja valtakunnassaan."

²⁰⁰ 2 Piet. 3:13: "Mutta hänen lupauksensa mukaan odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu."

²⁰¹ Ps. 17:15: "Minä saan nähdä kasvosi vanhurskaudessa, herätessäni ravita itseni muotosi katselemisella."

²⁰² Matt. 5:6: "Autuaita ovat ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano, sillä heidät ravitaan."

Oi, miten tämän tulikaan tarttua Timoteuksen sydämeen ja häntä liikuttaa ja avata sitä halukkaimmiksi hänen korvansa ja sydämensä apostolin kehoitukselle! – Eikö asia ole samoin myös sinun kanssasi, sinä sananpalvelija? Ja sinun kanssasi, sinä sanankuulija?

* * *

Kirjeen pääosa on tullut loppuun. Nyt seuraa erilaista.

Jakeet 2 Tim. 4:9–13: *"Kiirehdi pian tulemaan luokseni. Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena Deemas jätti minut ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan. Vain Luukas on kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän on minulle hyvin tarpeellinen palvelukseen. Mutta Tykikuksen olen lähettänyt Efesoon. Tuo tullessasi päällysviitta, jonka jätin Trooaaseen Karpoksen luo, ja kirjat, ennen kaikkea pergamentit."*

Ensiksi Paavali vaatii Timoteusta tulemaan luokseen Roomaan.

Timoteuksen tulee ahkeroida tulla hänen luokseen ennen talvea. Jae 2 Tim. 4:21²⁰³. Paavali ei enää eläisi kauan. Mutta hän ei odottanut kuolemaansa ennen talvea. Jos ajattelemme sitä, että kirjeen lähettämisestä Roomasta Efesoon, Timoteuksen valmistautumista matkalle ja matkasta Efesosta Roomaan täytyi vierähtää noin neljä kuukautta, meidän täytyy olettaa, että tämä kirje on kirjoitettu alkukesällä. Jo kirjeensä alussa (2 Tim. 1:4,8²⁰⁴) Paavali oli viitannut siihen, että hän haluaisi mielellään saada Timoteuksen luokseen. Nyt hän suorastaan vaatii

---

²⁰³ 2 Tim. 4:21: "Yritä päästä tulemaan ennen talvea."

²⁰⁴ 2 Tim. 1:4.8: "Ja muistaessani kyneleitäsi haluan nähdä sinut, jotta täytyisin ilolla ... Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä kanssani vaivaa evankeliumin hyväksi, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa."

häntä tulemaan ja tulemaan pian. Tähän hän antaa seuraavat syyt: Hänen työtoverinsa Deemas oli jättänyt hänet (Kol. 4:14²⁰⁵. Filem. 23–24²⁰⁶), koska hän rakasti nykyistä maailmaa ja maallista hyvinvointia, oli lähtenyt Tessalonikaan. Voi sinua, Deemas! Emme voi kuitenkaan otaksua, että hän tässä ristinpe-lossaan olisi tykkänään langennut uskosta. Kreskes, josta emme muuta tiedä, oli lähtenyt Galatiaan, Tiitus, jonka pian opimme tarkasti tuntemaan, oli mennyt Dalmatiaan. Näistä kahdesta ei kuitenkaan sanota, että he olisivat hylänneet Paavalin. Luukas, rakas, uskollinen Luukas (Apt. 16:10²⁰⁷. 20:5–21:18,27,28; MS: Luukas sisältyy apostolien tekojen kirjoittajana sanaan "me"), joka ei koskaan jättänyt Paavalia, on yksin hänen luonaan. Luukas oli kaikissa vankeustapauksissa Paavalin luona, Kesareassa ja Roomassa. Kol. 4:14²⁰⁸, Filem. 24. Timoteuksen tulee ottaa matkalta Markus mukaansa ja tuoda mukanaan. (Kol. 4:10²⁰⁹. Apt. 12:12,25.²¹⁰ 15:37–39²¹¹. 13:13²¹². 1 Piet. 5:13²¹³. Kol.

---

²⁰⁵ Kol. 4:14: "Luukas, rakas lääkäri, lähettää teille terveisiä, niin myös Deemas."

²⁰⁶ Filem. 23–24: "Tervehdyksen lähettävät... Markus, Aristarkus, Deemas ja Luukas, jotka ovat työtovereitani."

²⁰⁷ Apt. 16:10: "Kun hän oli nähnyt näyn, tahdoimme heti päästä lähtemään Makedoniaan, sillä käsitimme, että Jumala oli kutsunut meitä julistamaan heille evankeliumia."

²⁰⁸ Kol. 4:14: "Luukas, rakas lääkäri, lähettää teille terveisiä, niin myös Deemas."

²⁰⁹ Kol. 4:10: "Teille lähettää terveisiä Aristarkus, minun vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita – jos hän tulee luoksenne, ottakaa hänet vastaan –."

²¹⁰ Apt. 12:12,25: "Päästyään siitä selville hän kulki kohti Marian, Johanneksen äidin, taloa, sen Johanneksen, jota sanottiin Markukseksi. Siellä oli monta koolla rukoilemassa. ...Barnabas ja Saul palasivat Jerusalemissa toimitettuaan avustustehtävän ja toivat sieltä mukanaan myös Johanneksen, jota sanottiin Markukseksi."

²¹¹ Apt. 15:37–39: "Barnabas tahtoi ottaa mukaan Johanneksenkin, jota sanottiin Markukseksi. Mutta Paavali katsoi oikeaksi olla ottamatta häntä mukaan, koska hän oli luopunut heistä Pamfyliassa eikä ollut heidän kanssaan lähtenyt työhön. He kiivastuivat niin, että erosivat toisistaan, ja Barnabas otti mukaansa Markuksen ja purjehti Kyprokselle."

4:10²¹⁴. Filemon 24²¹⁵), sillä hän on apostolille tarpeellinen, hän on käyttökelpoinen palvelukseen (2 Tim. 2:21²¹⁶), hänen apostolinvirkaansa varten, jolle apostoli omistautui viimeiseen hengenvetoon asti. Luukas ja Markus, molemmat apostolin matkatoverit ja apulaiset, Jumalan armoittamat miehet, uusitesamentilliset profeetat, ei sellaisiksi nimenomaisesti sanotut, mutta sellaisiksi osoittautuneet. Sillä Luukas on hänen mukaansa nimetyn evankeliumikirjan ja Apostolientekojen kirjoittaja, Markus hänen mukaansa nimetyn evankeliumikirjan kirjoittaja. Tykikuksen Paavali lähetti Roomasta Efesoon (Apt. 20:4–5.²¹⁷ Ef. 6:21–22²¹⁸. Kol. 4:7–8.²¹⁹ Tiit. 3:12²²⁰). Olisiko Tykikuksen otettava Timoteuksen paikka siellä? Niin kuolemaansa odottava Paavali oli Luukasta lukuun ottamatta hyvin yksin ja halusi sen

---

²¹² Apt. 13:13: "Kun Paavali oli matkatovereineen purjehtinut Pafosta, he tulivat Pamfylian Pergeen. Siellä Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin."

²¹³ 1 Piet. 5:13: "Tervehdyksen lähettää teille Babylonissa oleva seurakunta, valittu niin kuin tekin, ja poikani Markus."

²¹⁴ Kol. 4:10: "Teille lähettää terveisiä Aristarkus, minun vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita – jos hän tulee luoksenne, ottakaa hänet vastaan –."

²¹⁵ Filem. 24: "Tervehdyksen lähettävät ... Markus, Aristarkus, Deemas ja Luukas, jotka ovat työtovereitani."

²¹⁶ 2 Tim. 2:21: "Jos nyt joku puhdistaa itsensä tällaisista, hänestä tulee astia jaloa käyttöä varten, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis."

²¹⁷ Apt. 20:4–5: "Häntä seurasivat Aasian maakuntaan asti berealainen Soopater, tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä Aasian maakuntalaiset Tykikus ja Trofimus. Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooaassa."

²¹⁸ Ef. 6:21–22: "Mutta että tekin tietäisitte, kuinka minun on ja mitä teen, niin Tykikus, rakas veljeni ja uskollinen palvelija Herrassa, antaa teille siitä kaikesta tiedon. Lähetän hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää tilamme ja että hän lohduttaisi sydämiänne."

²¹⁹ Kol. 4:7–8: "Kaikista oloistani antaa teille tiedon Tykikus, rakas veli ja uskollinen palvelija, kanssapalvelijani Herrassa. Lähetän hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää tilamme ja että hän lohduttaisi sydämiänne."

²²⁰ Tiit. 3:12: "Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikuksen, tule viipymättä luokseni Nikopoliin, sillä olen päättänyt viettää talven siellä."

vuoksi saada luokseen rakkaan Timoteuksen. Timoteuksen tuli tuoda myös päällysvaippansa, jonka hän oli jättänyt Karpoksen luo lähtiessään Roomaan ja kirjat, aivan erityisesti pergamentit. Epäuskoiset kritisoijat kysyvät, minkä tähden, jos Pyhä Henki olisi puhunut kirjoittajan kautta, jos siis tämä kirje kuuluisi mukaan Raamattuun, josta puhutaan kohdassa 2 Tim. 3:16–17 (mitään tästä he eivät halua uskoa), miksi niin vähäinen ja merkityksetön asia kuin päällysvaippaa, kirjoja ja pergamentteja koskeva asia olisi siinä? He arvelevat, ettei sillä olisi merkitystä nyt eikä sen mainitsemisesta olisi mitään hyötyä. Vastamme: Voi siitä on se hyöty, että se tukkii näiden kriitikoiden suun, kun he väittävät, ettei tämä kirje ole aito.

Jakeet 2 Tim. 4:14–15: *"Aleksander, vaskiseppä, on tehnyt minulle paljon pahaa. Herra on maksava hänelle hänen tekojensa mukaan. Pysy sinäkin erossa hänestä, sillä hän on kovasti vastustanut sanojamme."*

Varoitus, joka koskee seppä Aleksanderia

Eräs seppä nimeltä Aleksander oli tehnyt paljon pahaa Paavalille. Apostoli tarttuu kynään ja sanoo: "Herra on maksava hänelle hänen tekojensa mukaan." 2 Sam. 3:39²²¹. Ps. 28:4²²² tai Ps. 62:13²²³. Sananl. 24:12²²⁴. Tästä Aleksanderista emme tiedä mitään, oliko hän Efesossa vai Roomassa. Mutta Paavali varoit-

---

²²¹ 2 Sam. 3:39: "Minä olen kuitenkin vielä heikko, vaikka minut on voideltu kuninkaaksi, mutta nuo miehet, Serujan pojat, ovat liian väkivaltaisia minun hillitä. HERRA maksakoon sille, joka tekee pahaa, hänen pahuutensa mukaan."

²²² Ps. 28:4: "Anna heille heidän tekojensa mukaan ja heidän tekojensa pahuuden mukaan. Anna heille heidän kättensä tekojen mukaan, koska heille, mitä he ovat tehneet."

²²³ Ps. 62:13: "Sinun, Herra, on myös armo, sillä sinä maksat kullekin hänen tekojensa mukaan."

²²⁴ Sananl. 24:12: "Jos sanot: 'Katso, emme tienneet siitä', niin ymmärtäähän asian sydänten tutkija. Sielusi vartija sen tietää, ja hän kostaa ihmiselle hänen tekojensa mukaan."

taa Timoteusta ja sanoo, että häntä tulee varoa, sillä hän on vastustanut kovasti "meidän sanojamme" eli Paavalin ja hänen työtoveriensä julistamaa evankeliumia. – Jos evankeliumin viholliset tekevät pahaa sananpalvelijoille, niin näiden ei tule katkeeroitua eikä itse kostaa, vaan jättää viha ja kostaminen Jumalalle, jolla yksin on siihen oikeus. Heidän tulee myös kyetä varjelutamaan sellaisista vihollisista. Heidän ei tule ylimielisesti asettua alttiiksi heitä siltä taholta uhkaavalle vaaralle. Matt. 10:17.²²⁵

Jakeet 2 Tim. 4:16–17: *"Ensi kertaa puolustautuessani kukaan ei tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut. Älköön sitä heille syyksi luettako. Mutta Herra oli tukenani ja vahvisti minua, että sanan julistaminen kauttani tulisi täysin suoritetuksi, ja kaikki pakanat sen kuulisivat, ja pelastuivat leijonan kidasta."*

Selonteko ensimmäisestä oikeuden istunnosta, jossa Paavalin oli vastattava kanteeseen

Paavali kertoo Timoteukselle ensimmäisestä oikeuden istunnosta, jossa hänen oli vastattava kanteeseen. Vastaaminen tarkoittaa tässä, kuten kohdassa Fil. 1:7²²⁶ kreikkalaisen tekstin mukaan, syytetyn tulemistä tuomioistuimen eteen vastaamaan kanteeseen ja puolustautumaan. Ensimmäinen oikeuden istunto oli jo ollut. Paavali odotti nyt toista istuntoa ja sen mukana kuolemantuomiota. Se, että Paavali antaa Timoteukselle selonteon tästä ensimmäisestä kuulemisestaan, on lisätodiste, ettei tämä vankeus Roomassa voinut olla se, mistä Luukas puhuu Apostolienteoissa ja jopa kohdassa Fil. 1:7. Sillä silloin Timoteus oli ollut hänen luonaan, kuten olemme osoittaneet jakeista 2 Tim.

---

²²⁵ Matt. 10:17: "Kavahtakaa ihmisiä, sillä he jättävät teidät tuomioistuihin, ja synagogissaan he teitä ruoskivat."

²²⁶ Fil. 1:7: "Ja oikein onkin minun näin ajatella teistä kaikista, koska olette sydämessäni, te, jotka sekä ollessani kahleissa että evankeliumia puolustaessani ja vahvistaessani olette kaikki kanssani armosta osallisia."

4:6–9²²⁷. Eikä Paavali olisi antanut selostusta Timoteukselle sellaisesta, minkä Timoteus olisi itse kokenut.

Paavali kirjoittaa, että tässä hänen ensimmäisessä kuulemisessaan kukaan ei ollut hänen tukenaan, neuvonantajanaan, puolustajanaan tai todistajanaan, vaan että he kaikki jättivät hänet yksin. Lempeästi hän lisää: "Älköön sitä heille syyksi luetako." Sillä nämä kristitty-parat eivät tehneet sitä pahuudesta, vaan pelkuruudesta. Kysymme: Missä uskollinen Luukas oli? Ehkä häntä ei kuultu lainkaan hänen niin ilmeisen kuuliaisuutensa vuoksi Paavalia kohtaan. Ja Paavali sanoo Herran, Herran Jeesuksen olleen hänen tukenaan ja vahvistaneen häntä (1 Tim. 6:12. Fil. 4:13) niin, että Herran hänelle uskoma evankeliumin airuusanoma tulisi täysin toimitetuksi ja kaikki pakanat sen kuulisivat. Ajatelkaamme sitä tilannetta. Paavali seisoi julkisen keisarin tuomioistuimen edessä silloisessa maailman metropolissa. Epäilemättä paikalla oli suuri kuulijakunta. Paavali todisti kovaa ja ilolla evankeliumista. Se levisi kuin kulovalkea: "Kaikki pakanat kuulivat sen." Paavali oli uskollinen kuolemaan asti apostolinvirassaan. 1 Tim. 1:12²²⁸. Ja hän lausuu toisena todisteena, että Herra oli hänen tukenaan ja pelasti "hänet leijonan kidasta". Kuka oli tämä leijona? Nälkäinen leijona amfiteatterissa? Nero? Telottaja? Se vihamielinen joukko, joka himoitsi hänen kuolemaansa? Näitä ehdottavat selittäjät. Vai perkele, joka lopuksi halusi saattaa kuolemanpelosta apostolin (uskonsa) kieltämiseen ja siten niellä hänet? 1 Piet. 5:8–9²²⁹. Olemme tällä kannalla. Lue Matt. 10:18–20²³⁰ ja 1 Piet. 5:10²³¹

---

²²⁷ 2 Tim. 4:6–9: "Olen kilvoitellut hyvän kilvoituksen, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes minulle on talletettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, antaa minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka rakastavat hänen ilmestymistään. Kiirehdi pian tulemaan luokseni."

²²⁸ 1 Tim. 1:12: "Minä kiitan häntä, joka on minulle voimaa antanut, Kristusta Jeesusta, meidän Herraamme, siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelusvirkaan."

²²⁹ 1 Piet. 5:8–9: "Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri kuin karjuva leijona etsien, kenet nielisi. Vastustakaa häntä lujina

Kun tätä ajattelemme, kuinka apostolien jälkeen suurin evankeliumin airut, Martti Luther, oli keisarin ja valtakunnan kuulusteltavana, voimme sovittaa häneen joka sanan jakeista 16 ja 17.

Voimme soveltaa näitä sanoja uskollisten todistajien koko pilveen.

Jokainen uskollinen sananpalvelija, joka joutuu julkisesti kuulusteltavaksi, kokee samaa, mitä tässä on kirjoitettu.*

Jae 2 Tim. 4:18: *"Herra on vapauttava minut kaikesta ilki-vallasta ja pelastava minut taivaalliseen valtakuntaansa. Hänelle kunnia iäisyyksien iäisyyksiin. Aamen."*

Paavalilla oli iloinen luottamus kuoleman edessä.

---

uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää."

²³⁰ Matt. 10:18–20: "Ja teitä viedään maaherrojen ja kuningasten eteen minun tähteni todistukseksi heille ja pakanoille. Mutta kun he jättävät teidät oikeuteen, älkää murehtiko, miten tai mitä puhuisitte, sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä puhutte. Sillä ette te itse puhu, vaan Isänne Henki puhuu teissä."

²³¹ 1 Piet. 5:10: "Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut meidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa Jeesuksessa, vähän aikaa kärsittyänne hän on teitä valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava."

* Eräs itäintialainen evankelista, joka kuului alimpaan paariakastiin, tämän kirjoittajan apulainen, kun hän tapansa mukaan käveli pää painuksissa ajatuksissaan katua pitkin, juoksi kiinni erään brahmalaisen ja hänet pidätettiin. Tämän kirjoittaja lähetti, asiasta kuultuaan, erään kasteoppilaan, joka oli ylemmästä kastista oikeustalolle. Hetken kuluttua palasivat kasteoppilas ja evankelista iloisina tämän kirjoittajan luo. Tuomioistuimessa oli näytelty seuraava näytelmä. Tuomari: "Mikä on nimesi?" Evankelista: "Kornelius." Tuomari: "Mistä kastista?" Evankelista: "Olen kristitty." Tuomari: "En kysy sinun uskontoasi, vaan kastiasi." Evankelista: Olen paariakastia, mutta Jumalan lapsi Jeesuksen Kristuksen kautta. Sitä te pakanat ette ole. Ja nyt seurasi hyvin taivutteleva ja arvokas todistus synnistä ja armosta. Kaikki kuuntelivat ihmeissään. Lopulta tuomari sanoi erälle poliisille: "Heitä tuo koira kadulle." Niin evankelista ja kasteoppilas lähtivät tiehensä iloissaan.

Hän sanoo: "Herra on vapauttava minut kaikesta ilkivallasta ja pelastava minut taivaalliseen valtakuntaansa." Perkele ja maailma suunnittelivat pahantahtoisesti tehdä apostolille pahaa. Mutta apostoli sanoo: Herra on vapauttava minut kaikesta ilkivallasta. Mitä hän tarkoittaa? Ihmeellistä ja apostolille mitä suoisinta tapaa: Herra on pelastava hänet taivaalliseen valtakuntaansa. Marttyyrikuoleman kautta hän on vievä hänet taivaalliseen valtakuntaansa. Siellä häneltä on poissa ilkivalta, ja hän on autuas. Siitä hän suuresti iloitsee. Fil. 1:23²³². Siitä hän kiittää Jeesusta Kristusta: "Hänelle kunnia iäisyyksien iäisyyksiin. Aamen." Kristitty,

*Älä kauhistu loppuasi,
sinä ei ole mitään pahaa.
Rakas Herrasi ojentaa kätensä
ja päästää sinut pois täältä
niin monista ahdistuksista ja vaivoista,
joita tässä surujen laaksossa,
olet saanut kestää tähän asti.*

Tervehdyksiä, tiedonantoja ja kehotus saapua Paavalin luo

Jakeet 2 Tim. 4:19–21: *"Tervehdys Priskalle, Akylaalle ja Onesiforoksen huonekunnalle. Erastos jäi Korinttoon, mutta Trofimoksen jätin Miletoon sairastamaan. Yritä päästä tulemaan ennen talvea. Tervehdyksen lähettävät sinulle Eubulos, Pudes, Linos, Klaudia ja kaikki veljet."*

Paavali tervehtää Priskaa, Akvilaa (Apt. 18:1–2,26²³³. Room. 16:3.²³⁴ 1 Kor. 16:19²³⁵) ja Onesiforoksen huonekuntaa (2 Tim. 1:16²³⁶).

---

²³² Fil. 1:23: "Ahtaalla olen näiden kahden välissä: halu minulle on päästä täältä pois ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi."

²³³ Apt. 18:1–2,26: "Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttoon. Siellä hän tapasi erään Akylas-nimisen juutalaisen, joka oli syntyisin Pon-

Hän antaa Timoteukselle tiedoksi, että Erastos on viipynyt Korintossa eikä ole matkustanut edemmäksi ja että hänen on täytynyt jättää Trofimos Miletoon (Apt. 20:4. 21:29), koska tämä oli sairastunut. Tämä uutinen on vielä lisättävä jakeissa 10 ja 12 annettuun tietoon, jotta jakeessa 9 lausuttu kehoitus tulisi vieläkin pakottavammaksi, minkä tähden apostoli vielä sanoo: "Yritä päästä tulemaan ennen talvea."

Myös se, mitä Paavali sanoo Trofimoksesta, on todiste siitä, että se Rooman vankeus, jossa Paavali nyt oli, ei voi olla se, josta Luukas kertoo Apostolienteoissa, vaan täytyy olla toinen vankeus. Sillä ennen ensimmäistä vankeuttaan Paavali ei voinut jättää Trofimosta Miletoon. Tämän tajuaa jokainen, joka ajattelee ensimmäiseen vankeuteen liittyviä olosuhteita.

Timoteukselle lähettää terveisiä neljä kristittyä, jotka ehkä olivat hänelle henkilökohtaisesti tuttuja, nimittäin Eubulos, Pudes, Linos ja Klaudia, mutta lisäksi koko Rooman seurakunta. – Kristityt ovat toisilleen läheisiä.

---

tosta ja tullut hiljan Italiasta, ja hänen vaimonsa Priskillan. Klaudius oli näet käsenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Paavali meni heidän luokseen... Hän rupesi rohkeasti puhumaan synagogassa. Mutta kun Priskilla ja Akylas olivat häntä kuunnelleet, he ottivat hänet luokseen ja selittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien."

²³⁴ Room. 16:3: "Tervehtikää Priskaa ja Akylasta, työtovereitani Kristuksessa Jeesuksessa."

²³⁵ 1 Kor. 16:19: "Aasian seurakunnat tervehtivät teitä. Monet tervehdykset Herrassa lähettävät teille Akylas ja Priskilla sekä heidän kodissaan kokoontuva seurakunta."

²³⁶ 2 Tim. 1:16: "Antakoon Herra laupeutta Onesiforoksen huonekunnalle, sillä usein hän on minua virvoittanut eikä ole kahlettani hävennyt."

Siunaus

Jae 2 Tim. 4:22: *"Herra Jeesus Kristus olkoon henkesi kanssa. Armo olkoon kanssanne. Aamen."*

Timoteukselle on tämä siunaus: "Herra Jeesus Kristus olkoon henkesi kanssa." Seurakunnalle on taas tämä siunaus: "Armo olkoon kanssanne. Aamen."

Apostoli Paavalin kirje Tiitukselle

Johdanto

Tiitus oli pakanakristitty (Gal. 2:3), apostoli Paavalin käännytämä (Tiit. 1:4. Vrt. 1 Tim. 1:2). Hän oli mennyt Paavalin ja Barnabaan kanssa Antiokiasta Jerusalemiin apostolien kokoukseen vuonna 51. Apt. 15:1–4. Gal. 2:1. Tiitusta ei ollut ympärileikattu. Gal. 2:2–5. Siitä lähtien hän oli jatkuvasti apostoli Paavalin matkatoverina ja apulaisena. 2 Kor. 8:23. Apostoli uskoi usein hänelle tehtäviä, nimenomaan kun Korinton seurakuntaa täytyi ojentaa. 2 Kor. 2:13.²³⁷ 7:6–7,13–15²³⁸. 8:6,16–24²³⁹. 12:18²⁴⁰. Hän oli Kreetalla apostolin kanssa, joka jätti hänet tekemään loppuun tämän alkaman työn, kun apostoli matkusti eteenpäin viettääkseen lopulta talven Nikopolissa, eräässä Makedonian kaupungissa, tai Epeiroksessa. Tiit.

---

²³⁷ 2 Kor. 2:13: "Mutta en saanut lepoa hengessäni, kun en tavannut Tiitusta, veljeäni. Sen tähden hyvästelin heidät ja lähdin Makedoniaan."

²³⁸ 2 Kor. 7:6–7,13-15: "Mutta Jumala, joka masentuneita lohduttaa, lohdutti meitä Tiituksen tulolla, eikä ainoastaan hänen tulollaan, vaan myös sillä lohdutuksella, jonka hän oli saanut teistä, sillä hän on kertonut meille teidän ikävöinnistäne, valittelustanne ja innostanne minun hyväkseni, niin että iloitsin vielä enemmän... Sen tähden olemme nyt lohdutetut. Mutta tämän lohdutuksemme lisäksi on meitä vielä paljoka enemmän ilahduttanut Tiituksen ilo, sillä hänen henkensä on saanut virvoitusta teiltä kaikilta. Sillä jos olenkin jossakin kohden teitä hänelle kehunut, en ole joutunut häpeään, vaan niin kuin kaikki, mitä olemme teille puhuneet, on totta, niin on myös se, mistä olemme teitä Tiitukselle kehuneet, osoittautunut todeksi. Hänen sydämensä heltyy yhä enemmän teitä kohtaan, kun hän muistelee kaikkien teidän kuuliaisuuttanne."

²³⁹ 2 Kor. 8:6: "Me kehoitimme Tiitusta, niin kuin hän oli jo alkanut, saattamaan keskuudessanne päätökseen tämänkin rakkaudentyön..."

²⁴⁰ 2 Kor. 12:18: "Kehotin Tiitusta menemään ja lähetin veljen hänen kanssaan. Eihän Tiitus ole pyrkinyt teistä hyötymään? Emmekö ole vaeltaneet samassa hengessä? Emmekö samoja jälkiä?"

3:12²⁴¹. Tällä matkalla tämä kirje on kirjoitettu. Sekä oleskelu Kreetalla että tämän kirjeen kirjoittaminen on asetettava apostolin ensimmäisen ja toisen Rooman vankeuden väliin. Tiitus oli Paavalin luona tämän toisessa vankeudessa Roomassa ja meni sieltä Dalmatiaan, erääseen roomalaisen Illyyrian maakuntaan Adrian meren rannalla nykyisissä Balkanin maissa, ja saarnasi siellä evankeliumia. 2 Tim. 4:10²⁴².

Tämän lyhyen kirjeen aiheutus, tarkoitus ja sisältö sitä tarkastellessamme piirtyvät silmiimme niin selvänä, ettei siitä ole tarpeellista etukäteen puhua.

Ensimmäinen luku

Jakeet Tiit. 1:1–4: "Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen uskoa ja jumalanpelon mukaista totuuden tuntemista varten, sen iankaikkisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valehtele, on luvannut ennen ikuisia aikoja. Mutta hän ilmoitti sanansa omalla ajallaan saarnassa, joka uskottiin minulle Jumalan, meidän vapah-tajamme käskyn mukaan: Tiitukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskomme mukaan. Armo ja rauha Isältä Jumalalta ja Vapahta-jaltamme Kristukselta Jeesukselta!"

Kirjeen kirjoittaja asettaa nimensä silloisen tavan mukaan kirjeen alkuun ja kertoo itsestään. Kirjoittaja on Paavali, Jumalan palvelija, tarkemmin sanottuna Jeesuksen Kristuksen apostoli. Tämä on hänen virkansa, jonka jopa perkele myönsi. Apt. 16:16–17.²⁴³ Hän on niitä Jumalan palvelijoita, jotka sanansa ja

---

²⁴¹ Tiit. 3:12: "Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikoksen, tule viipymättä luokseni Nikopoliin, sillä olen päättänyt viettää talven siellä."

²⁴² 2 Tim. 4:10: "Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena Deemas jätti minut ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan."

²⁴³ Apt. 16:16–17: "Niin tapahtui mennessämme rukouspaikalle, että meitä vastaan tuli eräs palvelustyttö, jossa oli tietäjähengi ja joka tuotti paljon tu-

todistuksensa nojalla Vanhan testamentin profeettojen kanssa on laskenut perustuksen, jolle Jumalan kirkko on rakennettu. Ef. 2:20.²⁴⁴ Hän on Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen uskon ja totuuden tunnustuksen mukaan, joka on iankaikkisen elämän toivo jumalaisuuden mukaan. Jumalan valittujen toivo on se tieto, totuuden uskova tieto, Jumalan mielessä iankaikkisuudessa asuva ja ajan täytyessä Jeesuksen Kristuksen kautta teoksi tullut armototuus (Joh. 1:14,17²⁴⁵). Tällä uskolla omistettavalla totuuden tiedolla on päämääränään uskovi- en jumalanpelko, heidän hedelmäkseen, ja se on iankaikkisen elämän toivossa. Nyt tämän mukaan niin lujasti ja pettämättömästi Jumalalle perustetun, niin jumalallisesti hedelmällisen, niin autuaaksitekevän Jumalan valittujen uskoa varten Paavali on Jeesuksen Kristuksen apostoli: Jeesus Kristus on erottanut hänet Jumalan valittuja silmällä pitäen, valinnut, tehnyt apostoliksi sekä lähettänyt kaikkeen maailmaan. Paavalin tulisi löytää, tavoittaa, kutsua ja pelastaa todistuksellaan, evankeliumilla Jumalan armosta Jeesuksessa Kristuksessa, Jumalan valitut. 2 Tim. 1:9²⁴⁶. Lue tämä kohta yhdessä sen kanssa, mitä tässä kirjassa siitä sanotaan. Paavali on iankaikkisen elämän apostoli, lähettiläs, julistaja, airut. Joh. 14:6.²⁴⁷ Iankaikkisen elämän Ju-

---

loja isännilleen ennustamisellaan. Hän seurasi Paavalia ja meitä ja huusi sanoen: 'Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat meille pelastuksen tien.'"

²⁴⁴ Ef. 2:20: "... apostolien ja profeettojen perustukselle rakennettuja, kulkakivenä itse Kristus Jeesus."

²⁴⁵ Joh. 1:14,17: "Sana tuli lihaksi ja asui keskellämme, ja katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta, kuin Ainosyntyisellä on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta... Sillä laki on annettu Mooseksen kautta, armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta."

²⁴⁶ 2 Tim. 1:9: "Hän on pelastanut meidät ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei tekojemme mukaan, vaan oman päätöksensä ja armonsa mukaan, joka on annettu meille Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja."

²⁴⁷ Joh. 14:6: "Jeesus sanoi hänelle: 'MINÄ OLEN tie, totuus ja elämä. Kukaan ei tule Isän luo muuten kuin minun kauttani.'"

mala, joka ei valehtele (Hepr. 6:18²⁴⁸), on luvannut tämän Vanhan testamentin profeettojen kautta (Room. 1:1–2²⁴⁹) varhaisimpina aikoina, "ikijajoista asti" (Luuk. 1:70²⁵⁰), mutta "aikaan", "ajallaan" (1 Tim. 2:6²⁵¹). Jumala on ilmoittanut sanansa, evankeliumin, iankaikkisen elämän sanan (Joh. 6:68²⁵², Apt. 5:20²⁵³), täysin ilmoittanut sillä sanantuojan sanomalla, joka Paavalille oli uskottu (1 Tim. 1:11²⁵⁴. 1 Kor. 9:17²⁵⁵. Gal. 2:7.²⁵⁶ 1 Tess. 2:4²⁵⁷) Jumalan, Vapahtajamme käskyn mukaan. 1 Tim. 1:1.²⁵⁸

Tämä on esillä olevan kirjeen kirjoittaja. Millä pyhällä kunnioituksella ja innolla meidän täytyykään lukea ja tutkia tätä kirjettä! Jumala auttakoon meidät niin tekemään!

---

²⁴⁸ Hepr. 6:18: "... että me näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei ole voinut valehdella, saisimme voimakkaan kehotuksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessä olevasta toivosta."

²⁴⁹ Room. 1:1–2: "Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu Jumalan evankeliumia varten, jonka Jumala on edeltä luvannut Profeettojensa kautta Pyhissä Kirjoituksissa."

²⁵⁰ Luuk. 1:70: "Kuten hän on puhunut ikijajoista asti pyhien profeettojensa suun kautta."

²⁵¹ 1 Tim. 2:6: "Joka antoi itsensä lunnaksi kaikkien edestä ja josta todistus oli annettava ajallaan."

²⁵² Joh. 6:68: "Simon Pietari vastasi hänelle: 'Herra, kenen luo menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat.'"

²⁵³ Apt. 5:20: "Menkää, astukaa esiin ja puhukaa temppelissä kansalle kaikki tämän elämän sanat."

²⁵⁴ 1 Tim. 1:11: "... autuaan Jumalan kirkkauden evankeliumin mukaisesti, joka on minulle uskottu."

²⁵⁵ 1 Kor. 9:17: "Sillä jos teen sitä halusta, minulla on palkka. Mutta jos en tee sitä halusta, on huoneenhaltijan virka kuitenkin minulle uskottu."

²⁵⁶ Gal. 2:7: "... kun näkivät, että minulle oli uskottu evankeliumin julistaminen ympärileikkaamattomille."

²⁵⁷ 1 Tess. 2:4: "Vaan niin kuin Jumala on katsonut meidät kelvollisiksi siihen, että meille uskottiin evankeliumi, puhumme, emme ollaksemme ihmisille mieliksi, vaan Jumalalle, joka koettelee sydämemme."

²⁵⁸ 1 Tim. 1:1: "Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän vapahtajamme, ja Kristuksen Jeesuksen, meidän toivomme, käskystä."

Paavali tervehti aivan samoin Tiitusta, jolle kirje alun perin kirjoitettiin, kuin hän tervehti Timoteusta. 1 Tim. 1:2.²⁵⁹ Hän sanoo häntä oikeaksi pojakseen, nimittäin yhteisen uskon mukaan. Apostoli tarjoaa hänelle armoa, laupeutta ja rauhaa Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Vapahtajaltamme.

Pyydämme sinua, kristillinen lukija, ottamaan tarkasti huomioon, että jakeessa 3 Jumalaa sanotaan Vapahtajaksemme ja että jakeessa 4 Jeesusta Kristusta sanotaan meidän Vapahtajaksemme. Isä Jumala, joka antoi ainosyntyisen Poikansa meille Vapahtajaksi, on samoin meidän Vapahtajamme kuin Jeesus Kristus, joka on annettu meille Vapahtajaksi meidän edestämme ja joka on tehnyt iankaikkisessa armossa Jumalan tahtoman lunastustyön. Katso nyt aina Isää Jumalaa Vapahtajan valossa samoin kuin Herraa Jeesusta Kristusta.

Jakeet Tiit. 1:5–9: *"Minä jätin sinut Kreetalle sitä varten, että järjestäisit, mitä vielä jäi järjestämättä, ja että asettaisit, niin kuin minä sinulle määräsin, joka kaupunkiin vanhimmat, jos olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä niskoittelevia. Sillä kaitsijan on, niin kuin Jumalan huoneenhaltijan tulee, oltava nuhteeton, ei itserakas, ei äkkipikainen, ei juomari, ei riitelijä, ei häpeällisen voiton pyytäjä, vaan vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, vanhurskas, pyhä, itsensä hillitsevä. Hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, että olisi kykenevä sekä lohduttamaan terveellä opilla että nuhtelemaan vastaansanojia."*

Paavali muistuttaa Tiitusta kirjeensä alussa siitä tehtävästä, joka hänen on Apostolin apulaisena täytettävä: hänen tulee asettaa seurakuntiin vanhimpia sinne, minne niitä ei vielä ollut asetettu.

---

²⁵⁹ 1 Tim. 1:2: "Timoteukselle, rakkaalle pojalleni. Armo, lapeus ja rauha Jumalalta, Isältä, ja Kristukselta Jeesukselta, Herraltamme!"

Apostoli kirjoittaa Tiitukselle, että hän oli jättänyt tämän Kreetalle, että tämä saattaisi järjestykseen sen, mikä vielä oli järjestämättä ja erityisesti, että hänen tuli asettaa vanhimpia sinne tänne kaupunkeihin, kaupunki kaupungilta, (tätä ilmaiseva kreikan ilmaisu on kohdissa Apt. 15:21²⁶⁰. 20:23²⁶¹. 14:23²⁶² ja samalla nyt mainittavaa asiaa varten), asettaa vanhimpia. Tiituksen tulee tietysti asettaa heitä kristillisiä seurakuntia varten, niin kuin apostoli oli jo suullisesti käskenyt. Apostoli muistuttaa Tiitusta siitä, että hänen tulee tehdä Kreetalla se, minkä hän jo tietääkin.

Tähän kaksi huomautusta.

1. Eräiden selittäjien oletus, että Tiituksen tulisi asettaa jokaiseen kaupunkiin tai seurakuntaan vain yksi vanhin. Tämä on aivan perusteeton ja monien raamatunkohtien vastainen oletus.

2. Millä tavalla Tiituksen tulisi asettaa vanhimpia? Sitä tässä ei sanota. Tiitus tiesi sen. Monien selittäjien oletus, että Tiituksen apostolin edustajana tulisi tehdä se oman valintansa nojalla ilman kristittyjen, seurakunnan valitsemista ja hyväksymistä, on täysin perusteeton ja muiden kysymykseen tulevien raamatunkohtien vastainen. Käännymme niiden puoleen, jotka ymmärtävät kreikkaa. Kohdassa Apt. 14:23²⁶³ sanotaan, että Paavali ja Barnabas valitsivat (Raamattu 2017: "valitsivat äänestyksellä") sinne tänne seurakuntiin vanhimpia. Tämä on siis sama asia. Äänestämällä, kristittyjen kättä nostamalla. 2 Kor.

---

²⁶⁰ Apt. 15:21: "Sillä Mooseksella on monen polven ajan joka kaupungissa julistajansa."

²⁶¹ Apt. 20:23: "Sen vain tiedän, että Pyhä Henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että kahleet ja ahdistukset odottavat minua."

²⁶² Apt. 14:23: "Kun he olivat valinneet heille äänestyksellä vanhimmat seurakunnittain, he rukoillen ja paastoten jättivät heidät Herran haltuun, johon he nyt uskoivat."

²⁶³ Apt. 14:23: "Kun he olivat valinneet heille äänestyksellä vanhimmat seurakunnittain, he rukoillen ja paastoten jättivät heidät Herran haltuun, johon he nyt uskoivat."

8:19²⁶⁴ sanotaan, että seurakunnat "valitsivat kättä kohottamalla" apostolin matkatoveriksi erään – miten? Äänestämällä, kättä kohottamalla. Samoin Tiituksen tulee asettaa vanhimpia sillä tavalla, että seurakunnat valitsevat heidät äänestämällä, kättä kohottamalla. Tiituksen tulee vain kehottaa seurakuntia niin tekemään ja neuvoa ja oikein johtaa niitä siinä, kuten kohta tulemme näkemään. Kohdassa Apt. 10:41²⁶⁵ on sama kreikan sana*, johon viittaamme, tosin *Jumalasta* käytettynä, mutta yhdistettynä etuliitteeseen "ennen (valitsemille)". Siis myös Apt. 10:41 vahvistaa sen, mitä olemme sanoneet.

Tiituksen tulee asettaa vanhimpia, "kuten olen sinua käskenyt". apostoli sanoo. Tällä "kuten olen sinua käskenyt" apostoli muistuttaa Tiitusta kahdesta asiasta: Ensiksikin siitä, *että* hänen tulee asettaa vanhimpia. Tämän Apostoli oli antanut hänelle tehtäväksi lähtiessään Kreetalta. Tunnustuskirjat. "Sillä seurakunnalla on Jumalan käsky asettaa saarnaajia ja palvelijoita." (Latinaksi: *Habet enim ecclesia mandatum de constituendis ministris*. Apologia, XIII.) Sen tähden apostoli asetti vanhimpia Kreetalla, ja koska hän ei saanut sitä tehdyksi loppuun, hän käski Tiitusta saattamaan sen päätökseen. Mutta sanomalla: "Kuten olen sinua käskenyt" apostoli muistuttaa Tiitusta myös siitä, millaisia niiden miesten tulee olla, joita hänen tulee asettaa virkaan. Tämän hän toistaa nyt.

Apostolin sanan mukaan vain sellaisesta voi tulla vanhin, jolla on seuraavat ominaisuudet:

---

²⁶⁴ 2 Kor. 8:19: "... jonka seurakunnat vielä sen lisäksi ovat myös valinneet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, joka on meidän toimittavanamme itse Herran kunniaksi ja teidän alttiutenne osoitukseksi."

²⁶⁵ Apt. 10:41: "Ei kaikelle kansalle, vaan Jumalan ennen valitsemille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen, kun hän oli noussut kuolleista."

* Sana *Xheirotonein*, 'äänestää käsiä nostamalla' esiintyy vain seuraavissa kohdissa. Apt. 10:41, 14:23; 2 Kor. 8:9.

Vain se voi tulla vanhimmaksi, joka on nuhteeton eli moitteeton (1 Tim. 3:2,10²⁶⁶), joka on yhden vaimon mies (1 Tim. 3:2,12²⁶⁷), jonka lapset ovat uskovia, eivät huonomaineisia, eivät elä siveettömästi eivätkä ole tottelemattomia. 1 Tim. 3:4–5²⁶⁸. – Nyt apostoli perustelee sanomansa. Kun hän sen tekee, hän sanoo vanhinta "kaitsijaksi", valvojaksi seurakunnassa. Tällä on annettu kaksi vastaansanomaton asiaa. Ensimmäinen: Vanhimmat eli kaitsijat ovat Uudessa testamentissa samoja henkilöitä. Se, joka on "vanhin", on "kaitsija", ja se, joka on "kaitsija" on "vanhin". Mutta vielä toinen asia: Tämä vanhinten ja kaitsijoiden samannimisyys ja samanarvoisuus on täydessä, rajoittamattomassa merkityksessä totta vain paikallisseurakuntien palvelijoista, ja nimenomaan sellaisista paikallisseurakuntien palvelijoista, jotka tekevät työtä sanassa ja opissa. Viitautamme tässä 1 Tim. 1:1–7²⁶⁹ johdosta tehtyyn esitykseen kait-

---

²⁶⁶ 1 Tim. 3:2,10: "Kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, hurskas, kunniallinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan... Kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, hurskas, kunniallinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan."

²⁶⁷ 1 Tim. 3:2,12: "Kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, hurskas, kunniallinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan... Diakonit olkoot yhden vaimon miehiä, lapsensa ja oman kotinsa hyvin hallitsevia."

²⁶⁸ 1 Tim. 3:4–5: "Vaan oman kotinsa hyvin hallitseva ja kaikella kunniallisuudella lapsensa kuuliaisina pitävä. Sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiaan, kuinka hän huolehtii Jumalan seurakunnasta?"

²⁶⁹ 1 Tim. 1:1–7: "Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän vapahtajamme, ja Kristuksen Jeesuksen, meidän toivomme, käskystä, Timoteukselle, oikealle pojalleen uskossa. Armo, laupeus ja rauha Jumalalta Isältämme ja Kristukselta Jeesukselta, Herraltamme! Niin kuin Makedoniaan lähtiessäni kehotin sinua jäämään Efesoon käskeäksesi, etteivät opettaisi muita oppeja eivätkä kiinnittäisi huomiota taruihin ja loputtomiin sukuluetteloihin, jotka saavat aikaan ennemmin riitoja kuin rakentavat Jumalan huonetta uskossa. Mutta käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja teeskentelemättömästä uskosta. Muuttamat ovat hairahtuneet niistä pois ja kääntyneet puhumaan turhia, tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksi väittävät."

sijanvirasta. Nyt siis apostoli perustelee jakeessa 6 sanomansa seuraavalla tavalla. On näet välttämätöntä, että kaitsija on nuhteeton, koska hän on Jumalan huoneen haltija (1 Kor. 4:1)²⁷⁰, jonka siis tulee valvoa Jumalan tähden Jumalan huonetta, joka on elävän Jumalan seurakunta. (1 Tim. 3:15²⁷¹) Apostoli esittää jatkossa, missä tämän nuhteettomuuden tulee ilmetä. Kaitsija ei saa olla omapäinen, hänen ei tule luulla liikoja itsestään, ei olla vaativainen ja häikäilemätön siinä, mikä hänestä tuntuu hyvältä, kuten väärät opettajat (2 Piet. 2:10²⁷². 2 Tim. 3:2²⁷³), hän ei saa olla pikavihainen, hän ei saa olla viininjuoja (1 Tim. 3:3²⁷⁴), ei siis juopottelija, hän ei saa olla häpeällisen voiton pyytjä, (1 Tim. 3:8²⁷⁵), ei rahanhimoinen eikä ahne (1 Tim. 3:3²⁷⁶). Kaitsijan tulee olla vieraanvarainen (1 Tim. 3:2²⁷⁷). Hänen tulee rakastaa hyvää. Hänen tulee olla kohtuullinen, itsensä hallitseva mies (1 Tim. 6:3²⁷⁸). Hänen tulee olla vanhurskas muita kohtaan, pyhä itseään kohtaan. Hänen tulee pystyä pitämään himonsa ja halunsa ohjaksissa. Ja nyt tulee pääasia. Kaitsijan tulee pitää lujasti kiinni luotettavasta ja evankeliumin mukaisesta

---

²⁷⁰ 1 Kor. 4:1: "Niin pitääköön jokainen meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina. "

²⁷¹ 1 Tim. 3:15: "... että, jos viivyn, tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus."

²⁷² 2 Piet. 2:10: "... varsinkin ne, jotka lihan mukaan vaeltavat saastaisissa himoissa ja halveksivat herruutta. Nuo uhkarohkeat ja itserakkaat eivät pelkää pilkata mahtavia henkiä."

²⁷³ 2 Tim. 3:2: "Kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, hurskas, kunniallinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan."

²⁷⁴ 1 Tim. 3:3: "Ei juomari, ei tappelija, ei häpeällistä voittoa tavoitteleva, vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne."

²⁷⁵ 1 Tim. 3:8: "Samoin diakonien tulee olla arvokkaita, ei kaksikielisiä, ei paljon viinin nauttijoita, ei häpeällisen voiton pyytäjiä"

²⁷⁶ 1 Tim. 3:3: "Ei juomari, ei tappelija, ei häpeällistä voittoa tavoitteleva, vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne."

²⁷⁷ 1 Tim. 3:2: "Kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, hurskas, kunniallinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan."

²⁷⁸ 1 Tim. 6:3: "Jos joku opettaa muuta oppia eikä pitäydy Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalanpelon mukainen."

sanasta, sellaisena kuin sitä julistivat Kristus ja apostolit (1 Tim. 6:3²⁷⁹. 1 Tim. 4:6²⁸⁰. Fil. 2:16²⁸¹. 2 Tess. 2:15²⁸²), jotta hän voisi kehottaa uskovia terveellisellä opilla (1 Tim. 1:10²⁸³), ojentaa vastaansanojia ja vakuuttaa heidät sekä sulkea heidän suunsa.

Se, mitä edellä olevassa jaksossa sanotaan, luonnollisesti pätee nytkin. Se pätee ensi sijassa kirkollisten yhteisöjen virkamiehiin, joille on annettu tehtäväksi katsoa, että yksittäiset seurakunnat varustetaan kykenevillä sananpalvelijoilla ja joiden on ehdotettava sellaisia ilman paimenta oleville seurakunnille. Se koskee samoin seurakuntia, joiden on valittava sananpalvelijansa. Se koskee edelleen kirkollisten yhteisöjen virkailijoita, joiden tehtäväksi on tullut valita seurakuntien nimissä opettajia niiden kirkollisia koulutuslaitoksia varten, erityisesti niitä, joissa koulutetaan nuoria miehiä, niitä, jotka haluavat kaitsijanvirkaan, 1 Tim. 3:1²⁸⁴. Toissijaisesti se koskee kaikkia niitä, jotka jo ovat kaitsijanvirassa, jotka ovat seurakuntien vanhimpia, niitä, joiden nykyisessä merkityksessä on hoidettava organisoituja seurakuntia tai osia sellaisista seurakunnista, esimerkiksi niiden lapsia ja nuoria. Tämä koskee siis pastoreita, kristillisten koulu-

---

²⁷⁹ 1 Tim. 6:3: "Jos joku opettaa muuta oppia eikä pitäydy Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalanpe-
lon mukainen."

²⁸⁰ 1 Tim. 4:6: "Kun tätä veljille opetat, olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän opin sanoilla, joita olet noudattanut."

²⁸¹ Fil. 2:16: "... tarjolla pitäessänne elämän sanaa minulle kerskaukseksi Kristuksen päivänä siitä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa nähnyt."

²⁸² 2 Tess. 2:15: "Niin seisokaa siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet joko puheestamme tai kirjeestämme."

²⁸³ 1 Tim. 1:10: "Kun tätä veljille opetat, olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän opin sanoilla, joita olet noudattanut."

²⁸⁴ 1 Tim. 3:1: "Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloon toimeen."

jen opettajia, oppilaitosten professoreita. Kaikkien näiden tulee koetella itseään, onko heillä sanotut ominaisuudet, ja heidän tulee karttaa tulemasta epäkelvoiksi ja ahkeroida tulla yhä paremmin kelvollisiksi. Ja palataksemme siihen, mikä on ensisijaista, se koskee kirkollisten yhteisöjen virkailijoita, jotka toden totta ovat myös vanhimpia ja kaitsijoita, ja seurakuntia tai niiden edustajia, joiden on heidät valittava. Kirkollisten yhteisöjen virkailijoilta ei saa puuttua tässä osoitettu kykeneväisyys, vaan heillä täytyy se olla. Mitenkä muuten he voivat nähdä, onko virkaan haluavilla kykeneväisyys hoitaa virkaansa oikein? Mitenkä muuten he voivat valvoa, että kaikki sujuu viran alueella kristillisesti, kunniallisesti sekä Jumalan armollisen ja pyhän tahdon mukaan?

On parasta, rakas lukija, että luet tarkastellun tekstin, jakeet Tiit. 1:5–9, uudestaan ja pohdit sitä.

Jakeet Tiit. 1:10–16: *"Sillä paljon on niskoittelevia, turhanpuhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikatuista. Sellaisilta on suu tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin kokonaisia huonekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi. Eräs heistä, heidän oma profeettansa, on sanonut: "Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, ahmatti, laiska." Tämä todistus on tosi. Sen tähden nuhtele heitä ankarasti, että tulisivat uskossa terveiksi eivätkä kiinnittäisi huomiotaan juutalaisiin taruihin eivätkä totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin. Kaikki on puhdasta puhtaille, mutta saastaisille ja uskottomille mikään ei ole puhdasta, vaan heidän sekä mielensä että omatuntonsa on saastainen. He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta kieltävät hänet teoillaan, sillä he ovat inhottavia, tottelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia."*

Apostoli sanoo (jae 9), että vanhimman, kaitsijan, tulee pitää kiinni luotettavasta ja evankeliumin opin mukaisesta sanasta, että olisi kykenevä kehottamaan uskovia terveellisellä opilla ja ojentamaan vastaansanojia, voittamaan heidät ja saamaan

heidät vaikenemaan. Hän osoittaa tämän olevan mitä tarpeellisinta myös Kreetalla esiintyvien harhaopettajien tähden ja kreetalaisen kansanluonteen tähden, joka teki kreetalaiset kokemattomat kristityt helpoksi saaliiksi harhaopettajille.

Kreetallakin oli meille Timoteuskirjeistä tuttuja harhaopettajia suurin joukoin, tottelemattomia Kristuksen ja hänen apostoleittensa evankeliumia kohtaan, tyhjänpuhujia (1 Tim. 1:6)²⁸⁵ ja eksyttäjiä (2 Tim. 3:13²⁸⁶), erityisesti sellaisia, jotka olivat ympärileikattuja, siis juutalaiskristittyjä. Viittaamme kohdassa 1 Tim. 1: 4²⁸⁷ sanottuun. Ja apostoli kirjoittaa, että sellaisilta tulee tukkia suu, koska he vievät harhaan kokonaisia perhekuntia (2 Tim. 2:18²⁸⁸. 3:6–7²⁸⁹) opettaessaan sellaista, mitä ei saa opettaa, häpeällisen voiton tähden, koska he haluavat rikastua harhaanjohdettujen rahalla. 1 Tim. 6:5²⁹⁰. Ja Kreetan kristityt, jotka eivät olleet lujaan perustuneita, olivat erityisen helposti eksytettävissä. Eräs kreetalainen runoilija, ehkä Epimenides, joka eli kuudennella vuosisadalla ennen Kristusta, on tosi kreetalaisena profeettana tehnyt näistä heksametrin, kuusijalkaisen jakeen: "Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, ahmatti, laiska." Apostoli sanoo, että tämä todistus on oikea. Tämä paha kansanluonne riippui kiinni myös kristityissä ja teki niistä, jotka eivät

---

²⁸⁵ 1 Tim. 1:6: "Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja kääntyneet puhumaan turhia."

²⁸⁶ 2 Tim. 3:13: "Mutta pahat ihmiset ja petturit menevät yhä pidemmälle pahuudessa eksyttäen ja eksyen."

²⁸⁷ 1 Tim. 1:4: "Eivätkä kiinnittäisi huomiota taruihin ja loputtomiin suku- luetteloihin, jotka saavat aikaan ennemmin riitoja kuin rakentavat Jumalan huonetta uskossa."

²⁸⁸ 2 Tim. 2:18: "... jotka ovat totuudesta eksyneet, kun sanovat, että ylönousemus on jo tapahtunut, ja he turmelevat eräiden uskon."

²⁸⁹ 2 Tim. 3:6–7: "Sillä niitä ovat ne, jotka tungettelevat taloihin ja kietovat pauloihinsa syntien rasittamia ja monenlaisten himojen heiteltäviä naispar-koja, jotka ovat aina ottamassa opetusta eivätkä koskaan voi tulla totuuden tuntemiseen."

²⁹⁰ 1 Tim. 6:5: "Niistä syntyy... alituisia kiistoja niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalanpelkoa keinona voiton saamiseen. Pysy erossa sellaisista."

olleet lujasti uskoon perustuneita helposti harhaopettajien saalista. Sen vuoksi Tiituksen – odottamatta muiden palvelijoiden tarttuvan sanaan – tuli terävästi ojentaa tästä asiasta kristittyjä (1 Tim. 4:2²⁹¹), jotta he olisivat terveitä uskossaan eivätkä kiinnittäisi mieltään harhaopettajien juutalaisiin taruihin eivätkä ihmiskäskyihin, jotka poikkeavat totuudesta. 1 Tim. 4:7²⁹². 2 Tim. 4:4²⁹³. Matt. 15:9²⁹⁴. Kol. 2:20–22²⁹⁵. Nämä harhaopettajat halusivat sysätä kristittyjen niskoille kaikenlaisia ihmiskäskyjä niin, kuin monet ruoat ja juomat olisivat saastaisia ja saastuttavia, Kol. 2:16²⁹⁶. Mutta mitä apostoli sanoo? "Puhtaille kaikki on puhdasta." Kaikki, minkä Jumala on luonut, on puhdasta eikä voi saastuttaa niitä, joilla on uskolla puhdistettu ja pyhitetty lapsenomainen puhdas mieli. Tämä on totta aivan yleisesti, ei vain ruuasta ja juomasta. "Mutta", apostoli jatkaa, "epäpuhtaille ja epäuskoisille mikään ei ole puhdasta, sillä heidän sekä mielensä että omatuntonsa on saastainen." Sellaiset ovat yltä päältä liassa, koskapa he ovat likaisia. Näin erityisesti ulkokultaiset harhaopettajat. Nämä myöntävät ääneen, että he tunnustavat Jumalaa. Mutta teoillaan he kieltävät sen. 2 Tim. 3:5.²⁹⁷ Sillä he ovat Jumalalle kauhistus, tottelemattomia Jumalan evankeliumille ja kykenemättömiä kaikkiin hyviin tekoihin.

---

²⁹¹ 1 Tim. 4:2: "... valheenpuhujien ulkokultaisuuden vaikutuksesta, joiden omatunto on poltinraudalla merkitty."

²⁹² 1 Tim. 4:7: "Mutta epäpyhiä akkojen taruja karta ja harjoita itseäsi jumalanpelkoon."

²⁹³ 2 Tim. 4:4: "Kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin."

²⁹⁴ Matt. 15:9: "Mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä."

²⁹⁵ Kol. 2:20–22: "Jos siis olette Kristuksen kanssa kuolleet pois maailman alkuvoimista, miksi te, ikään kuin eläisitte maailmassa, sallitte määrätä itsellenne säädöksiä."

²⁹⁶ Kol. 2:16: "Runsaasti asukoon teidän luonanne Kristuksen sana kaikessa viisaudessa: Opettaka ja neuvokaa toinen toistanne psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla veisaten kiitollisesti sydämissänne Herralle."

²⁹⁷ 2 Tim. 3:5 "Heissä on jumalanpelon ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Sellaisia karta."

Tässä sinulla on jälleen sitä, mitä lakia ajavat harhaopettajat ovat ja mikä sananpalvelijoiden velvollisuus on heitä kohtaan.

Toinen luku

Edellisessä jaksossa (Tiit. 1:10–16) apostoli sanoi, että Kreetan harhaopettajat ovat tottelemattomia evankeliumille, turhanpuhujia ja eksyttäjiä sekä opettavat sitä, mitä ei tule opettaa, rikastuakseen ja että he luulotellussa Jumalan tuntemuksessaan ovat hirvittäviä ihmisiä ja kykenemättömiä mihinkään hyvään tekkoon. Mutta hän sanoi myös, etteivät Kreetan kristityt olleet täysin irrallaan huonosta kansanluonteestaan ja siksi he eivät ole yksinomaan vaarassa tulla eksytetyiksi, vaan että jo monet, jopa kokonaiset perhekunnat, ovat menneet harhaan.

Jae Tiit. 2:1: *"Mutta puhu sinä sitä, mikä sopii terveeseen oppiin."*

Vastakohtana kaikkeen sellaiseen apostoli sanoo nyt Tiituk-selle: *"Mutta puhu sinä sitä, mikä sopii terveeseen oppiin."*

Jakeet Tiit. 2:2–10: *"Vanhat miehet olkoot raittiita, arvokkaita, hurskaita ja uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä terveitä. Samoin vanhat naiset olkoot käytöksessään kuten pyhien sopii, ei panettelijoita, ei paljon viinin orjia, vaan hyvään opettajia, voidakseen neuvoa nuoria naisia rakastamaan miehiään ja lapsiaan, olemaan itsensä hillitseviä, puhtaita, hyviä kotinsa hoitajia, alamaisia omille miehilleen, ettei Jumalan sana tulisi pilkatuksi. Nuorempia miehiä kehota samoin käyttäytymään itsensä hilliten. Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi, puhtaassa opissa, arvokkuudessa ja turmeltumattomuudessa. Olkoon puheesi tervettä ja moitteetonta, että vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole mitään pahaa sanottavana meistä. Kehota palvelijoita olemaan isännilleen kaikessa alamaisia, heille mieliksi, etteivät vastustele, etteivät näpistele, vaan kaikin tavoin osoittavat rehtiä uskollisuutta, että he kauristaisivat kaikessa Jumalan, meidän vapauttajamme, opin."*

Niin kuin hän sanoi Tiitukselle jo kohdassa Tiit. 1:13–14²⁹⁸, että hänen tulee terävästi asettua kansassa kiinni olevaa huonoa kansanluonnetta vastaan, jotta he olisivat terveitä uskossa eivätkä välittäisi totuudesta poikkeavien harhaopettajien taruista ja lakimaisista käskyistä, hän nyt osoittaa Tiitukselle, kuinka tämän tulee kehottaa eri ikäluokkiin ja eri asemaan kuuluvia kristittyjä.

Tiituksen tulee sanoa vanhoille miehille, ettei heidän tule antautua juovuttaville juomille eikä muillekaan himoille (1 Tim. 3:2)²⁹⁹ ja että heidän tulee olla kunniallisia (1 Tim. 2:2³⁰⁰), järkeviä ja itsensä hallitsevia (Tiit. 1:8³⁰¹. 1 Tim. 3:2³⁰²), terveitä uskossa, rakkaudessa, pysyen tässä vastoin kaikkea, mistä voisi heitä moittia, niin että nämä kolme suurta kristillistä asiaa pysyisivät väärentämättöminä ilman mitään vääriä tinkimättömän puhtaina, lujina ja varmoina. 1 Tim. 6:11³⁰³. 2 Tim. 3:10³⁰⁴. 1 Tess. 1:3³⁰⁵. 2 Tess. 1:4³⁰⁶. 3:5³⁰⁷.

---

²⁹⁸ Tiit. 1:13–14: "Tämä todistus on tosi. Sen tähden nuhtele heitä ankarasti, että tulisivat uskossa terveiksi eivätkä kiinnittäisi huomiotaan juutalaisiin taruihin eivätkä totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin."

²⁹⁹ 1 Tim. 3:2: "Kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, hurskas, kunniallinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan."

³⁰⁰ 1 Tim. 2:2: "Kehotan kiittämään... "kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalanpelossa ja kunniallisuudessa."

³⁰¹ Tiit. 1:8: "Kaitsijan tulee olla... vaan vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, vanhurskas, pyhä, itsensä hillitsevä."

³⁰² 1 Tim. 3:2: "Kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, hurskas, kunniallinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan."

³⁰³ 1 Tim. 6:11: "Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene sellaista, ja tavoittele vanhurskautta, jumalanpelkoa, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä ja hiljaisuutta."

³⁰⁴ 2 Tim. 3:10: "Mutta sinä olet seurannut minun oppiani, vaellustani, harkintaani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani ja kärsivällisyyttäni."

³⁰⁵ 1 Tess. 1:3: "Muistaen työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen Jumalamme ja Isämme edessä."

Tiituksen tulee samoin sanoa vanhoille naisille, että heidän tulee käyttäytyä kaikessa, kuten pyhien sopii. He eivät saa olla panettelijoita (1 Tim. 3:11³⁰⁸), eivät viinin orjia (1 Tim. 3:8³⁰⁹), vaan hyvän ja sopivan käytöksen opettajia, jotta he esimerkiksi ja sanallaan ohjaisivat nuoria naisia oikeaan, että nämä rakastaisivat miehiään ja lapsiaan, olemaan itsensä hillitsemiä, siiveitä, hyviä kotinsa hoitajia (katso tämän vastakohtaa 1 Tim. 5:13³¹⁰), alamaisia omille (1 Kor. 7:2³¹¹) miehilleen (Ef. 5:22³¹². Kol. 3:18³¹³. 1 Piet. 3:1³¹⁴), mutta kuten juuri sanoin, rakkaudessa alamaisia, ettei Jumalan sana tulisi pilkatuksi sen johdosta, että naiset asian väärin käsittäen harjoittaisivat ns. naisten oikeusaatetta, mikä kääntää nurin Jumalan luomisjärjestyksen, rumentaa naiset, antaa heidät alttiiksi pilkalle, riistää heiltä naisellisuuden ja siihen liittyvän kunnian, häiritsee avio-
onnea ja avaa oven kaikenlaiselle inhottavalle, kuten kurittomuudelle, lapsisiunauksen estämiselle, siinneen kohdunhedelmän abortoinnille, avioeroille, ja saa epäuskoisen maailman

---

³⁰⁶ 2 Tess. 1:4: "... niin että me itsekin Jumalan seurakunnissa kerskaamme teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissa, joita teillä on kestettävänä."

³⁰⁷ 2 Tess. 3:5: "Herra ohjatkoon sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen."

³⁰⁸ 1 Tim. 3:11: "Samoin tulee naistenkin olla arvokkaita, ei panettelijoita, vaan raittiita, uskollisia kaikessa."

³⁰⁹ 1 Tim. 3:8: "Samoin diakonien tulee olla arvokkaita, ei kaksikielisiä, ei paljon viinin nauttijoita, ei häpeällisen voiton pyytäjiä."

³¹⁰ 1 Tim. 5:13: "He oppivat taloissa kierrellessään laiskoiksi, eikä ainoastaan laiskoiksi, vaan myös juoruamaan, sekaantumaan toisten asioihin ja puhumaan sopimattomia."

³¹¹ 1 Kor. 7:2: "Mutta haureuden välttämiseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa ja kullakin naisella aviomiönsä."

³¹² Ef. 5:22: "Vaimot, olkaa kukin omalle miehellenne alamaisia niin kuin Herralle."

³¹³ Kol. 3:18: "Vaimot, olkaa miehellenne alamaiset, niin kuin sopii Herrassa."

³¹⁴ 1 Piet. 3:1: "Samoin, vaimot, olkaa alamaisia omille miehellenne, että nekin, jotka ehkä eivät ole kuuliaisia sanalle, vaimojen vaelluksen kautta ilman sanojakin voitettaisiin."

pilkkaamaan Jumalan sanaa, jota kuitenkin nämä "kristityt" naiset tunnustavat.

Tiituksen tulee samoin kehottaa *nuorempia miehiä*, että he oikealla kristillisellä tavalla hillitsevät himonsa ja vaeltavat niin, kuin kristityille on sopivaa.

Mutta Tiituksen näin puhuessa ja kehottaessa tulee itsekin olla valaiseva esikuva. Jos saarnaaja elää, toimii toisin ja osoittautuu toisenlaiseksi, kuin mitä hän toisille opettaa, hän tekee ne, jotka häntä kuulevat, alttiiksi hylkäämään hänen sanansa. Hän on pahennukseksi. Tämän vastakohta on tapaus, joka kuulijoidensa edessä elää niin, kuin puhuu ja mihin hän heitä kehottaa, ennen kaikkea alistuen ojennettavaksi ja siten estää sen ennalta vapaaehtoisesti tunnustamalla toisten hänessä havaitsemat erehdykset ja väärät teot heidän edessään. Mikään muu ei voi antaa hänen sanalleen enempää kiintymystä ja hänelle itselleen enempää kunnioitusta kuin juuri tämä. Niinpä Tiituksen ja jokaisen saarnaajan tulee osoittautua hyväksi, hienojen tekojen esikuvaksi joka kohdassa. Tällä tavalla opettamalla ja saarnaamalla hänen tulee osoittaa Jumalan sanan mukaista puhtautta turmelematta sitä millään lisäyksellä (1 Kor. 2:1–5³¹⁵) ja vakavaa arvokkuutta. Mitä tulee hänen opettamisensa ja saarnaamisensa sisältöön, sen tulee tarjota tervettä, moitteetonta sanaa. Tämä kaikki sanotaan, jotta vastapuoli, epäuskoinen maailma häpeäisi, koska sillä ei ole mitään puhuakseen jotakin pahaa meistä kristityistä. – Tämä kaikki vastakohtana harhaopettajille. Nämä komeilevat itse valitsemillaan tekopyhillä teoillaan, jotka ovat peräisin lihallisesta mielestä, ruokkivat lihallista mieltä ja vain heikosti verhoavat karkeata lihallisuutta. Nämä ylpeilevät

---

³¹⁵ 1 Kor. 2:1–5: "Tullessani luoksenne, veljet, en tullut suurenmoisella puheella tai viisaudella teille Jumalan todistusta julistamaan. Sillä olin päättänyt olla luonanne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. Ja olin luonanne heikkoudessa, pelossa ja vapisin kovin, eikä puheeni ja saarnani ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, ettei uskonne olisi ihmisten viisaudessa, vaan Jumalan voimassa."

puhetaidollaan ja suurella viisaudellaan ja käyttävät paljon inhimillisestä viisaudesta lainattuja vakuuttelutaitoja ja kiistelevät sopimattomalla tavalla. Nämä tuovat epäterveitä, turmiollisia oppeja, joista Jumalan sana nuhtelee. Nämä, koska heillä on kristityn nimi, antavat epäuskoiselle maailmalle aiheen pilkata kristinuskoa.

Tiituksen tulee kehottaa orjia (katso kohdassa 1 Tim. 6:1–2³¹⁶ sanottua) osoittamaan isännilleen, joille he kuuluvat, alamaisuutta, ja olemaan heille joka tavalla mieliksi, eikä olla heitä kohtaan vastahakoisia. He eivät saa anastaa mitään, vaan heidän tulee osoittaa isännilleen kaikkea oikeata uskollisuutta, jotta he kaunistaisivat kaikessa Jumalan, meidän Vapahtajamme opin. On näet huomattava, etteivät pakanat ja epäuskoiset arvioidessaan evankeliumia tee sitä uskonopin mukaan, joka on heille hullutusta ja pahennus, vaan evankeliumin tunnustajien *vaelluksen* mukaan. Niinpä kaikki oikeat kristityt ovat, myös naiset ja orjat, evankeliumin saarnaajia vaelluksellaan ja teoiltaan. Matt. 5:16³¹⁷. Orjia koskien viittaamme tässä myös kohtiin Ef. 6:5–8³¹⁸. Kol. 3:22–25³¹⁹. 1 Piet. 2:18–20³²⁰.

---

³¹⁶ 1 Tim. 6:1–2: "Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäkööt isäntiään kaiken kunnioituksen arvoisina, jotta Jumalan nimeä ja oppia ei häväistäisi. Mutta ne, joilla on uskovat isännät, älkööt pitäkö heitä vähemmässä arvossa sen tähden, että he ovat veljiä, vaan palvelkoot heitä sitä mielummin, koska he ovat uskovia ja rakastettuja ja ottavat osaa hyvän tekemiseen. Tätä opeta ja kehota."

³¹⁷ Matt. 5:16: "Samoin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa."

³¹⁸ Ef. 6:5–8: "Palvelijat, olkaa kuuliaisina maallisille isännillenne pelolla ja vavisten sydämenne yksinkertaisuudessa kuin Kristukselle, ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan Kristuksen palvelijoina, sydämestänne tehden Jumalan tahdon, hyvillä mielin, kuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä, tietäen, että mitä hyvää kukin tekee, hän saa siitä palkan Herralta, olkoon orja tai vapaa."

³¹⁹ Kol. 3:22–25: "Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa kuuliaisina, ei silmänpalvojina, ihmisille mieliksi, vaan sydämen yksinkertaisuudessa peläten Jumalaa. Kaikki, mitä teettekin, tehkää sydämestänne, kuin Herralle eikä ihmisille, tietäen, että te saatte Herralta palkaksi perinnön, palve-

On alun alkaen selvää, että sananpalvelijoiden tulee suuntautua nykyisinkin näiden Tiitukselle annettujen ohjeiden mukaan. Mutta kysymme: *Miten, millä tavalla ja missä heidän tulee tästä puhua ja tähän kehottaa?*

Tästä puheen ollen jätämme pois orjat, koska maissamme ei ole nykyisin orjia. Olosuhteittemme mukaisesti haluamme asettaa kysymyksen näin: *Kuinka, millä tavalla, milloin ja missä pastoreitamme käsketään sanomaan tämä vanhoille ja nuorille miehille ja vanhoille ja nuorille naisille, mitä apostoli käski Tiituksen heille sanoa?*

Vastaamme ensiksi tähän kysymykseen. Pastoriemme tulee sanoa tämä julkisesti saarnatuolista niin, kuin se tässä lukee. Meille tallentunut apostolinen Jumalan sana on annettu julkista julistamista varten. Pastorit ovat ja heidän tulee olla tämän Jumalan sanan airuita.

Mutta se tulee sanoa myös yksityisesti sielunhoidossa, kullekin erikseen. Varmasti asia on näin. Juuri tätä teksti varsinaisesti vaatii.

Miten, millä tavalla tämä tulee sanoa yksityisesti, kullekin erikseen?

Lue ensiksi 1 Tim. 5:1–2³²¹ ja tämän johdosta sanottu.

Tällä juuri annetulla kohdalla se on sanottu, että pastorin, ellei mitään erityistä perustelua ole annettu sanomiselle ja kehottamiselle, ei myöskään sitä tule tehdä. Tai, jos hän sen myös tekee, se tulee tehdä sellaisella tavalla, ettei hän esiinny luo-

---

lette Herraa Kristusta. Sillä se, joka tekee väärin, saa takaisin väärintekonsa mukaan, eikä henkilöön katsota."

³²⁰ 1 Piet. 2:18–20: "Palvelijat, olkaa kaikella pelolla isännillenne alamaisia, ei ainoastaan hyvälle ja lempeille, vaan tylyillekin. Sillä on armoa, että joku omantunnon tähden Jumalan edessä kestää vaivoja syyttömästi kärsien. Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos olette kärsivällisiä silloin, kun teitä ruoskitaan syntienne tähden? Mutta jos olette kärsivällisiä, kun hyvien tekojenne tähden kärsitte, se on armoa Jumalan edessä."

³²¹ 1 Tim. 5:1–2: "Älä nuhtelee kovasti vanhaa miestä, vaan kehota häntä kuin isää, nuorempia kuin veljiä, vanhoja naisia kuin äitejä, nuorempia kuin sisaria, kaikessa puhtaudessa."

taantyöntävällä, sopimattomalla, epämiellyttävällä, tahdittomalla tavalla, josta puuttuu hienotunteinen veljesrakkaus, kun korkeasti oppinut "herra pastori" esiintyy. Tästä pikku esimerkki. Eräs nuori nainen kohtasi hiljan virkaan astuneen uuden pastorin. Hän ojensi pastorille ystävällisesti kätensä ja sanoi: Kuuntelin teidän virkaanastujaisaarnanne." Pastori vastasi: "Hyvä. Mutta toivon, että laskitte todella sydämeenne sen, mitä puhuin." Käsitätkö, kristitty lukija, miksi nainen lähti tiehensä sanoen viieleästi: "Laskin." Eikä pastori ollut alkuunkaan juuri kuvattu "herra pastori", häneltä sillä hetkellä puuttui vain tahdikkuutta ja hienoa tilannetajua. Paljon vähemmän pastori saa, jos häneltä puuttuu erityinen syy siihen, kuitenkin sanoa ja kehoittaa näin tekemään, ettei seurakuntalainen saisi sitä vaikutelmaa, että pastorilla olisi pahoja epäilyksiä asiasta. Jos pastori ilman erityistä syytä "sanoo" ja "kehottaa" – mikä ei ole kiellettyä – hänen tulee tehdä se tilanteen tajuten siten, että hän osoittaa apostolisella Jumalan sanalla, mikä ihana hyöty siitä on meille kristityille, jos toimimme kehotuksen mukaisesti. Lue esimerkiksi jakeet Tiit. 2:3–5³²² tällä ajatuksella. Mutta jos on olemassa jokin erityinen syy siihen, että hänen täytyy "sanoa", "kehottaa", tehköön sen kiertelemättä ja suoraan vetoamalla apostolin opetukseen, mutta nöyränä ja rakkaudessa, ei pelkästään nöyryin ja rakkain sanoin – ja niin kuin sanotaan kohdassa 1 Tim. 5:1–2³²³. Kristityissä se tulee saavuttamaan tarkoituksensa.

Missä ja milloin pastorin tulee nuhdella, jos hänen tulee ja täytyy tehdä se jostakin erityisestä syystä? Heti ja kahden kesken. Heti: Hänen ei tule suurennella vahinkoa. Kahden kesken: Hän ei saa häpäistä häntä muiden edessä. – Haluamme varoittaa

---

³²² Tiit. 2:3–5: "Samoin vanhat naiset olkoot käytöksessään kuten pyhien sopii, ei panettelijoita, ei paljon viinin orjia, vaan hyvään opettajia, voidakseen neuvoa nuoria naisia rakastamaan miehiään ja lapsiaan, olemaan itsensä hillitseviä, puhtaita, hyviä kotinsa hoitajia, alamaisia omille miehilleen, ettei Jumalan sana tulisi pilkatuksi."

³²³ 1 Tim. 5:1–2: "Älä nuhtelee kovasti vanhaa miestä, vaan kehoita häntä kuin isää, nuorempia kuin veljiä, vanhoja naisia kuin äitejä, nuorempia kuin sisaria, kaikessa puhtaudessa."

siitä, että pastori odottaisi välttämätöntä nuhteluaan siihen asti, kunnes henkilö tulee ilmoittautumaan ripille (ennen ehtoollista). Tämän tulee olla seurausta vastaanotetusta nuhteesta, siis katumuksesta ja elämän parantamisesta eikä tilaisuus, jossa pastori vasta asettaa tämän kysymyksenalaiseksi.

Ennen kaikkea pastorin ja sielunhoitajan on muistettava, *ettei hän nuhtele lakimaisella tavalla*, ei voimakkaasti vaativalla ja uhkaavalla lailla. Kehottaminen, nuhtelu ja laki ovat käsitteitä, jotka eivät kuulu yhteen. Uudessa testamentissa ei ole ainoakaan kohtaa, jossa "kehottaminen" olisi lain ensimmäisen käytön piirissä tai sen alueella. Tämän sanoessamme käsitämme "lain" varsinaisessa ja todellisessa merkityksessä: emme vain sellaisena, joka näyttää sisällöllisesti vanhurskauden – tämä lailla on yhteistä evankeliumin kanssa – vaan uhkaavana ja kiroavana, joka vaatii täydellistä vanhurskautta. Tällä lailla ei voi "kehottaa" oikeaan. Miten voi uhkaamisella ja kiroamisella kehottaa johonkin hyvään, saada aikaan jotakin hyvää? Se on mahdotonta. Lailla voi vain nuhdella, vakuuttaa synnistä, tulla vakuuttuneeksi turmeluksesta ja kirouksesta. Ajattele kuitenkin myös sitä, että terveellisyyteen uskossa ja uskon hedelmiin tulee kehottaa. Lailla ei ole mitään tekemistä uskon kanssa. Gal. 3:12³²⁴. Niin ajattele sitä, että apostoli vaatiessaan Tiitusta kehottamaan sanoo: "Mutta puhu sinä sitä, mikä sopii terveeseen oppiin." (Tiit. 2:1) Ajatteleeko apostoli tässä lakia? Ei. 2 Kor. 3:6b³²⁵. Kristittyjä ei pidä kehottaa hyvään lain vaatimuksilla. Room. 7:4–6³²⁶. Joh. 6:63³²⁷. Seuraava jakso osoittaa, että kristittyjä tulee kehottaa hyvään aivan toisin.

---

³²⁴ Gal. 3:12: "Mutta laki ei ole uskosta, vaan: 'Se, joka ne täyttää, on niistä elävä.'"

³²⁵ 2 Kor. 3:6b: "Kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi."

³²⁶ Room. 7:4–6: "Niin, veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta tullaksenne toisen omiksi, hänen, joka on kuolleista herätetty, jotta kantaisimme hedelmää Jumalalle. Sillä kun olimme lihan vallassa, niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat jäsenissämme, niin että kannoimme hedelmää kuolemalle, mutta nyt me olemme vapaat laista ja

Jakeet Tiit. 2:11–15: *"Sillä Jumalan pelastava armo on ilmestynyt kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, jotta hyläten jumalattomuuden ja maailmalliset himot eläisimme itsemme hilliten vanhurskaasti ja jumalanpelossa nykyisessä maailmanajassa, odottaessamme autuaan toivon täyttymistä ja suuren Jumalamme ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä, hänen, joka antoi itsensä edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaa itselleen omaisuudeksi kansan, joka tekee ahkerasti hyviä tekoja. Puhu tätä, kehota ja nuhtele kaikella käskyvallalla. Älköön kukaan halveksiko sinua."*

Kristittyjä tulee kehottaa siten, että evankeliumin ytimestä tuodaan esille korkea ja taivaallinen vaikutin noudattaa kehoitusta.

Tämän osoittaa vahvalla tavalla sana "sillä", joka yhdistää tämän jakson edelliseen.

Mikä nyt sitten on tämä vaikutin?

Jumalan *armo* on ilmestynyt, noussut esiin kuin kirkkaasti loistava aurinko (Jes. 9:2³²⁸. 60:1³²⁹) pelastuksen tuovana kaikille ihmisille, ja se opettaa, kasvattaa meitä kristittyjä siihen, että meidän tulee kieltää, hylätä, panna pois jumalattomuus ja kaikki lihamme maalliset himot ja sanoutua irti niistä (Gal. 5:16³³⁰. Ef. 2:3³³¹. 1 Piet. 4:2³³²) ja elää hengellisessä itsehal-

---

kuolleet pois siitä, mikä piti meidät vankeina, niin että palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa."

³²⁷ Joh. 6:63: "Henki on se, joka tekee eläväksi, liha ei mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä."

³²⁸ Jes. 9:2: "Sinä lisäät kansan, annat sille suuren ilon. He iloitsevat edessäsi, kuin elonaikana iloitaan, kuin saaliinjaossa riemuitaan."

³²⁹ Jes. 60:1: "Nouse, ole kirkas, sillä valkeutesi tulee, ja HERRAN kunnia koittaa ylitsesi."

³³⁰ Gal. 5:16: "Sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä."

³³¹ Ef. 2:3: "... joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja järjen tahtoa, ja olimme luonnostamme vihan lapsia kuten muutkin."

linnassa, vanhurskaasti ja autuaasti tässä maailmassa odottaesamme aina varmaa, autuasta ja meidät pelastavaa toivoa (Apt. 24:15³³³. Gal. 5:5³³⁴. Kol. 1:5³³⁵. Room. 8:23–24³³⁶), suuren Jumalan ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmes-
tymistä, hänen näkyvää paluutaan, hänen tulemistaan luoksemme. Hän oli lunastanut meidät ja ostanut vapaiksi (1 Tim. 2:6³³⁷. Gal. 1:4³³⁸. Ef. 5:25³³⁹. 1 Piet. 1:18–19³⁴⁰) kaikesta vääryydestä, laittomuudesta, lainvastaisuudesta ja synnistä (1 Joh. 3:4³⁴¹) ja siis lunastanut meidät meidän edestämme annetulla uhrikuolemallaan Jumalalle ja puhdistanut itselleen kansan, joka on hänen omaisuuskansansa (1 Piet. 2:9³⁴²) ja joka ahkeroi innolla tehdä hyviä tekoja.

---

³³² 1 Piet. 4:2: "... ettette enää eläisi tätä lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen, vaan Jumalan tahdon mukaan."

³³³ Apt. 24:15: "... pitäen sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekin odottavat, sekä vanhurskasten että väärien."

³³⁴ Gal. 5:5: "Sillä me odotamme Hengessä uskosta vanhurskauden toivoa."

³³⁵ Kol. 1:5: "... sen toivon tähden, joka on talletettuna teille taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin totuuden sanassa."

³³⁶ Room. 8:23–24: "... eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme odottaen lapseksi ottamista, ruumiimme lunastusta."

³³⁷ 1 Tim. 2:6: "... joka antoi itsensä lunnaksi kaikkien edestä ja josta todistus oli annettava ajallaan."

³³⁸ Gal. 1:4: "... joka antoi itsensä alttiiksi syntiemme tähden pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan!"

³³⁹ Ef. 5:25: "Miehet, rakastakaa vaimoanne, niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä."

³⁴⁰ 1 Piet. 1:18–19: "Tietäkää, ettette ole millään katoavalla, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne.... vaan Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan."

³⁴¹ 1 Joh. 3:4: "Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden, ja synti on laittomuus."

³⁴² 1 Piet. 2:9: "Mutta te olette 'valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa ja omaisuuskansa julistaaksenne sen suuria tekoja', joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa."

Kun apostoli on tämän sanonut, tämän koko evankeliumin lyhyen yhteenvedon korostaen siihen sisältyvää todellista kristityn pyhitystä, hän kääntyy Tiituksen puoleen ja jokaisen sananpalvelijan ja pastorin puoleen ja sanoo: "Puhu tätä, opeta ja kehota" – nimittäin jakeissa Tiit. 2:1–10 lausuttua, mutta jakeissa 2:11–14 vaikuttimella annettua sanaa. – Aseta tämä vetoavasti kuulijan sydämelle, nuhtele, vakuuta synnistä ja rikkomisesta, missä sellaista esiintyy ja käytä tähän kristityn vanhalle aadamille lakia, joka kuluttaa ja tuomitsee pyhään tuleen kaikki synnintekijät ja lainrikkijat. "Kaikella käskyvallalla" käskiesäsi Jumalan nimessä heitä pyhittymään jakeissa 1–10 osoitella, mutta jakeissa 11–14 annetulla vaikuttimella. Tämä käsky ja käskeminen ei ole siis lakimaista käskemistä. Se on armollista, evankelista käskemistä. "Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on hänen armonsä näitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät. Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikoksemme. Niin kuin isä armahtaa lapsiaan, niin HERRAKIN armahtaa pelkääväisiään." Ps. 103:12–13³⁴³. Niin korkealla kuin taivas on maan yläpuolella, niin korkealla on kaikki käsky ja käskeminen kaiken lakimaisen käskyn ja käskemisen yläpuolella. Niin kaukana kuin kirkas aamu on pimeästä illasta, niin etäällä tämä käsky ja käskeminen on kaikesta lakimaisesta käskystä ja käskemisestä. Jumala haluaa toteuttaa meihin sovitettuihin Jumalan lapsiin isällistä, armollista, armahtavaa, rakkaudellista käskyä ja käskemistä sananpalvelijoittensa kautta. Se on käsky ja käskemistä, joka tuo mukanaan Pyhän Hengen ja sytyttää meidät mitä syvimmästä Kristuksen ja Isän hallitsemasta sydäimestä tulevaan mieleen: Aamen, rakas Isä, niin on oleva, niin haluan tehdä. Auta minua se tekemään!

---

³⁴³ Ps. 103:12–13: "Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikoksemme. Niin kuin isä armahtaa lapsiaan, niin HERRAKIN armahtaa pelkääväisiään. Hän ei aina riitele eikä pidä vihaa iankaikkisesti. Hän ei tee meille syntiemme mukaan eikä kosta meille pahojen tekojemme mukaan. Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on hänen armonsä näitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät."

Silti se on vakavaa. "Kaikella vakavuudella" sananpalvelijan tulee niin puhua, kehottaa ja nuhdella. On kysymyksessä kaikkein vakavin asia, mitä voi olla. On kysymyksessä taivaallisen Isämme armon vakavuus, joka on tehnyt samalla tavalla meihin lapsiinsa nähden ja yhä vieläkin haluaa tehdä ja haluaa kuljettaa meitä kohti iäistä täydellisyyttä. Ps.17:15³⁴⁴. 1 Joh 3:1–3³⁴⁵. Matt. 5:6³⁴⁶. Kukapa haluaisi tätä halveksia? Voiko sellainen olla kristitty? Sen vuoksi apostoli sanoo lopuksi Tiitukselle ja jokaiselle sananpalvelijalle: "Älköön kukaan halveksiko sinua!" Ei kukaan kristitty saa sinua halveksia. 1 Tim. 4:11–12³⁴⁷.

Näin tulee siis pastorin kehottaa seurakuntalaisiaan: Hänen tulee kehottaa heitä erottautumaan kaikesta pahasta ja riippumaan kaikessa hyvässä kiinni (jakeet Tiit. 2:1–10), koska he ovat armossa, koska heidät on niin kallisti ostettu, koska heidät on ostettu Jeesuksen Kristuksen suurella uhrilla kaikista heidän synneistään, koska he ovat omaisuuskansa, koska Jumala haluaa pelastaa heidät ja koska Jumala haluaa pyhittää heitä täällä maan päällä yhä enemmän ja tehdä tuolla taivaassa heidät aivan täydellisiksi ja itsensä kaltaisiksi. (Jakeet 2:11–14) Tästä puheen ollen pastorin tulee käyttää myös lakia, mutta sitä vain kristityissä olevan vanhan aadamin tähden, erityisesti jos se näyttää tarpeelliselta ohjata sillä kristittyjä pois heidän lain rikkomisestaan ja vakuuttaa heidät sen vuoksi uhkaavasta turmios-

---

³⁴⁴ Ps. 17:15: "Minä saan nähdä kasvosi vanhurskaudessa, herätessäni ravita itseni muotosi katselemisella."

³⁴⁵ 1 Joh. 3:1–3: "Katsokaa, millaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi. Sen tähden maailma ei tunne meitä, sillä se ei tunne häntä. Rakkaani, nyt olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Mutta tiedämme, että kun hän ilmestyy, tulemme olemaan hänen kaltaisiaan, sillä tulemme näkemään hänet sellaisena, kuin hän on. Ja jokainen, jolla on häneen tämä toivo, puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas."

³⁴⁶ Matt. 5:6: Autuaita ovat ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano, sillä heidät ravitaan.

³⁴⁷ 1 Tim. 4:11–12: "Tätä käske ja opeta. Älköön kukaan halveksiko nuoruuttasi, vaan ole sinä uskovien esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, hengessä, uskossa, puhtaudessa."

ta ja tuomaan heidän silmiensä eteen selvästi ne teot, jotka ovat Jumalan mieleen. Mutta hänen ei tule käyttää lakia sen varsinaiseen käyttötarkoitukseen. Pastorin tulee kehottaa kaikessa vakavuudessa pyhitykseen, sillä tämä on Jumalan vakaa tahto ja hänen armostaan vuotava käsky. Eikä kukaan kristitty saa halveksia siihen kehoitettavaa sielunhoitajaa. Tiit. 2:15.

Meidän on vielä tarkasteltava erityisesti jaetta Tiit. 2:13, koska sen johdosta selittäjät ovat olleet eri mieltä kautta aikojen. Jae kuuluu: "... odottaessamme autuaan toivon täyttymistä ja *suuren Jumalamme ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen* kirkkauden ilmestymistä." Tässä korostetut sanat ovat kiistan kohteina. Kiista koskee sitä, onko Jeesus Kristus tässä "suuri Jumala ja meidän Vapahtajamme" vai puhutaanko tässä Jumalasta ja Jeesuksesta Kristuksesta. Tähän vetosivat ensimmäisen vuosisadan oikeaoppiset isät areiolaisia vastaan, jotka kielsivät Jeesuksen Kristuksen tosi jumaluuden. Tähän vetoavat vanhemmat luterilaiset selittäjät. Tämän myöntävät monet nykyiset selittäjät. Että tässä puhutaan Jumalasta ja Jeesuksesta Kristuksesta kahtena eri persoonana, tätä väittivät ensimmäisinä vuosisatoina sellaiset suuret kirkon opettajat kuin Ambrosius ja Krysostomos. Sitä väittivät tai pitivät mahdollisena uskonpuhdistuksen ajan vanhemmat selittäjät. Niin väittivät monet uudemmat selittäjät.

Tätä kiistaa ei voi ratkaista puhtaasti kieliopillisin perustein. Sanat "suuren Jumalan" ja "Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen" sallivat kieliopillisesti molemmat käsitykset täysin selvästi. Sama on tilanne, jos katsomme kreikkalaista tekstiä. 2 Piet. 1:1³⁴⁸. Juuda 4³⁴⁹. 2 Tess. 1:120³⁵⁰.

---

³⁴⁸ 2 Piet. 1:1: "Simon Pietari, Jeesuksen Kristuksen orja ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa."

³⁴⁹ Juuda 4: "Sillä teidän keskuuteenne on pujahtanut eräitä ihmisiä, joiden jo aikoja sitten on kirjoitettu tulevan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka kääntävät Jumalamme armon riettaudeksi ja kieltävät ainoan Valtiamme ja Herramme, Jeesuksen Kristuksen."

Niinpä meidän on katsottava sitä tekstiyhteyttä, jossa nämä sanat ovat: "suuren Jumalan ja meidän Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen ilmestymistä". Kaikkien selittäjien täytyy myöntää ja ovatkin siinä yksimielisiä, että sanoilla "Jeesuksen Kristuksen ilmestyminen" tarkoitetaan Kristuksen Jeesuksen paluuta viimeisenä päivänä. Edelliset selittäjät sanovat Raamatun puhuvan yhdestä Jeesuksen Kristuksen ilmestymisestä, mutta eivät koskaan Isän Jumalan ilmaantumisesta. Niinpä Jeesuksen Kristuksen täytyy tässä olla tämä "suuri Jumala ja meidän Vapahtajamme. Tätä vastaan esitetään toiselta puolelta: "Jos tässä olisi "suuren Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen ilmestyminen", tämä johtopäätös olisi oikea. Mutta tässä lukee: Suuren Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestyminen. Jeesus Kristushan tulee Isänsä kirkkaudessa (Matt. 16:27³⁵¹. Mark. 8:38)³⁵². Siis tässä puhutaan suuren Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymisestä. Tämä vastaväite ei ole vakuuttava. Se voidaan siitä vähintään sanoa. Sillä kun hänen armonsä ilmestyi (jae 11), Isää ei koskaan alennettu, vaikka häntä halveksittiin: Hänet kuitenkin aina selvästi havaitaan hänen iankaikkisessa voimassaan, jumaluudessaan ja kirkkaudessaan. Room. 1:19–20,23³⁵³.

---

³⁵⁰ 2 Tess. 1:12: "... jotta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimi kirkastuisi teissä ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan."

³⁵¹ Matt. 16:27: "Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan."

³⁵² Mark. 8:38: "Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani tässä avion rikovassa ja syntisessä sukukunnassa, sitä myös Ihmisen Poika on häpeävä, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa."

³⁵³ Room. 1:19–20,23: "Sen tähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on heillä tiedossa, sillä Jumala on sen heille ilmoittanut. Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissaan katsellaan, maailman luomisesta nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseään puolustaa... ja ovat vaihtaneet katoamatoman Jumalan kirkkauden katoavan ihmisen, lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kuvan kaltaiseksi."

Emme halua viedä lukijaa tämän riidan pyörteisiin. Teologit voivat lähemmin paneutua asiaan.

Sanomme tässä vain seuraavan. Ensiksi: Omasta puolestamme olemme sitä mieltä, että Jeesusta Kirstusta sanotaan tässä "suureksi Jumalaksi ja meidän Vapahtajaksemme". Toiseksi: Asian puolesta emme voi tässä mennä harhaan, sillä koko pyhä Raamattu todistaa tämän Herrasta Jeesuksesta. Vanha testamentti esittää meille Messiaan mitä selvimmin, että hän on suuri Jumala, HERRA. Otan tähän vain esimerkin vuoksi yhden kohdan, Jes. 50:1–9³⁵⁴.

Tätä kohtaa ei pidä sivuuttaa, vaan se tulee lukea. Uusi testamentti sanoo Jeesusta Kristusta nimenomaan "Jumalaksi" (esim. 1 Joh. 5:20³⁵⁵. Room. 9:5³⁵⁶. Joh. 20:28.³⁵⁷) ja kuvaa hä-

---

³⁵⁴ Jes. 50:1–9: "Näin sanoo HERRA: Missä on äitinne erokirja, jolla olisin lähettänyt hänet pois? Tai kuka on velkojani, jolle olisin teidät myynyt? Katso, pahojen tekojenne tähden te olette myydyt, rikostenne tähden äitinne on lähetetty pois. Miksi ei ollut ketään, kun minä saavuin, miksi kukaan ei vastannut, kun kutsuin? Onko käteni liian lyhyt vapahtamaan, olenko voimaton auttamaan? Katso, nuhtelullani kuivaan meren ja teen virrat erämaaksi, niin että niiden kalat mätänevät. Kun ei ole vettä, ne kuolevat janoon. Minä puetan taivaat mustiin ja panen murhepuvun niiden verhoksi. Herra, HERRA on antanut minulle opetuslasten kielen, niin että voin sanalla virvoittaa väsynyttä. Hän herättää aamu aamulta, herättää korvani kuulemaan opetuslasten tavoin. Herra, HERRA on avannut korvani, en ole niskoitellut enkä vetäytynyt pois. Selkäni minä annoin lyötäväksi ja poskieni parran revittäväksi, enkä peittänyt kasvojani pilkalta enkä syljeltä. Herra, HERRA auttaa minua. Sen tähden pilkka ei koskenut minuun. Siksi tein kasvoni koviksi kuin piikivi, sillä tiedän, etten joudu häpeään. Lähellä on se, joka minut vanhurskaaksi tuomitsee. Kuka voi minua vastaan nostaa riita-asian? Astukaamme yhdessä esiin! Kuka on vastapuoleni? Tulkoon tänne lähelleni! Katso, Herra, HERRA auttaa minua. Kuka tuomitsee minut syylliseksi? Katso, kaikki he hajoavat kuin vaate. Koi heidät syö."

³⁵⁵ 1 Joh. 5:20: "Mutta tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme Todellisen, ja olemme siinä Todellisessa, hänen Pojassaan, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä."

³⁵⁶ Room. 9:5: "Heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, aamen!"

net joka tavalla sellaiseksi. (Esim. Joh. 1:1–14. Hepr. 1. Kol. 1:15–17³⁵⁸. 2:9,10.³⁵⁹) Kolmanneksi: Vaikka tässä kohdassa ei sanottaisikaan Jeesusta Kristusta "suureksi Jumalaksi", tämä kohta olisi silti todiste hänen todellisesta jumaluudestaan. Mikään luotu ei näet voi ilmestyä suuren Jumalan kirkkaudessa.

---

³⁵⁷ Joh. 20:28: "Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: 'Minun Herrani ja minun Jumalani!'"

³⁵⁸ Kol. 1:15–17 "Hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa. Sillä hänessä luotiin kaikki, mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä, näkyvät ja näkymättömät, olkoot valtaistuimia, herruuksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttaan ja häntä varten."

³⁵⁹ Kol. 2:9–10: "Sillä hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti, ja olette täytetyt hänessä, joka on kaiken hallituksen ja vallan pää."

Kolmas luku

Jakeet Tiit. 3:1–2: *"Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaisia ja kuuliaisia sekä kaikkiin hyviin tekoihin valmiita, etteivät ketään herjaa, eivät riitele, vaan ovat lempeitä ja osoittavat kaikkea sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan."*

Sananpalvelijoiden tulee muistuttaa kristittyjä siitä, kuinka heidän tulee suhtautua esivaltaa kohtaan ja kaikkia niitä kohtaan, jotka eivät ole kristittyjä.

Sananpalvelijoiden tulee *muistuttaa* tästä kristittyjä, sillä he jo tietävät asian. Se tulee muistuttamalla palauttaa mieleen yhä uudestaan. – Eräältä hyvin merkittävältä piiriimme lukeutuvalla jumaluusoppineelta kysyttiin kerran: Sinä käyt säännöllisesti jumalanpalveluksessa ja tiedät kaiken, mitä siellä opetetaan paljon paremmin kuin saarnaaja – mitä saat saarnasta? Hän vastasi: "Minua muistutetaan:" 2 Tim. 2:14.³⁶⁰

Sananpalvelijoiden tulee muistuttaa kristittyjä ennen muuta siitä, että he ovat alamaisia esivallalle ja maallisille vallanpitäjille. – Kristityt ovat heissä riippuvan, pahan vanhan ihmisen tähden vaarassa ymmärtää väärin sen, mitä sanotaan kristillisestä vapaudesta ja tasa-arvosta ja niin ollen olla osoittamatta esivallalle Jumalan tahtomaa alamaista kuuliaisuutta. Olemme havainneet, että myös kristittyjä aviovaimoja sekä orjia tulee kehottaa samasta syystä alamaisuuteen ja kuuliaisuuteen aviomiehiään ja isäntiään kohtaan. Tiit. 2:4–5,9–10³⁶¹. Kreetalla esival-

---

³⁶⁰ 2 Tim. 2:14: "Muistuta tästä, ja todista heille Herran edessä, etteivät kiitelisi sanoista. Se ei ole miksikään hyödyksi, vaan niiden turmioksi, jotka kuulevat."

³⁶¹ Tiit. 2:4–5,9–10: "... voidakseen neuvoa nuoria naisia rakastamaan miehiään ja lapsiaan, olemaan itsensä hillitseviä, puhtaita, hyviä kotinsa hoitajia, alamaisia omille miehilleen, ettei Jumalan sana tulisi pilkatuksi... Kehota palvelijoita olemaan isännilleen kaikessa alamaisia, heille mieliksi, etteivät vastustele, etteivät näpistele, vaan kaikin tavoin osoittavat rehtiä uskollisuutta, että he kaunistaisivat kaikessa Jumalan, meidän vapahtajamme, opin."

ta sitä paitsi ei ollut kristillinen, ja on aina olemassa esivaltoja, jotka eivät ole kristillisiä. Niinpä kristittyjen vanhaa aadamia on sitä lähempänä olla antamatta heille tulevaa kuuliaisuutta tai tehdä se vain pakosta. Luehan nyt 1 Tim. 2:1–3³⁶². Room. 13:1–7.³⁶³ 1 Piet. 2:13–16³⁶⁴.

Sananpalvelijoiden tulee muistuttaa edelleen kristittyjä siitä, miten heidän tulee suhtautua "kaikkiin ihmisiin", nimittäin, kuten apostoli aivan ilmeisesti tarkoittaa, kaikkia kristillisen kirkon ulkopuolella olevia ihmisiä kohtaan. Heidän tulee olla heihin nähden valmiita kaikkiin hyviin tekoihin (2 Tim. 3:17). He eivät saa ketään loukata eivätkä pilkata. He eivät saa olla riitai-

---

³⁶² 1 Tim. 2:1–3: "Kehotan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalanpelossa ja kunniallisuudessa. Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, vapahtajallemme."

³⁶³ Room. 13:1–7: "Jokainen sielu olkoon alamainen niille valloille, joiden vallan alla hän on. Sillä ei ole esivaltaa muuten kuin Jumalalta. Vallat, jotka ovat, ovat Jumalan asettamia. Sen tähden se, joka asettuu esivaltaa vastaan, nousee Jumalan säätämystä vastaan, mutta jotka nousevat vastaan, tuottavat itselleen tuomion. Sillä hallitusmiehet eivät ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, tee sitä, mikä on hyvää, ja sinä saat siltä kiitoksen. Sillä se on Jumalan palvelija sinulle hyväksi. Mutta jos pahaa teet, pelkää, sillä se ei kannata miekkaa turhaan, koska se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka pahaa tekee. Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös omantunnon tähden. Sen tähden maksakaa myös veroja. Sillä he ovat Jumalan palvelijoita ja tekevät työtään juuri sitä varten. Antakaa kaikille, mitä annettava on: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia."

³⁶⁴ 1 Piet. 2:13–16: "Olkaa siis alamaisia kaikelle inhimilliselle järjestykselle Herran tähden, sekä kuninkaalle, joka on ylin, että käskynhaltijoille, jotka hän on lähettänyt pahaa tekeville rangaistukseksi, mutta hyvää tekeville kiitokseksi, koskapa näin on Jumalan tahto, että hyvää tekemällä vaiennatte typerien ihmisten tietämättömyyden – niin kuin vapaat, ei niin kuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niin kuin Jumalan orjat."

sia, vaan heidän tulee olla lempeitä (Fil. 4:5³⁶⁵). Heidän tulee osoittaa kaikkia kohtaan laupeutta.

Jakeet Tiit. 3:3–8: *"Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, monien himojen ja nautintojen orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme. Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi, hän pelasti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen pesun ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta. Tämän Hengen hän runsaasti vuodatti meihin Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta, että me vanhurskaiksi julistettuina hänen armonsa kautta tulisimme iankaikkisen elämän perillisiksi toivon mukaan. Tämä sana on varma, ja tahdon, että sinä näitä teroitat lujasti mieliin, niin että ne, jotka ovat Jumalaan uskoneet, harjoittaisivat ahkerasti hyviä tekoja. Ne ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille."*

Nyt apostoli sanoo, mikä saa meidät kristityt mitä halukaimmin suhtautumaan näin epäuskoisiin. Eikä tämä ole ollenkaan lain käsky "sinun tulee" eikä "sinä et saa", vaan – juuri kuten kohdan Tiit. 2:1–10 jälkeen seuraavat jakeet 11–15 ilmaisevat – se on evankeliumin pelastava tuntemus ja tieto siitä. Sitä tulee sananpalvelijoiden julistaa, kun he asiaan kuuluvalla tavalla muistuttavat ja kehottavat kristittyjä.

Tätä haluamme nyt tarkastella.

Myös tässä, kuten kohdassa Tiit. 2:11³⁶⁶, on sana "sillä" (olimmehan), joka osoittaa sen, mikä saa meidät kristityt seuraamaan edellä olevaa muistutusta.

Myös me kristityt olimme ennen uskon tuloamme ymmärtämättömiä, ilman jumalallista ymmärrystä, ymmärrykseltäm-

---

³⁶⁵ Fil.4:5: "Tulkoon lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä."

³⁶⁶ Tiit. 2:11: "Sillä Jumalan pelastava armo on ilmestynyt kaikille ihmisille."

me pimentyneitä hengellisiin asioihin nähden. (1 Kor. 2:14.³⁶⁷ Ef. 4:18³⁶⁸), tottelemattomia Jumalan evankeliumille, siis epäuskoisia (Luuk. 1:17³⁶⁹. Tiit. 1:16³⁷⁰. Apt. 26:18³⁷¹), eksyksissä (2 Tim. 3:13³⁷²), jumalallisesta totuudesta eksyneitä (Jaak. 5:19–20³⁷³) palvelen lihan himoja ja olimme monenlaisten nautintojen orjia (2 Piet. 2:13³⁷⁴. Luuk. 8:14³⁷⁵. Jaak. 4:1,3³⁷⁶), (2 Piet. 2:19³⁷⁷), elimme pahuudessa (Kol. 3:8³⁷⁸. Ef. 4:31³⁷⁹) ja

---

³⁶⁷ 1 Kor. 2:14: "Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on. Sillä se on hänelle hulluutta, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska sitä on tutkittava hengellisesti."

³⁶⁸ Ef. 4:18: "Nuo, jotka pimentyneinä ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan tietämättömyyden tähden ja sydämensä paa-tumuksen tähden."

³⁶⁹ Luuk. 1:17: "Hän kulkee hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa kääntääkseen isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun toimittaakseen Herralle valmistetun kansan."

³⁷⁰ Tiit. 1:16: "He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta kieltävät hänet teoil-laan, sillä he ovat inhottavia, tottelemattomia ja kaikkiin hyviin teoihin kelvottomia."

³⁷¹ Apt. 26:18: "Avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan luo ja ottaisivat vastaan syntien an-teeksiantamuksen ja perintöosan pyhitettyjen joukossa uskossa minuun."

³⁷² 2 Tim. 3:13: "Mutta pahat ihmiset ja petturit menevät yhä pidemmälle pahuudessa eksyttään ja eksyen."

³⁷³ Jaak. 5:19–20: "Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja hänet joku pa-lauttaa, tietäkää, että se, joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden."

³⁷⁴ 2 Piet. 2:13: "Ja saavat vääryyden palkan. He pitävät nautintonaan herku-tella päivällä. He ovat tahra- ja häpeäpilkkuja herkutellen petoksillaan pi-doissa kanssanne."

³⁷⁵ Luuk. 8:14: "Orjantappuroihin pudonnut osa on ne, jotka kuulevat, mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja nautintoihin, eivätkä tuota kypsää hedelmää."

³⁷⁶ Jaak. 4:1,3: "Mistä taistelut ja riidat tulevat keskuuteenne? Eivätkö hi-moistanne, jotka sotivat jäsenissänne? ... Anotte, ettekä saa, sen tähden että anotte kelvottomasti kuluttaaksenne sen himoissanne."

³⁷⁷ 2 Piet. 2:19: "He lupaavat heille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia. Sillä kenen voittama joku on, sen orja hän on."

³⁷⁸ Kol. 3:8: "Mutta nyt pankaa tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus, herjaus ja häpeällinen puhe suustanne."

kateudessa, vihasimme toinen toistamme. Room. 1:29³⁸⁰. Tällaisia me kristityt kerran olimme, ennen kuin meidät saatiin todelliseen uskoon. Mutta se, joka on saanut sen suuren armon, että on pienestä pitäen säilynyt kasteen aikaansaamassa uskossa, on kuitenkin sitä ennen ollut luonnostaan epäuskoinen. Hänessä olivat idun tapaan kaikki pahat asiat luonnostaan, ennen kuin hänet kastettiin, mutta häiritsemättöminä. Me kristityt näemme vieläkin itsessämme, nimittäin lihassamme eli vanhassa aadamissamme, kaikki nämä pahat asiat.

Mutta nyt kun... Nyt tulee tuo suuri ja nimenomaan apostoli Paavalin esiin tuoma vastakohta: ennen – mutta nyt. Tämä on esimerkiksi seuraavissa kohdissa: Room. 11:30³⁸¹. Ef. 2:1–3³⁸². 2:11–13³⁸³. 5:8³⁸⁴. Kol. 1:21³⁸⁵. 3:7–8³⁸⁶. Mutta kun Jumalan

---

³⁷⁹ Ef. 4:31: "Kaikki katkeruus, kiivastus, viha, huuto ja pilkka sekä kaikki pahuus olkoon kaukana teistä."

³⁸⁰ Room. 1:29: "He ovat täynnä kaikkea vääryyttä, haureutta, pahuutta, ahneutta, häijyyttä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta, ilkeyttä."

³⁸¹ Room. 11:30: "Samoin kuin te ennen olitte Jumalalle tottelemattomia, mutta nyt olette saaneet laupeuden näiden tottelemattomuuden kautta."

³⁸² Ef. 2:1–3: "Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuulleet rikoksiinne ja synteihinne, joissa te *ennen* vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmapiirin hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään epäuskon lapsissa, joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja järjen tahtoa, ja olimme luonnostamme vihan lapsia kuten muutkin."

³⁸³ Ef. 2:11,13: "Muistakaa sen tähden, että te *ennen*, te lihanne puolesta pakanat, jotka olette saaneet ympärileikkaamattomien nimen niiltä, joita lihaan käsillä tehdyn ympärileikkauksen mukaisesti sanotaan ympärileikatuiksi – ... *Mutta nyt, kun* olette Kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, tulleet lähelle Kristuksen veressä."

³⁸⁴ Ef. 5:8: "*Ennen* te olitte pimeys, *mutta nyt* olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina."

³⁸⁵ Kol. 1:21: "*Ennen* te olitte pimeys, *mutta nyt* olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina."

³⁸⁶ Kol. 3:7–8: "Niissä tekin *ennen* vaelsitte, kun niissä elitte. *Mutta nyt* pankaa tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus, herjaus ja häpeällinen puhe suustanne."

ystävällisyys, hyvyys, ja Vapahtajamme lempeys, ihmisrakkaus ilmestyi (Tiit. 3:4³⁸⁷).

Pysähdymme tässä hetkeksi tutkiaksemme tarkemmin näitä sanoja. – Miksi apostoli ei sano tässäkin, kuten kohdassa Tiit. 2:11: Kun armo ilmestyi pelastukseksi. Miksi hän sanoo: Mutta kun ilmestyi ystävällisyys eli hyvyys ja lempeys eli ihmisrakkaus? Kyseiset kreikan sanat ilmaisevat muuten inhimillisiä, kristillisiä hyveitä. "Ystävällisyys": 2 Kor. 6:6³⁸⁸. Gal. 5:22³⁸⁹. Kol. 3:12³⁹⁰. "IhmISRakkaus" tai kuten Luther sen kääntää: "ystävällisyys", Apt. 28:2: "Barbaarit osoittivat meille suurta ystävällisyyttä, sytyttivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen ääreen, kun oli alkanut sataa ja oli kylmä."

Oletamme apostolin käyttävän näitä ilmaisuja kahdesta syystä: **1.** Jakeessa 2 hän on kehottanut lempeyteen, joka on olennaisesti sama asia kuin ystävällisyys, kuten nämä molemmat sanat ovat yhdessä kohdissa Gal. 5:22 ja Kol. 3:12, ja hän on kehottanut nimenomaan lempeyteen kaikkia ihmisiä kohtaan. **2.** Jakeessa Tiit. 3:3 näemme ystävällisyyden ja lempeyden vastakohtaan: "Elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme." Apostoli käyttää näitä ilmaisuja ensiksi korostaakseen kristittyjen Jumalan kuvan kaltaisuutta ja toiseksi ei-kristittyjen Jumalan kaltaisuuden puutetta. Sanoja "ystävällisyys" tai "hyvyys" sama apostoli käyttää Jumalasta kohdissa Room. 2:4³⁹¹ ja 11:22³⁹². Nämä ilmaisut ei-

---

³⁸⁷ Tiit. 3:4–5a: "Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi, hän pelasti meidät."

³⁸⁸ 2 Kor. 6:6: "... puhtaudessa, tiedossa, pitkämielisyysdessä, ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa."

³⁸⁹ Gal. 5:22: "Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsehillintä."

³⁹⁰ Kol. 3:12: "Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valittuja, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen."

³⁹¹ Room. 2:4: "Vai halveksitko hänen hyvyytensä, kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys ajaa sinua mielenmuutokseen?"

vät sano muuta kuin sen, mikä on sanottu kohdassa Tiit. 2:11: "Jumalan pelastava armo on ilmestynyt kaikille ihmisille".

Nyt jatkamme eteenpäin ja otamme kiinni apostolin puheen katkenneesta langasta. Mutta kun Jumalan ja Vapahtajamme hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi nimenomaan Jeesuksessa Kristuksessa (Ef. 2:7³⁹³: "hyvydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa" – "hyvyys" on tässä sama kreikan sana kuin "ystävällisyys"), niin mitä Jumala teki silloin? Miten Jumala, meidän Vapahtajamme, osoitti hyvyytensä ja ystävällisyytensä, samoin armonsä meitä kristittyjä kohtaan?

Hän pelasti meidät.

Tulemme kohta huomaamaan, mitä se tarkoittaa. Ja näemme heti, miten ja millä Jumala sen teki. Mutta ensin on huomattava tämä: Jumala ei pelastanut meitä tekojemme tähden, jotka me olisimme muka tehneet vanhurskaudessa, ei siis meidän vanhurskaiden tekojemme tähden. Se ei ole edes ajateltavissa. Ajateltakoon kuitenkin, millaisia me olimme ennen kuin Jumala meidät pelasti. Tiit. 3:3³⁹⁴. Ef. 2:1–3³⁹⁵. Vaan päinvastoin Jumala pelasti meidät *oman* vanhurskautensa mukaan. 1 Piet. 1:3³⁹⁶. Ef. 2:4–10³⁹⁷.

---

³⁹² Room. 11:22: "Katso siis Jumalan hyvyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan, mutta hänen hyvyttään sinua kohtaan, jos hänen hyvydessään pysyt. Muuten sinutkin hakataan pois."

³⁹³ Ef. 2:7: "... osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsä ylenpalttista runsautta, hyvydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa."

³⁹⁴ Tiit. 3:3: "Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, monien himojen ja nautintojen orjia, elimme pahuudessa ja kauteudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme."

³⁹⁵ Ef. 2:1–3: "Jumala on eläväksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikosiinne ja synteihinne, joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmapiirin hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään epäuskon lapsissa, joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja järjen tahtoa, ja olimme luonnostamme vihan lapsia kuten muutkin."

³⁹⁶ 1 Piet. 1:3: "Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä. Hän on suuren laupeutensa mukaan uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta."

Nyt mitä merkitsee: "Hän pelasti meidät"? Mistä? "Pimeyden vallasta" (Kol. 1:13³⁹⁸. Ef. 2:2–3³⁹⁹. 6:12⁴⁰⁰. Apt. 26:18⁴⁰¹). Siitä Jumala pelasti meidät laupeutensa mukaan Jeesuksessa Kristuksessa ja siirsi meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan, jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, nimittäin syntien anteeksiantamus. Kol. 1:14⁴⁰². Niin Jumala teki meidät soveliaiksi pyhien perintöosaan valkeudessa, Kol. 1:12⁴⁰³, iankaikiseen autuuteen. Tämä pelastaminen, autuaaksi tekeminen on siis *soveliaaksi tekemistä* ikuiseen autuuteen. Jumala pelasti meidät perkeleen vallasta ja teki meidät autuaiksi, ei ulkonaisella voimalla ja vallalla, vaan pelastamalla meidät perkeleen vallasta ja siirtämällä meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan.

---

³⁹⁷ Ef. 2:4–10: "Mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa – armosta te olette pelastetut – ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta. Se ei ole teistä. Se on Jumalan lahja. Se ei ole teoista, ettei kukaan kerskaisi. Sillä olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, jotta niissä vaeltaisimme."

³⁹⁸ Kol. 1:13: "... joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan."

³⁹⁹ Ef. 2:2–3: "... synteihinne, joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmapiirin hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään epäuskon lapsissa, joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja järjen tahtoa, ja olimme luonnostamme vihan lapsia kuten muutkin."

⁴⁰⁰ Ef. 6:12: "Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituk-
sia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa."

⁴⁰¹ Apt. 26:18: "... avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan luo ja ottaisivat vastaan syntien anteeksiantamuksen ja perintöosan pyhitettyjen joukossa uskossa mi-
nuun."

⁴⁰² Kol. 1:14: "Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksiantaminen."

⁴⁰³ Kol. 1:12: "kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi pyhien perintöosaan valkeudessa."

Hän loi ja vaikutti meissä soveliaisuuden vapauteen pimeyden vallasta, soveliaisuuden Kristuksen valtakuntaan, soveliaisuuden pyhien perintöosaan valkeudessa. Miten tämä tulee ymmärtää? Näin: Jumala on meidät *uudestisyntyttänyt* suuren laupeutensa mukaan, elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen ylönousemisen kautta kuolleista, katoamattomaan ja turmelemattomaan, saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka on taivaissa säilytettynä meitä varten, jotka Jumalan voimasta varjellumme pelastukseen, joka on valmiina ilmoitettavaksi viimeisenä aikana. 1 Piet. 1:3–5. 1 Piet. 1:23⁴⁰⁴. Samoin Jumala on *tehnyt* meidät Jeesukseen Kristukseen *uskoviksi*. Joh. 1:12–13⁴⁰⁵. Vrt. Jaak. 1:18⁴⁰⁶. 1 Piet. 2:10⁴⁰⁷. Ef. 2:4–7⁴⁰⁸. Niin on siis ymmärrettävä, että Jumala on tehnyt meidät kykeneviksi vapauteen pimeyden vallasta, yhdessä omistamaan valtakunnan Kristuksen kanssa, soveliaiksi ikuiseen autuuteen. Tätä tarkoittaa se, kun sanotaan, että Jumala on pelastanut meidät ja tehnyt autuaiksi.

Miten ja millä Jumala on tämän tehnyt?

Katsomme tekstistämme.

Jumala pelasti *"meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen pesun ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta"*.

---

⁴⁰⁴ 1 Piet. 1: 23: "Te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja iäti pysyvän sanan kautta."

⁴⁰⁵ Joh. 1:12–13: "Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi vallan tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä."

⁴⁰⁶ Jaak. 1:18: "Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, että olisimme hänen luotujensa ensi hedelmä."

⁴⁰⁷ 1 Piet. 2:10: "Te, jotka ennen 'ette olleet kansa', mutta nyt olette 'Jumalan kansa', jotka ennen 'ette olleet armahdettuja', mutta nyt 'olette armahdetut.'"

⁴⁰⁸ Ef. 2:4–7: "Mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa – armosta te olette pelastetut – ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa."

Haluamme tarkastella tätä tekstiä huolella kohta kohdalta.

Uudestisyntymisen pesu, mikä se on?

Tiedämme jo, että "uudestisyntyminen" eli uusi syntyminen on Jumalan vaikuttama usko Jeesukseen Kristukseen ja siten Jumalan lapseuden lahja. 1 Piet. 1:3–5⁴⁰⁹. Joh. 1:12–13⁴¹⁰. Mutta mikä on uudestisyntymisen pesu?

Ilmasta temmattuja ovat ne neljä eräiden selittäjien antamaa seuraavaa vastausta. 1. "Uudestisyntymisen pesu" olisi itse uudestisyntymistä kuvaava ilmaisu, koska uudestisyntymisessä puhdistettaisiin koko olemus liasta. 2. Se olisi evankeliumin saarna, koska se vaikuttaisi puhdistuksen pesun tapaan. 3. Se olisi Pyhä Henki, koska hän puhdistaa. 4. Se olisi Pyhän Hengen runsas lahja, joka annetaan meille lahjana pesun tapaan. Nämä ovat dogmatisoivia selityksiä. Niitä tekevät erityisesti reformoidut ja aivan erityisesti baptistit torjuakseen oikean opin ja pitääkseen väärän oppinsa.

"Uudestisyntymisen pesu" on *kaste*. Asia ei voi olla toisin. Se on selvää Ef. 5:26⁴¹¹:sta. Siinä puhtaana "vesipesusta sanalla" seurakunnan puhdistavana välineenä. Mitä muuta vesipesu sanalla voisi olla kuin kaste? Samoin sanotaan kohdassa Apt. 22:16⁴¹²: "Anna kastaa itsesi ja pese pois syntisi." Lue Joh. 3:5⁴¹³. Mitä muuta Vapahtaja voi tarkoittaa "vedellä" kuin kas-

---

⁴⁰⁹ 1 Piet. 1:3–5: "Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä. Hän on suuren laupeutensa mukaan uudestisyntymättä elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta, turmeluttomaan, saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön. Se on taivaissa säilytettynä teitä varten, jotka Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen, joka on valmiina ilmoitettavaksi viimeisenä aikana."

⁴¹⁰ Joh. 1:12–13: "Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi valan tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eivätkä lihan tahdosta eivätkä miehen tahdosta, vaan Jumalasta."

⁴¹¹ Ef. 5:26: "... että hän sen pyhittäisi puhdistuen sen vesipesussa sanalla."

⁴¹² Apt. 22:16: "Nyt, mitä viivyttelät? Nouse, huuda avuksi Herran nimeä, ota kaste ja pese pois syntisi."

⁴¹³ Joh. 3:5: "Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti sanon sinulle: joka ei synny ylhäältä, ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa."

tetta välineenä, jolla ihminen synnytetään uudesti? Luepa vielä 1 Piet. 3:21–22⁴¹⁴, joka aivan joka kohdaltaan viittaa käsittelemäämmä kohtaan ja kuuluu: "Vesi, joka meidät pelastaa kasteena. "Niin on myös kohtia Hepr. 10:22⁴¹⁵ ja 1 Kor. 6:11⁴¹⁶ sovellettava kasteeseen. "Uudestisyntymisen pesu" on kaste.

Millä tavalla?

Eräiden selittäjien myöntäessä kasteen olevan uudestisyntymisen pesun, he kuitenkin antavat kaksi vastausta, jotka ovat täysin ilmasta temmattuja kuten edellä mainitut neljä selitystä voidakseen torjua oikean opin ja pitää väärän oppinsa. Ne ovat seuraavat: 1. Kastetta sanotaan uudestisyntymisen pesuksi, koska meidät siinä muka sidotaan muualta aikaisemmin saadun uudestisyntymisen säilyttämiseen ja elämään sen mukaan. 2. Kastetta sanotaan uudestisyntymisen pesuksi, koska se muka on aikaisemmin saadun näkymättömän uudestisyntymisen näkyvä kuva.

Kaste on todellisuudessa uudestisyntymisen pesu, *koska Jumala sillä vaikuttaa uudestisyntymisen*. Lue ensiksi uudestaan edellä lainatut kohdat: Ef. 5:26. Joh. 3:5. 1 Piet. 3:20–21. Hepr. 10:22. 1 Kor. 6:11. Sitten ota siihen lisäksi Room. 6:3–5⁴¹⁷ ja katso mitä kasteella saadaan aikaan. Ja lue Gal. 3:27⁴¹⁸:

---

⁴¹⁴ 1 Piet. 3:21–22: "... jotka muinoin eivät olleet kuuliaisia, kun Jumalan pitkämielisyys odotti Nooan päivinä, silloin kun valmistettiin arkia, jossa vain jotkut, se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta. Tämän vertauskuvan mukaan vesi pelastaa meidätkin nyt kasteena – joka ei ole lian poistamista ruumiista, vaan hyvän omantunnon liitto Jumalan kanssa – Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta."

⁴¹⁵ Hepr. 10:22: "Käykäämme esiin vakain sydämin, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmittuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä."

⁴¹⁶ 1 Kor. 6:11: "Tuollaisia tekin olitte, jotkut teistä. Mutta olette vastaanottaneet pesun, olette pyhitetyt, olette vanhurskaiksi julistetut Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengessä."

⁴¹⁷ Room. 6:3–5: "Vai ettekö tiedä, että kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että kuten Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, mekin samalla tavalla vael-

"Sillä kaikki te, jotka ovat Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukeneet." Ajattele kohtaa Room. 6:3⁴¹⁹. Ja lue Kol. 2:11–12⁴²⁰ ja katso, mitä siinä kasteen *kautta* saadaan aikaan. Ennen kaikkea ajattele sanaa "kautta" tekstissämme: "... hän pelasti meidät... laupeutensa mukaan uudestisyntymisen pesun ja Pyhän Hengen uudistuksen *kautta*." Tämä "kautta" lyö täysin murskaksi nuo kaksi edellä mainittua, dogmatisoivaa selitystä ja merkitsee ne polttomerkillä Raamatun kanssa röyhkeästi ristiriidassa olevina. Tämä "kautta" osoittaa selvästi, että kaste on uudestisyntymisen pesu. Sillä juuri se, mitä kasteen kautta saadaan aikaan, on uudestisyntyminen.

Menemme seuraavaksi tekstimme seuraavaan osaan. "Jumala pelasti meidät uudestisyntymisen pesun ja *Pyhän Hengen uudistuksen kautta*."

Tähän on kaksi mielivaltaista ja väärää selitystä. 1. Se, että erotetaan asian puolesta toisistaan "uudestisyntymisen pesu" ja "Pyhän Hengen uudistus" näin: Jumala pelasti meidät uudestisyntymisen, kasteen, kautta ja sitten tämän jälkeen Pyhän Hengen uudistavan vaikutuksen kautta kohtien Room. 12:2⁴²¹ ja Ef. 4:22–24⁴²² merkityksessä. 2. Selitys, joka tosin pitää uu-

---

taisimme uudessa elämässä. Sillä jos olemme hänen kanssaan kasvaneet yhteen yhtäläisessä kuolemassa, samoin olemme myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa."

⁴¹⁸ Gal. 3:27: "Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukeneet."

⁴¹⁹ Room. 6:3: "Vai ettekö tiedä, että kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?"

⁴²⁰ Kol. 2:11–12: "... ja hänessä myös olette ympärileikatut, ette käsintehdyillä ympärileikkauksella, vaan syntisen ruumiin poisriisumisella lihassa, Kristuksen ympärileikkauksella: ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa myös olette hänen kanssaan herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista."

⁴²¹ Room. 12:2: "Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää, otollista ja täydellistä."

⁴²² Ef. 4:22–24: "... että teidän tulee panna pois vanha ihmisenne, jonka mukaan ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten,

destisyntymisen ja Pyhän Hengen uudistuksen asiallisesti samana, mutta ei kuitenkaan salli Pyhän Hengen uudistuksen johduvan pesusta, vaan toistetusta "kautta" sanasta. – Ensimmäinen selitys on asiallisesti väärä ja jälkimmäinen selitys kieliopillisesti väärä.

Ainoa oikea, asiallisesti ja kieliopillisesti oikea selitys on tämä: Jumala pelasti meidät uudestisyntymisen pesun ja* Pyhän Hengen uudistuksen kautta, sen uudistuksen kautta, jonka Pyhä Henki vaikuttaa. Kaste on uudestisyntymisen pesu *eli Pyhän Hengen vaikuttama uudistus*. Näillä molemmilla ilmaisuilta kuvataan Jumalan yhtä ja kertakaikkista armotekoa, jolla meistä kristityistä on tullut uusia luomuksia, Jumalan lapsia. Tämä Jumalan ainutkertainen armoteko on kaste. Lue huolella Gal. 3:26–27⁴²³. Nyt lue 2 Kor. 5:17⁴²⁴ tähän verraten ja sillä täydentäen. Me kristityt olemme kaikki Jumalan lapsia uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, sillä meidäthän on tuotu kasteen kautta Kristukseen ja olemme siinä pukeneet päällemme Kristuksen. Se, joka on Kristuksessa, on uusi luomus, hänet on uudistettu, hänestä puheen ollen kaikki on tullut uudeksi. Kaste on sen vaikuttanut.

Otamme nyt käsiteltäväksi viimeisen kohdan tarkasteltavana olevasta ilmaisusta: Jumala "pelasti meidät uudestisyntymisen pesun ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta. Tämän Hengen hän runsaasti vuodatti meihin Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta."

---

ja uudistua mielenne hengeltä ja pukea päällenne uusi ihminen, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyteen."

* Sana "ja" on tässä selittävä, epeksegeettinen.

⁴²³ Gal. 3:26–27: "Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet. Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista, sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa."

⁴²⁴ 2 Kor. 5:17: "Siis, jos joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus. Se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, kaikki on uudeksi tullut."

Jumala on "vuodattanut" Pyhän Hengen. Apostoli käyttää tätä ilmaisua, koska Vanhan testamentin ennustuksissa niin sanotaan. Joel 3:1⁴²⁵. Sak. 12:10⁴²⁶. Vrt. Apt. 2:17,33⁴²⁷. 10:45⁴²⁸. Tällä ei kuitenkaan tarkoiteta helluntain ihmettä (Apt. 2:17,33), ei myöskään sen kaltaista erityistä Pyhän Hengen voiman ja armon antamista (Apt. 10:44–46⁴²⁹), vaan tässä Pyhän Hengen vuodattamisella kuvataan yksinkertaisesti Pyhän Hengen lahjaa sitä vaikutusta varten, jota ilman kukaan ei pelastu. – Jumala on vuodattanut Pyhän Hengen meidän päällemme, meidän, jotka nyt olemme kristittyjä. – Jumala on *runsaasti*, niin suuressa määrin vuodattanut meidän päällemme Pyhän Hengen, että meidät on pelastettu sen vaikutuksesta vanhasta, entisestä olemuksestamme (jae 3) ja meistä on tullut Kristuksessa uusia luomuksia. – Jumala on vuodattanut Pyhän Hengen runsaasti "Jeesuksen Kristuksen, meidän Vapahtajamme kautta". Jeesus Kristus on ansiollinen syy ja tämän Pyhän Hengen vuodattamisen tosiasiallinen välittäjä meidän päällemme. Apt. 2:22–33. – Jumala on vuodattanut Pyhän Hengen

---

⁴²⁵ Joel 2:28 (3:1): "Näiden jälkeen tapahtuu, että vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja poikanne ja tyttärenne ennustavat, vanhuksenne unia uneksuvat, nuorukaisenne näkyjä näkevät."

⁴²⁶ Sak. 12:10: "Vuodatan Daavidin huoneen päälle ja Jerusalemin asukkaiden päälle armon ja rukouksen Hengen. He katsovat minuun, jonka ovat lävistäneet. He valittavat häntä, niin kuin valitetaan ainoaa poikaa, murehtivat häntä katkerasti, niin kuin katkerasti murehditaan esikoista."

⁴²⁷ Apt. 2:17,33: "'Tapahtuu viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia uneksivat'... Koska hän siis on Jumalan oikean käden voimalla korotettu ja on saanut Pyhän Hengen lupauksen Isältä, hän on vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette."

⁴²⁸ Apt. 10:45: "Kaikki ne uskovat, jotka olivat ympärileikattuja ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin pakanoidenkin päälle."

⁴²⁹ Apt. 10:44–46: "Pietarin näitä vielä puhuessa laskeutui Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka kuulivat puheen. Kaikki ne uskovat, jotka olivat ympärileikattuja ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin pakanoidenkin päälle, sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa."

päällemme runsaasti Jeesuksen Kristuksen, Vapahtajamme kautta, ei kasteen jälkeen, vaan kasteessa ja kasteesta puheen ollen. Tämä on juuri Pyhän Hengen uudestisyntymisen ja uudistuksen pesu, se, näet, että Jumala on vuodattanut Pyhän Hengen päällemme veden kanssa.

Otamme nyt esille koko ilmaisun. Se on tämä: *Jumala pelasti meidät vuodattamalla päällemme Pyhän Hengen kasteessa Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta. Ja Pyhä Henki on meidät kasteessa uudestisynnyttänyt ja tehnyt meistä uusia ihmisiä. Lyhyesti: Jumala pelasti meidät kasteen kautta.*

Ja nyt annetaan se tarkoitus, jota Jumala piti silmällä tehdessään tämän meille. Tarkoitus on tämä: Jotta meidät kristityt Jeesuksen Kristuksen armon kautta vanhurskautettaisiin, julistettaisiin vanhurskaiksi ja että me niin olisimme iankaikkisen elämän perillisiä toivon mukaan, Jumalan lupauksen varassa lepäävän kristillisen toivon mukaan.

Me kristityt olemme vanhurskaita, vanhurskautettuja, vanhurskaiksi luettuja armosta, armosta, armosta, joka on olemassa Jeesuksessa Kristuksessa meitä varten. Room. 3:24⁴³⁰, ansiotta, lahjan tavoin. Emme tekojen tähden, jotka muka olisimme tehneet vanhurskaudessa, vanhurskaassa elämässä. Tiit. 3:5⁴³¹. Olemme vanhurskaita aivan täysin ilman lakia. Room. 3:21–22⁴³². Kun meidät on näin vanhurskautettu, olemme iankaikkisen elämän perillisiä. Enää ei ole mikään synti, ei yhtään syntiä esteenä. Room. 8:30⁴³³. Olemme iankaikkisen elämän perillisiä

---

⁴³⁰ Room. 3:24: "... ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa."

⁴³¹ Tiit. 3:5: "Hän pelasti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen pesun ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta."

⁴³² Room. 3:21–22: "Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta Laki ja Profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat, sillä ei ole yhtään erotusta."

⁴³³ Room. 8:30: "Sillä toivossa olemme pelastetut, mutta toivo, jonka näkee täyttyneen, ei ole mikään toivo. Kuinka kukaan toivoo sitä, minkä näkee?"

"toivon mukaan". Sillä iankaikkisen elämän kirkkaus on meille tuleva. Room. 6:22–23⁴³⁴. 8:24⁴³⁵. Ja tämä toivo on meille varma. Kol. 1:5⁴³⁶. Tämä tarkoitus oli Jumalalla, kun hän teki meille sen, mikä lausutaan jakeissa 5 ja 6. Mitä hän siis teki meille? Monet selittäjät sanovat: "Kun hän pelasti meidät." Tämä ei ole väärin. Toiset selittäjät sanovat: Kun hän vuodatti Pyhän Hengen päallemme, kun meidät kastettiin. Tämä on jo parempi. Sillä sen kautta meidät uudestisyntyttiin ja uudistettiin. Ymmärrämme sen parhaiten, jos sanomme näin: kun Jumala teki kaiken tämän meille, mitä jakeissa 5 ja 6 lausutaan.

Ennen kuin päätämme jaksomme (jakeet Tiit. 3:3–8) tarkastelun, meidän on pohdittava kahta kysymystä:

1. Miksi apostoli ei mainitse lainkaan koko jaksossa *uskoa*? Usko on tosin sisällä käsitteessä "uudestisyntyminen ja Pyhän Hengen uudistus". Mutta apostoli ei kuitenkaan sitä mainitse. Miksi ei? – Apostoli haluaa koko esityksellään ja ilmaisutavaltaan saada mitä voimakkaimmin esiin, että Jumala, yksin Jumala on se, jota meidän tulee kiittää koko pelastuksesta. Usko, joka tosin on Jumalan vaikutusta meissä (Hepr. 12:2⁴³⁷), on meidän tekemistämme, sillä me uskomme. Sen mainitseminen jotenkin heikentäisi apostolin toivomaa sanojensa vaikutelmaa lukijoilla ja kuulijoilla, sanojen, jotka eivät heti kohta kuvaisi sitä, että usko on kokonaan ja yksinomaan Jumalan vaikuttama ja säilyttämä. Myöskään jakeessa 7 mainittu "toivo" ei kuvaa niinkään meidän toivoamme, vaan pikemminkin vastakohtaa,

---

⁴³⁴ Room. 6:22–23: "Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan orjiksi tulleet, teidän hedelmänne on pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä. Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme."

⁴³⁵ Room. 8:24: "Sillä toivossa olemme pelastetut, mutta toivo, jonka näkee täytyneen, ei ole mikään toivo. Kuinka kukaan toivoo sitä, minkä näkee?"

⁴³⁶ Kol. 1:5: "... sen toivon tähden, joka on talletettuna teille taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin totuuden sanassa."

⁴³⁷ Hepr. 12:2: "... silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjolla olevan ilon sijasta kärsi ristin häpeästä välittämättä, ja istuutui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle."

luvattua hyvää, johon toivomme suuntautuu. Kol. 1:5⁴³⁸. Ef. 1:18⁴³⁹. 1 Piet. 1:4⁴⁴⁰.

2. Miksi apostoli mainitsee tässä jaksossa juuri *kasteen* pelastuksemme, uudestisyntymisemme ja vanhurskautuksemme välineenä? Vrt. myös Ef. 6:26⁴⁴¹. Kol. 2:11–12⁴⁴². 1 Piet. 3:20–21⁴⁴³. Apt. 22:16⁴⁴⁴. Joh. 3:3–5.⁴⁴⁵ Miksi tämä? Muuten lukemattomissa paikoissa sanotaan evankeliumia pelastuksen välineeksi: Room. 1:16⁴⁴⁶. 10:13–17⁴⁴⁷. 1 Kor. 1:18,24⁴⁴⁸. 1 Piet.

---

⁴³⁸ Kol. 1:5: "Sen toivon tähden, joka on talletettuna teille taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin totuuden sanassa."

⁴³⁹ Ef. 1:18: "... valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkauden runsaus hänen pyhissään."

⁴⁴⁰ 1 Piet. 1:4: "... turmeltumattomaan, saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön. Se on taivaissa säilytettyä teitä varten."

⁴⁴¹ Ef. 6:26: "... että hän sen pyhittäisi puhdistuen sen vesipesussa sanalla."

⁴⁴² Kol. 2:11–12: "... ja hänessä myös olette ympärileikatut, ette käsintehdyillä ympärileikkauksella, vaan syntisen ruumiin poisriisumisella lihassa, Kristuksen ympärileikkauksella: ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa myös olette hänen kanssaan herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista."

⁴⁴³ 1 Piet. 3:20–21: "... jotka muinoin eivät olleet kuuliaisia, kun Jumalan pitkämielisyys odotti Nooan päivinä, silloin kun valmistettiin arkkiä, jossa vain jotkut, se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta. Tämän vertauskuvan mukaan vesi pelastaa meidätkin nyt kasteena – joka ei ole lian poistamista ruumiista, vaan hyvän omantunnon liitto Jumalan kanssa – Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta."

⁴⁴⁴ Apt. 22:16: "Nyt, mitä viivyttelet? Nouse, huuda avuksi Herran nimeä, ota kaste ja pese pois syntisi."

⁴⁴⁵ Joh. 3:3–5: "Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Totisesti, totisesti sanon sinulle: joka ei synny ylhäältä, ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.' Nikodemus sanoi hänelle: 'Kuinka ihminen voi vanhana syntyä? Eihän hän voi jälleen mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?' Jeesus vastasi: 'Totisesti, totisesti sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan.'"

⁴⁴⁶ Room. 1:16: "Sillä en häpeä Kristuksen evankeliumia, sillä se on Jumalan voima, jokaiselle uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle."

⁴⁴⁷ Room. 10:13–17: "Sillä 'jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.' Kuinka he sitten huutavat avukseen sitä, johon eivät usko? Kuinka

1:23⁴⁴⁹. Jaak. 1:18⁴⁵⁰. Kol. 1:3–6⁴⁵¹ ja osoitetaan, että kasteen tulee seurata sen jälkeen, kun evankeliumin sana on tehnyt vaikutuksensa. Matt. 28:19–20:⁴⁵² Mark. 16:15–16⁴⁵³. Apt. 2:36–38.⁴⁵⁴ 8:26–38.⁴⁵⁵ Miten tämä on ymmärrettävä? – Lainaan tä-

---

he taas voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Mutta kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa? Kuinka he julistavat, ellei heitä lähetetä? Niin kuin on kirjoitettu: 'Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka julistavat rauhaa ja tuovat hyvän sanoman!' Mutta kaikki eivät ole olleet kuuliaisia evankeliumille. Sillä Jesaja sanoo: 'Herra, kuka uskoo meidän saarnamme?'"

⁴⁴⁸ 1 Kor. 1:18,24: "Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima... mutta joka niille, jotka ovat kutsutut, olkoot juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus, Jumalan voima ja Jumalan viisaus."

⁴⁴⁹ 1 Piet. 1:23: "Te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja iäti pysyvän sanan kautta."

⁴⁵⁰ Jaak. 1:18: "Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, että olisimme hänen luotujensa ensi hedelmä."

⁴⁵¹ Kol. 1:3–6: "Kiitämme Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, aina kun rukoilemme teidän edestänne, kuultuamme uskostanne Kristukseen Jeesukseen ja rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan, sen toivon tähden, joka on talletettuna teille taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin totuuden sanassa, joka on tullut luoksenne, niin kuin se on myös kaikessa maailmassa ja kantaa hedelmää, samoin kuin teidänkin keskuudessanne siitä päivästä alkaen, jona kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa."

⁴⁵² Matt. 28:19–20: "Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heidät pitämään kaiken, minkä olen käskenyt teidän pitää. Katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti. Aamen."

⁴⁵³ Mark. 16:15–16: "Hän sanoi heille: 'Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumi kaikille luoduille. Joka uskoo ja tulee kastetuksi, se pelastuu, mutta se, joka ei usko, tuomitaan kadotukseen.'"

⁴⁵⁴ Apt. 2:36–38: "'Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet Herraksi ja Kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte.' Tämän kuultuaan he saivat piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: 'Miehet, veljet, mitä meidän pitää tehdä?' Pietari sanoi heille: 'Muuttakaa mielenne ja tulkoon jokainen teistä kastetuksi Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksiantamiseksi, niin saatte Pyhän Hengen lahjan.'"

hän, mitä sanoin Kolossalaiskirjeen selityksessäni sivulla 295: "Koska kaste kuuluu evankeliumiin ja on armonväline kuten evankeliumin saarna, jossa Jumala ei ainoastaan näytä pelastusta Kristuksessa, vaan myös tarjoaa, eikä vain tarjoa, vaan myös antaa Pyhän Hengen sen uskolla vastaanottamiseksi ja nautittavaksi, ja koska kaste on kertakaikkinen (Jumalan valtakuntaan) sisään käymisen ja sen toteuttava sakramentti, jumalallisen suuri, pyhä toimitus, jolla Jumala näyttää ja tarjoaa nyt uudestaan kaiken armonsa uskon vaikuttavalla Pyhän Hengen lahjalla omaksemme ja sinetöi sen iäksi jumalallisella mitä varmimmalla ja juhlallisimmalla tavalla. – Näin on Pyhän Hengen mieleen puhua useinkin Raamatussa, että kasteessa ja kasteen kautta meille kristityille tapahtuu uskon vaikuttaminen." Niinpä apostoli sanoo tässä jaksossa juuri kastetta pelastuksemme, uudestisyntymisemme, ja vanhurskauttamisemme välineeksi.

Siirrymme nyt jaksomme päätösjaakeeseen.

---

⁴⁵⁵ Apt. 8:26–38: "Mutta Herran enkeli puhui Filippokselle sanoen: 'Nouse ja mene puolipäivään päin sille tielle, joka vie Jerusalemissa alas Gassaan ja on autio.' Hän nousi ja lähti. Katso, siellä kulki etiopialainen mies, Etiopian kuningattaren Kandaken hoviherroja, mahtava mies ja koko hänen aarteistonsa hoitaja. Hän oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan ja oli paluumatkalla. Hän istui vaunuissaan ja luki profeetta Jesajaa. Henki sanoi Filippokselle: 'Mene noiden vaunujen luo ja pysytele lähellä niitä.' Filippos juoksi luo, kuuli hänen lukevan profeetta Jesajaa ja sanoi: 'Ymmärräthän, mitä luet?' Hän sanoi: 'Kuinka voisin, ellei kukaan minua opasta?' Hän pyysi Filipposta nousemaan ja istumaan viereensä. Kirjoitus, jota hän luki, oli tämä: 'Niin kuin lammas hänet viedään teuraaksi, ja niin kuin karitsa on ääneti keritsijänsä edessä, ei hänkään suutaan avaa. Hänen alentumisensa kautta hänen tuomionsa otetaan pois. Kuka kertoo hänen syntyperänsä? Sillä hänen elämänsä otetaan pois maan päältä.' Hoviherroja vastasi Filippokselle sanoen: 'Pyydän sinua: sano, kenestä profeetta puhuu näin, itsestään vai jostakusta toisesta?' Filippos avasi suunsa ja lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta. Kulkiessaan tietä he tulivat veden ääreen. Hoviherroja sanoi: 'Katso, tässä on vettä. Mikä estää kastamasta minua?' Mutta Filippos sanoi: 'Jos sinä uskot kaikesta sydäimestäsi, se tapahtukoon. Hän vastasi ja sanoi: 'Uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika.' Hän käski pysäyttämään vaunut, ja he astuivat kumpikin veteen, sekä Filippos että hoviherroja, ja hän kastoi hänet."

"Tämä sana on varma", tämä jakeissa 4–7 kuvattu runsaan armon evankeliumi. Apostoli haluaa, että Tiitus ja jokainen sananpalvelija maailman loppuun saakka puhuu tästä varmuudesta, "teroittaa lujasti mieleen" – kajoamatta tätä luotettavaa Jumalan sanaa puolusteleisiin järkiperaisiin puheisiin. Ja mikä tarkoitus apostolilla on tässä mielessä? Mitä tällä saavutetaan? Tämä sanotaan jakeissa 1 ja 2. Tämä evankeliumi tulee opettaa lujasti niin, että ne, jotka ovat tulleet uskoviksi – kuten Filipin vanginvartija, Apt. 16:30–34⁴⁵⁶ – harjoittaisivat ahkerasti hyviä tekoja. Se näet, että sananpalvelija lujasti opettaa armonkyläistä evankeliumia tässä ilmaistussa tarkoituksessa, on hienoa, oikeaa opetusta ja hyödyksi ihmisille: se saa aikaan toivotun vaikutuksen – mutta sitä ei vaikuta lakimainen ahdistaminen eikä uhkaaminen.

Koska meidän täytyi puhua paljon tästä jaksosta, joka on yhteydessä jakeisiin 1 ja 2, haluamme lyhyesti koota yhteen jakeet 1–8, jotta asia olisi selvä lukijalle. Apostoli sanoo Tiitukelle ja samalla kaikille sananpalvelijoille, että heidän tulee muistuttaa kristittyjä, ottaen huomioon kaikki ihmiset, myös ne, jotka eivät ole kristittyjä, että heidän tulee välttää pahaa ja tehdä Jumalalle mieluista ja hyvää. – Tämä erityispiirre on tässä sananpalvelijoille annetulla opetuksella heidän kehottamiseen heidän virkaansa varten. Se on myös hyvin paikallaan nykyäänkin, koska kristityt ovat jatkuvasti tekemisissä epäuskoisten maailman lasten kanssa.

Seuraava "sillä" -sana johdattaa meidät siihen, minkä seikan tulee saada meidät seuraamaan sellaista muistuttamista, jota

---

⁴⁵⁶ Apt. 16:30–34: "Hän vei heidät ulos ja sanoi: 'Herrat, mitä minun pitää tehdä, että pelastuisin?' He sanoivat: 'Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, myös perheksesi.' He puhuivat Jumalan sanaa hänelle sekä kaikille, jotka olivat hänen kodissaan. Hän otti heidät mukaansa samalla yön hetkellä ja pesi heidän haavansa, ja hänet ja kaikki hänen omaisensa kastettiin heti. Hän vei heidät ylös kotiinsa, laittoi heille aterian ja riemuksi siitä, että hän ja koko hänen perheensä oli tullut Jumalaan uskovaksi."

kaikkien sanan palvelijoiden tulee pitää esillä kristityille. Apostoli sanoo, mikä se on, jakeissa 3–7.

Jae 3: Myös *meidän* – sananpalvelijoiden tulee lukea itsemmekin näihin kuuluviksi – mehän olimme kerran samanlaisia kuin epäuskoiset. Me kristitytkin olimme kerran aivan pahoja.

Jae 4: Mutta kun Jumalan, Vapahtajamme armo, koitti päällemme ja ilmestyi, silloin –

Jae 5a: Ei todellakaan meidän vanhurskaitten tekojemme tähden, joita me muka olisimme tehneet (katso jae 3), vaan hänen laupeutensa mukaan. –

Jae 5b: Jumala pelasti meidät *kasteen* kautta. Sen kautta Jumala vaikutti meissä uudestisyntymisen ja teki meidät Pyhän Hengen toimesta uusiksi ihmisiksi. Pyhän Henkensä avulla,

Jae 6: jonka hän antoi meille kasteessa Jeesuksen Kristuksen, Vapahtajamme, kautta.

Jae 7: Ja tämän teki Jumala vanhurskauttaakseen meidät Jeesuksessa Kristuksessa, Vapahtajassamme meitä varten käsillä olevalla armolla ja tehdäkseen meidät iankaikkisen elämän perillisiksi meille luvatus toivon mukaan. Ja Jumala on toteuttanut tämän meille kristityille. Hän on pelastanut meidät sillä tavalla.

Jae 8: Herran apostoli haluaa, että kaikki sananpalvelijat opettavat lujasti ja hellittämättä tätä lujaa ja varmaa evankeliumia, joka on osoittanut voimansa kristityissä ja pelastanut heidät. Sillä saadaan aikaan ja sillä yksin se, että kristityt huolellisesti ahkeroivat tehdä hyviä, Jumalalle mieluisia tekoja. Sellainen oppi on hieno, oikea ja hyödyllinen kristityille. Sellainen oppi saa aikaan toivotun tarkoituksen. Sellainen oppi saa kristityt välttämään pahaa ja tekemään Jumalalle mieluisia hyviä tekoja.

Jae Tiit. 3:9: *"Mutta vältä typeriä riitakysymyksiä ja sukuluettelaita sekä kinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia."*

Vastakohtana tälle on harhaopettajien koko olemus ja opettaminen. Heidän mielestään oikeaoppisten sananpalvelijoiden tulee mennä kokonaan pois heidän opetuksensa tieltä.

Uskovien tulee jättää noudattamatta sellaista opetusta, karttaa sitä, eivätkä he saa olla sen kanssa missään tekemisissä. Heidän on erottauduttava typeristä riitakysymyksistä kokonaan (2 Tim. 2:23⁴⁵⁷) ja sukuluetteloihin liittyvistä taruista (1 Tim. 1:4⁴⁵⁸), kinastelusta ja lakia koskevista kiistoista (1 Tim. 1:7⁴⁵⁹. Tiit. 1:14)⁴⁶⁰, niin kuin niitä oli harhaopettajilla ja yhä on. Kaikki sellainen on hyödytöntä (jakeessa 8 vastakohta hyödylinen) ja turhaa. Oikeiden sananpalvelijain tulee pysyä järkähämättömästi terveellisessä opissa, niin kuin Vapahtaja Jeesus Kristus ja hänen apostolinsa ovat sitä julistaneet.

Jakeet Tiit. 3:10–11: *"Harhaoppista ihmistä karta, varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti, sillä tiedät, että sellainen ihminen on joutunut harhaan ja tekee syntiä itse itsensä tuominneena."*

Nyt seuraa opetus siitä, *miten sananpalvelijoiden tulee suhtautua harhaoppisiin.*

Sanoimme harhaoppisiin eli hereettisiin, koska kreikassa on tämä viimemainittu sana. Sana hereettinen tulee Uudessa testamentissa esille vain tässä. Mutta sen perussana *heresia*^{*}, har-

---

⁴⁵⁷ 2 Tim. 2:23: "Mutta vältä typeriä ja taitamattomia väittelyitä tietäen, että ne synnyttävät riitoja."

⁴⁵⁸ 1 Tim. 1:4: "... eivätkä kiinnittäisi huomiota taruihin ja loputtomiin sukuluetteloihin, jotka saavat aikaan ennemmin riitoja kuin rakentavat Jumalan huonetta uskossa."

⁴⁵⁹ 1 Tim. 1:7: "... tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksi väittävät."

⁴⁶⁰ Tiit. 1:14: "... eivätkä kiinnittäisi huomiotaan juutalaisiin taruihin eivätkä totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin."

* Kreikassa on kolme eri lahkoa merkitsevää sanaa. Hairesis on itse valittu eriseura, lahko, harhaoppi. Skhisma on jakautuminen, eripura, riita. Dikho-

haoppi, lahko esiintyy usein. Kun tiedämme, mitä heresia, harhaoppi, lahko on, silloin tiedämme myös, mitä hereettinen eli harhaoppinen tarkoittaa.

Heresia tarkoittaa varsinaisesti valitsemista ja valittua. Löydämme sanan heresia Uudesta Testamentista seuraavista kohdista seuraavissa merkityksissä.

Gal. 5:19–20⁴⁶¹. Tässä kohdassa sana heresia on lueteltu ilmeisten lihan tekojen joukossa. Tässä selvästi tarkoitetaan itsevalittuja ja omapäisiä mielipiteitä ja teitä, jotka johtavat lahkoutumisiin ja riitaisiin eroihin. Siinä näet sana heresia, eriseura esiintyy sanojen vihamielisyys, riita, kateuden teot, viha, juonet, eriseurur (heresiat), murha joukossa.

1 Kor. 11:19⁴⁶². Tässä on puhe kristittyjen julkisista kokouksista, erityisesti rakkaudenaterioista ja sen yhteyteen kuuluneesta pyhästä ehtoollisesta. Näistä puheen olleen korinttolaisilla kristityillä ei ollut oikea yhteys, vaan he sallivat keskuudessaan puolueita (skismoja, jae 11:18⁴⁶³) rikkaiden ja köyhien mukaan tai sen mukaan, mistä nuhdellaan kohdissa 1 Kor. 1:10–12⁴⁶⁴ ja 3:3–4⁴⁶⁵. Lue tästä 1 Kor. 11:17–22⁴⁶⁶.

---

stasia on erimielisyys, kahtiajako. Kaikki nämä ovat seurakunnan ykseyttä vastaan olevia lihan tekoja.

⁴⁶¹ Gal. 5:19–20: "Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja niitä ovat: aviorikos, haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noitus, vihamielisyys, riita, kateuden teot, vihat, juonet, eriseurur (dikhostasiai), lahkot (haireseis)."

⁴⁶² 1 Kor. 11:19: "Täytyyhän teidän keskuudessanne olla puolueitakin (haireseis), että koetuksen kestävätkä tulisivat ilmi."

⁴⁶³ 1 Kor. 11:18: "Sillä ensiksikin olen kuullut, että kun kokoonnutte seurakunnassa, teillä on eriseuroja (skhismata) keskuudessanne, ja osittain sen uskonkin."

⁴⁶⁴ 1 Kor. 1:10–12: "Mutta kehotan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset, ettei keskuudessanne olisi eriseuroja (skhismata), vaan että teillä olisi täysin sama mieli ja sama ajatus. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut kuulla teistä, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitin sitä, että itse kukin teistä sanoo: 'minä olen Paavalin', 'minä Apolloksen', 'minä Keefaan' tai: 'minä Kristuksen'"

Heresialla tarkoitetaan siis eriseuroja, puolueita.

Kohdassa Apt. 5:17⁴⁶⁷ puhutaan saddukeusten heresiasta eli puolueesta, kohdissa Apt. 15:5⁴⁶⁸ ja 26:5⁴⁶⁹ fariseusten heresiasta eli puolueesta. Apt. 24:5⁴⁷⁰ ja 28:22⁴⁷¹ puhutaan kristittyjen heresiasta (lahkosta) halventavassa merkityksessä. Luther kääntää heresian näissä kohdissa sanalla Sekte (lahko). Tämä on aivan oikea käänös. Näissä kohdissa heresialla tarkoitetaan uskonnollista lahkoa, joka on syntynyt omasta valinnasta ja pysyy heissä lujasti heidän käsityksissään.

---

⁴⁶⁵ 1 Kor. 3:3–4: "Olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kauteutta, riitaa ja erimielisyyttä, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? Kun yksi sanoo: 'minä olen Paavalin', ja toinen: 'minä olen Apollon', ettekö silloin ole lihallisia?"

⁴⁶⁶ 1 Kor. 11:17–22: "Mutta tätä käskiessäni en kiitä sitä, että kokoontumisenne ei tee teitä paremmiksi, vaan pahemmiksi. Sillä ensiksikin olen kuullut, että kun kokoontutte seurakunnassa, teillä on eriseuroja keskuudessanne, ja osittain sen uskonkin. Täytyyhän teidän keskuudessanne olla puolueitakin, että koetuksen kestävätkä tulisivat ilmi. Kun te näin kokoontutte yhteen, se ei ole Herran illallisen nauttimista, sillä syömään ruvettaessa kukin rientää ottamaan eteensä oman illallisensa, ja niin toinen on nälissään ja toinen juovuksissa. Eikö teillä sitten ole muita huoneita, niissä syödäkseenne ja juodaksenne? Vai halveksitteko Jumalan seurakuntaa ja tahdotteko häväistä niitä, joilla ei ole mitään? Mitä teille sanoisin? Tulisiko minun teitä tästä kiittää? En kiitä."

⁴⁶⁷ Apt. 5:17: "Ylipappi nousi ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan, saddukeusten lahko, ja he tulivat kiihkoon täyteen."

⁴⁶⁸ Apt. 15:5: "Mutta fariseusten lahkosta nousi muutamia, jotka olivat tulleet uskoviksi, ja sanoivat: 'Heidät on ympärileikattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia.'"

⁴⁶⁹ Apt. 26:5: "He tuntevat minut jo entuudestaan, jos tahtovat sen todistaa, että meidän uskontomme ankarimman lahkoon (haireisis) mukaan olen elänyt fariseuksena."

⁴⁷⁰ Apt. 24:5: "Olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja kapinanostaja kaikkien koko maanpiirin juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkoon (haireisis) päämies."

⁴⁷¹ Apt. 28:22: "Katsomme kuitenkin olevan syytä kuulla sinulta, mitä ajatteleet. Sillä tästä lahkosta (haireisis) on meillä tiedossamme, että sitä vastaan kaikkialla puhutaan."

Kohdassa 2 Piet. 2:1⁴⁷² sanotaan, että vääriä opettajia tulee olemaan kristittyjen keskuudessa, jotka tuovat sisään salaa turmiollisia heresioita, harhaoppeja, ja että nämä väärät opettajat kieltävät Herran, joka on heidät ostanut ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon. Jakeessa 2 sanotaan, että moni on seuraava heidän jumalattomuuttaan, ja heidän tähtensä "totuuden tie" eli oikea kristillinen usko tulee häväistyksi. Luther kääntää tässä heresian sanalla "lahko". Tässäkin se on aivan oikea käänös. *Heresioilla tässä tarkoitetaan itsevalittuja, vääriä, turmiollisia, kirottuja, jumalattomia, Kristuksen kieltäviä opettajia ja heidän synnyttämäänsä lahkoja.*

Tämä osoittaa, mitä esillä olevassa kohdassa (Tiit. 3:10) "harhaoppisella" tarkoitetaan. Kaikki, mitä tekstiämme koskien sanotaan ja minkä me kohta havaitsemme, osoittaa, että "*harhaoppinen*" on sellainen, joka opettaa, tuo sisään, hyväksyy, pitää kiinni, väittää, puolustaa, levittää ja tekee lipukseen itsevalitun, väärän, turmiollisen, kirotun, jumalattoman, Herran Jeesuksen Kristuksen kieltävän opin, Herran, joka on hänet verilään lunastanut.

Sellaista harhaoppista ihmistä sananpalvelijan tulee kaikella vakavuudella toistamiseen "kehottaa" eli varoittaa (1 Kor. 10:11⁴⁷³). Siinä on sama kreikan sana. Sananpalvelijan tulee, sikäli kuin hän on tekemisissä sellaisen kanssa hänelle uskotussa laumassa ja opastaa häntä Herran luo (2 Piet. 2:6⁴⁷⁴, jossa on myös sama kreikan sana) ja niin pyrkiä saamaan hänet oikeaan oppiin. Sitten sananpalvelijan tulee häntä karttaa ja pysyä eros-

---

⁴⁷² 2 Piet. 2:1: "Mutta myös vääriä profeettoja oli kansan seassa, niin kuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka tuovat sisään salaa turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon."

⁴⁷³ 1 Kor. 10:11: "Mutta kaikki nämä, mitä heille tapahtui, ovat esikuvia, ja ne on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailmanajojen loppukausi on tullut."

⁴⁷⁴ 2 Piet. 2:6: "Hän poltti poroksi Sodoman ja Gomorran kaupungit ja tuomitsi ne hävitettäviksi asettaen ne varoitukseksi niille, jotka vastedes elävät jumalattomasti."

sa hänestä (1 Tim. 6:3–5⁴⁷⁵), jättää hänet (1 Tim. 4:7⁴⁷⁶) eikä olla enää missään tekemisissä hänen kanssaan, mikäli hän ei ota ojennusta vastaan. Silloin sananpalvelijalla ei ole enää toivoa hänen palauttamisestaan. Hän ei voi tehdä mustaa valkoiseksi. Sananpalvelijan tulee silloin tietää, että sellainen ihminen on kokonaan väärä kaikessa ajattelussaan ja tekee syntiä sellaisena, joka on itse itsensä tuominut ja kironnut ja jolla on poltto-merkki omassatunnossaan (1 Tim. 4:2⁴⁷⁷). Hän tuntee totuuden, mutta ei halua lakata sitä vastustamasta. Hepr. 6:4–8⁴⁷⁸. 10:26–29⁴⁷⁹.

---

⁴⁷⁵ 1 Tim. 6:3–5: "Jos joku opettaa muuta oppia eikä pitäydy Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalanpelon mukainen, hän on ylpistynyt eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymysten ja sanakiistojen kipeä. Niistä syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja, alituisia kiistoja niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalanpelkoa keinona voiton saamiseen. Pysy erossa sellaisista."

⁴⁷⁶ 1 Tim. 4:7: "Mutta epäpyhiä akkojen taruja karta ja harjoita itseäsi jumalanpelkoon."

⁴⁷⁷ 1 Tim. 4:2: "... valheenpuhujien ulkokultaisuuden vaikutuksesta, joiden omatunto on poltinraudalla merkitty."

⁴⁷⁸ Hepr. 6:4–8: "Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valaistut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailman voimia, ja luopuneet – taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen ristiinnaulitsevat itselleen Jumalan Pojan ja julkisesti häpäisevät häntä. Sillä maa, joka imee sisäänsä sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta. Mutta maa, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta, jonka loppu on se, että se poltetaan."

⁴⁷⁹ Hepr. 10:26–29: "Sillä jos me tahallamme teemme syntiä tultuamme tuntemaan totuuden, ei ole enää jäljellä uhria syntiemme edestä, vaan pelottava tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat. Joka hylkää Mooseksen lain, se kuolee armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla: kuinka paljon ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!"

Tässä ei sanota, mitä muuta sellaisen ihmisen kanssa tulee tehdä. Mutta se sanotaan kohdissa Matt. 18:16–17⁴⁸⁰. 1 Kor. 5:13⁴⁸¹. 1 Tim. 1:19–20⁴⁸². 1 Kor. 5:3–5⁴⁸³. Ja lue 2 Tim. 2:26⁴⁸⁴.

Jakeet Tiit. 3:12–15: "Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikoksen, tule viipymättä luokseni Nikopoliin, sillä olen päättänyt viettää talven siellä. Varusta huolellisesti matkalle Zee-nas, lainoppinut, ja Apollos, ettei heiltä puuttuisi mitään. Oppi-koot meikäläisetkin tarpeen vaatiessa harjoittamaan hyviä te-koja, etteivät olisi hedelmättömiä. Tervehdyksen lähettävät si-nulle kaikki, jotka ovat kanssani. Sano tervehdys niille, jotka pi-tävät meitä rakkaina uskossa. Armo olkoon teidän kaikkien kanssa. Aamen."

Kaksi opetusta, tervehdyksiä ja siunaus

Paavali oli päättänyt viettää talven Nikopolissa. Katso joh-dantoa. Hän kirjoitti matkaltaan, että Tiituksen piti tulla sinne viipymättä hänen luokseen, heti kun hän lähettäisi joko Arte-

---

⁴⁸⁰ Matt. 18:16–17: "Mutta jos hän ei kuule sinua, ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla.' Mutta jos hän ei kuule heitä, ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei seurakuntaakaan kuule, olkoon hän sinulle, kuin olisi pakana ja publikaani."

⁴⁸¹ 1 Kor. 5:13: "Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. 'Poistakaa pa-ha keskuudestanne.'"

⁴⁸² 1 Tim. 1:19–20: "... säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hylänneet ja uskossaan haaksirikkoutuneet. Niitä ovat Hymenaios ja Aleksander, jotka olen antanut saatanan kuritettaviksi, etteivät enää pilkkai-si."

⁴⁸³ 1 Kor. 5:3–5: "Sillä minä, joka tosin ruumiillisesti olen poissa, mutta hengessä kuitenkin läsnä, olen jo kuin läsnä ollen puolestani päättänyt, että se, joka tuollaisen teon on tehnyt, on – sitten kun te ja minun henkeni sekä meidän Herramme Jeesuksen voima, olemme tulleet yhteen – Herran Jee-suksen nimessä hylättävä saatanan haltuun lihan turmioksi, että hänen hen-kensä pelastuisi Herran päivänä."

⁴⁸⁴ 2 Tim. 2:26: "... ja selviävät perkeleen ansasta, johon hän on vanginnut heidät noudattamaan tahtoaan."

maan tai Tykikuksen (2 Tim. 4:12⁴⁸⁵) hänen luokseen Kreetalle, ehkä kertoakseen hänelle tarkan ajan tulostaan Nikopoliin.

Ei ole kuitenkaan oletettava, että tämä kirje, kuten myöhemmin erään toisen käden kirjoittama päällekirjoitus sanoo, olisi kirjoitettu Nikopolista, koska Paavali ei kirjoita "täällä...", vaan "siellä olen päättänyt viettää talven."

Kreetalla oli silloin Zeenas, kääntynyt kirjanoppinut, ja Apostolienteoista ja Ensimmäisestä korinttolaiskirjeestä meille hyvin tuttu Apollos. Nämä kumpikin tahtoivat matkustaa kauemmaksi. Ja Paavali kirjoittaa, että Tiituksen tulisi huolehtia siitä, ettei heiltä puutu mitään heidän matkallaan. Vrt. 3 Joh. 6⁴⁸⁶. Hän kirjoittaa tämän johdosta, että "meikäläistenkin" eli kristittyjen tulee oppia ajattelemaan tarvittaessa hyvien tekojen tekemistä, ettei heidän kristillisyytensä olisi hedelmätöntä. Huolehtivathan epäkristitytkin ja erityisesti juutalaiset heimolaisistaan ja samaa uskoa olevista, ettei heiltä puutu mitään. Paljoa enemmän tulee kristittyjen, jotka ovat mitä pyhimällä siteellä yhdistettyjä, huolehtia toisistaan.

Kaikki ne, jotka ovat Paavalin kanssa, lähettävät Tiitukselle tervehdyksen. Ja Paavali sekä ne, jotka ovat hänen kanssaan, lähettävät tervehdyksen Tiitukselle ja hänen tovereilleen, jotka ovat rakkaita heille uskossa ja jotka ovat Tiituksen kanssa.

Apostoli lähettää Tiitukselle ja kristityille Kreetalla tämän tervehdyksen: "Armo olkoon teidän kaikkien kanssa!" Tämä siunaus koskee kaikkia kirjeen lukijoita, saarnaajia ja kuulijoita. Aamen.

---

⁴⁸⁵ 2 Tim. 4:12: "Mutta Tykikuksen olen lähettänyt Efesoon."

⁴⁸⁶ 3 Joh. 6: "He ovat seurakunnan edessä antaneet todistuksen rakkaudestasi. Teet hyvin, kun varustat heitä matkaan, kuten Jumalan edessä sopii."

Apostoli Paavalin kirje Filemonille

Johdanto

Filemon oli kristillisen seurakunnan jäsen Kolossassa (jae 2, vertaa tätä jakeisiin Kol. 4:17,9⁴⁸⁷). Hän oli tullut kääntymykseen Paavalin kautta. Jae 19. Filemon oli hyvin uskollinen, ja huomattava seurakunnan jäsen. (Jakeet 4–7⁴⁸⁸). Hänen kodissaan kokoontui säännöllisesti joukko kristittyjä jumalanpalvelukseen. Jae 2.

Onesimos oli Filemonin orja, mutta ei ollut ollut hänelle uskollinen, vaan (jakeet 11 ja 18⁴⁸⁹) oli lopulta karannut (jae 15⁴⁹⁰), todennäköisesti Roomaan. Siellä hän oli tullut Paavalin luo, jonka hän epäilemättä tunsu jo etukäteen ja oli kääntynyt kristityksi hänen toimestaan. Jae 10⁴⁹¹. Siihen asti hän oli ollut pakana. Paavali rakasti ja arvosti Onesimosta nyt aivan erityisesti. Jakeet 12–13,16–17⁴⁹². Mutta Paavali palautti hänet Ty-

---

⁴⁸⁷ Kol. 4:17,9: "Ja sanokaa Arkippokselle: 'Ota vaari virasta, jonka olet saanut Herrassa, että sen täysin toimitat.' ... Onesimoksen, uskollisen ja rakkaan veljen kanssa, joka on teikäläisiä. He ilmoittavat teille, kuinka kaikki täällä on."

⁴⁸⁸ Filem. 4–7: "Kiitän Jumalaani aina muistaessani sinua rukouksissani, sillä minä olen kuullut rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan, että uskosi, se usko, joka on meille yhteinen, olisi voimallinen kaiken hyvän tuntemisessa, mikä teillä on Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä olemme saaneet paljon iloa ja lohdutusta rakkaudestasi, koska pyhien sydämet ovat virkistyneet kauttasi, veljeni."

⁴⁸⁹ Filem. 11,18: "Sinulle ennen hyödyttömän, mutta nyt sekä sinulle että minulle hyödyllisen... Mutta jos hän on tehnyt jotakin vääryyttä sinulle tai on sinulle jotakin velkaa, pane se minun laskuuni."

⁴⁹⁰ Filem. 15: "Sillä ehkäpä hänet sen tähden erotettiin sinusta ajaksi, että saisit hänet takaisin iäksi."

⁴⁹¹ Filem. 10: "Pyydän sinua poikani puolesta, jonka kahleissani synnytin, Onesimoksen puolesta."

⁴⁹² Filem. 12,13,16,17: "Hänet lähetän takaisin, että ottaisit hänet vastaan, se on: oman sydämeni. Minä olisin tahtonut pitää hänet luonani, että hän sinun sijastasi olisi palvellut minua, joka olen evankeliumin tähden kahleissa. Ilman suostumustasi en kuitenkaan tahtonut tehdä mitään, ettei hyvyytesi olisi

kikoksen mukana (Kol. 4:7–9⁴⁹³) takaisin isäntänsä Filemonin luo. Jae 11⁴⁹⁴. Ja Paavali antoi hänelle mukaan tämän kirjeen.

Kirje on lyhyt ja huolimatta siitä, että sitä on vain vähän arvostettu, se on erittäin tärkeä. Se näet antaa niin ihailtavan silmäyksen apostoli Paavalin kristilliseen luonteeseen niin, että lukijan täytyy sitä lukiessaan henkilökohtaisesti mieltä häneen. Kirje henkii todella puhdasta kristillistä rakkautta, kristillistä viisautta, kristillistä hienotunteisuutta ja kristillistä tahdikkuutta. Niin kirje tekee siinä Filemonille annetun pyynnön aivan vastustamattomaksi. Se on "hellä ja suolalla höyrytetty", Kol. 4:6⁴⁹⁵ Ennen kaikkea kirje osoittaa, millä tavoin saarnaviiranhaltijoiden tulee saada kristityt tekemään sitä, mitä Jumala haluaa: ei lakimaisella, vaan evankelisella tavalla, ei herroina vaativalla tavalla, vaan ystävällisesti ja veljellisesti puolelleen voittavalla tavalla.

Jopa ottamatta huomioon kaikkea tätä erityisesti kristillistä piirrettä kirje on klassisen vanhan ajan kirjallisuuden huomattava mestarituote.

Kirje on kirjoitettu apostolin ensimmäisestä vankeudesta Roomassa vuonna 62 tai 63.

---

ikään kuin pakollista, vaan vapaaehtoista. Sillä ehkäpä hänet sen tähden erotettiin sinusta ajaksi, että saisit hänet takaisin iäksi, ei enää orjana, vaan orjaa enempanä: rakkaana veljenä, varsinkin minulle, kuinka paljoa enemmän sitten sinulle, sekä lihassa että Herrassa! Jos siis pidät minua toverinasi, ota hänet luoksesi kuin minut."

⁴⁹³ Kol. 4:7–9: "Kaikista oloistani antaa teille tiedon Tykikus, rakas veli ja uskollinen palvelija, kanssapalvelijani Herrassa. Lähetän hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää tilamme ja että hän lohduttaisi sydämiänne, Onesimoksen, uskollisen ja rakkaan veljen kanssa, joka on teikäläisiä. He ilmoittavat teille, kuinka kaikki täällä on."

⁴⁹⁴ Filem. 11: "Sinulle ennen hyödyttömän, mutta nyt sekä sinulle että minulle hyödyllisen."

⁴⁹⁵ Kol. 4:6: "Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höyrytettyä, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itse kullekin vastata."

Kirje

Jakeet Filem. 1–3: *"Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle Filemonille, työtoverillemme, ja Appi-alle, rakkaalle sisarellemme, ja Arkippokselle, taistelutoverillemme, ja kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle. Armo teille ja rauha Jumalalta, Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!"*

Paavali on kirjeen kirjoittaja. "Veli" Timoteus, joka on hänen luonaan, tervehtii, mutta muuten hänellä ei ole osuutta kirjeen kirjoittamiseen, vaikka hän varmasti jakaa sydämellisen pyynnön ja luottaa siihen, että kirjeellä on toivottu tulos.

Paavali kutsuu itseään "Jeesuksen Kristuksen vangiksi", koska hänet vangittiin, kun hän oli Jeesuksen Kristuksen palveluksessa ja julisti evankeliumia pakanoille. Hän ei sano, kuten muulloin, itseään Jeesuksen Kristuksen apostoliksi tai orjaksi, koska tällä kirjeellä on niin henkilökohtainen luonne eikä hän tahdo heti alusta pitäen korostaa pyynnössään viran arvovaltaa. Yhtä vähän sellaista nimeä kuin pastori käyttää se, joka haluaa seurakuntalaisen tekevän jonkin kristillisen teon. Hän ei taloon sisälle astuessaan sano: 'Minä pastori ja Jeesuksen Kristuksen orja tervehdän teitä.' Mutta kun Paavali nimittää itseään Kristuksen Jeesuksen vangiksi, sen täytyy heti tehdä Filemonin sydän halukkaaksi olemaan mieliksi rakkaalle apostolille, ja hän mielellään täyttää hänen pyyntönsä.

Paavali tervehtii ensiksi sitä, jolle kirje on osoitettu eli Filemonia. Tätä hän sanoo "rakkaaksi" ja "työtoveriksemme". Viimemainitulla nimityksellä ei välttämättä sanota, että Filemonilla olisi ollut julkinen sananvirka Kolossan seurakunnassa. Tämä nimitys voi vain sanoa, että Filemon oli hyvin toimelias seurakunnan sisäisessä ja ulkoisessa rakentamisessa, kuten jokaisen kristityn tulee olla. Fil. 4:2–3⁴⁹⁶. Samalla Paavali lähet-

---

⁴⁹⁶ Fil. 4:2–3: "Euodiaa kehotan ja Syntykää kehotan olemaan yksimielisiä Herrassa. Myös sinua, oikea Synsygukseni, pyydän: ole avuksi näille naisil-

tää tervehdysten Appialle, rakkaalle uskonsisarelle, ja Arkippokselle, "taistelutoverillemme" ja seurakunnalle, sille osalle seurakuntaa, joka oli Kolossassa, sille kristittyjen joukolle, joka päivittäin kokoontui jumalanpalvelukseen Filemonin kotiin. Appia lie ollut Filemonin vaimo tai sisar tai joku muu läheinen sukulainen. Arkippoksella oli Kolossan seurakunnassa (Kol. 4:17⁴⁹⁷) julkinen virka, jota ei tarkemmin nimetä. Joka tapauksessa hänen on täytynyt olla Filemonin asuintoveri tai jokapäiväinen vieras Filemonin kodissa, koska Paavali mainitsee hänet tässä näin erikoisella tavalla. Apostolin tervehdys koskee Filemonin huonekuntalaisia. Tervehdys on se, jonka Paavali aina esittää kirjeissään: suuri apostolinen armon ja rauhan tarjoaminen Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta. Tämä on tervehdys, jonka tarjoaminen on voimassa tänäänkin vielä Jumalassa, tulkoon mistä suusta tai mistä kynästä tahansa: Jumala antaa sillä armon ja rauhan Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Tämän lukiessasi, kristitty, tiedä, että tämä tervehdys koskee sinuakin. Sinullekin lahjoitetaan armo ja rauha ylhäältä.

Jakeet Filem. 4–7: *"Kiitän Jumalaani aina muistaessani sinua rukouksissani, sillä minä olen kuullut rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan, että uskosi, se usko, joka on meille yhteinen, olisi voimallinen kaiken hyvän tuntemisessa, mikä teillä on Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä olemme saaneet paljon iloa ja lohdutusta rakkaudestasi, koska pyhien sydämet ovat virkistyneet kauttasi, veljeni."*

---

le, sillä he ovat taistelleet kanssani evankeliumin hyväksi yhdessä sekä Klemensin että muiden työtoverieni kanssa, joiden nimet ovat elämän kirjassa."

⁴⁹⁷ Kol. 4:17: "Ja sanokaa Arkippokselle: "Ota vaari virasta, jonka olet saanut Herrassa, että sen täysin toimitat."

Filemonin uskosta lähtevän toiminnan sydämiä voittava tunnustaminen

Paavali kääntyy nyt pelkästään Filemonin puoleen.

Hän sanoo, että hän kiittää Jumalaa, jolle hän ei kuulunut ainoastaan apostolina, vaan kokonaan myös muuten kristittyinä, aina, kun muistaa ajatuksissaan Filemonia, aina kun hän kuulee – varmasti myös Onesimoksen kautta – hänen uskostaan ja rakkaudestaan, joka hänellä on Jeesusta Kristusta ja kaikkia pyhiä eli toisia kristittyjä kohtaan. Tässä Filemonilla oli se ylistettävä tarkoitus, että uskonyhteys vahvistuisi kaiken sen hyvän tuntemisen kautta, mitä kristityillä on, ja tulisi voimakkaaksi Kristuksen varassa, jotta he Filemonin lailla voisivat suunnata koko elämänsä Kristukseen. Fil. 1:21⁴⁹⁸. Matt. 15:16⁴⁹⁹. Paavali sanoo kiittävänsä Jumalaa Filemonin tähden, koska hänellä on suuri ilo ja lohdutus hänen rakkaudestaan, kun pyhien sydämet saavat virvoitusta hänen kauttaan. – Tämä taas virkistää Filemonin sydäntä ja saa sen tekemään, mitä Paavali haluaa. Ja Paavali voi puhua totuuden mukaan. Hänen sanansa eivät ole imartelua. Tällä apostoli antaa esikuvan kaikille sananpalvelijoille, joiden tulee innostaa kristittyjä Jumalalle otollisiin tekoihin. Myös he toimivat oikein ja viisaasti, jos he korostavat kristitylle sitä, mitä totuuden mukaan tulee ylistää.

Jakeet Filem. 8–20: Sen tähden, vaikka minulla on Kristuksessa paljonkin rohkeutta käskeä sinua tekemään, mitä tulee tehdä, niin rakkauden tähden mieluummin pyydän ollen tämmöinen kuin olen, vanha Paavali, ja nyt myös Kristuksen Jeesuksen vanki – pyydän sinua poikani puolesta, jonka kahleissani synnytin, Onesimoksen puolesta, sinulle ennen hyödyttömän, mutta nyt sekä sinulle että minulle hyödyllisen, pyydän sinua

---

⁴⁹⁸ Fil. 1:21: "Luottaen kuuliaisuuteesi kirjoitan sinulle tietäen, että teet enemmänkin, kuin mitä sanon."

⁴⁹⁹ Matt. 15:16: "Samoin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa."

poikani puolesta, jonka kahleissani synnytin, Onesimoksen puolesta. Ilman suostumustasi en kuitenkaan tahtonut tehdä mitään, ettei hyvyytesi olisi ikään kuin pakollista, vaan vapaaehtoista. Sillä ehkäpä hänet sen tähden erotettiin sinusta ajaksi, että saisit hänet takaisin iäksi, ei enää orjana, vaan orjaa enempanä: rakkaana veljenä, varsinkin minulle, kuinka paljoka enemmän sitten sinulle, sekä lihassa että Herrassa! Jos siis pidät minua toverinasi, ota hänet luoksesi kuin minut. Mutta jos hän on tehnyt jotakin vääryyttä sinulle tai on sinulle jotakin velkaa, pane se minun laskuuni. Minä, Paavali, kirjoitan omalla kädelläni: 'Minä sen korvaan'; sanoisinko sinulle, että olet minulle velkaa oman itsesikin. Niin, veljeni, jospa minä hyötyisin sinusta Herrassa: virkistä sydäntäni Herrassa."

Esirukous Onesimoksen puolesta

Nyt Paavali sanoo, mitä hän haluaa Filemonilta. – Mutta ensiksi hän tuo esille sen muodon, jossa hän haluaa esittää pyyntönsä. Hän vetoaa juuri sanomaansa, siihen, että hänellä on suuri ilo ja lohdutus Filemonin rakkaudesta. Hän sanoo: "Vaikka minulla on Kristuksessa paljonkin rohkeutta käskeä sinua tekemään, mitä tulee tehdä, niin rakkauden tähden mieluummin pyydän." Paavalilta ei puuttunut suurta rohkeutta Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. 2 Kor. 3:12⁵⁰⁰. Fil. 1:20⁵⁰¹. Paavalilta ei puuttunut myöskään suurta rohkeutta Herransa Jeesuksen Kristuksen nimessä "käskeä" kristittyä. 1 Kor. 7:10⁵⁰². 1 Tim. 4:11⁵⁰³. 5:7.⁵⁰⁴ Hän tiesi, että sellainen käsky on uusi käsky, joka kristityistä sydämistä tapaa jo käsketyn ja herätyshuutona ja

---

⁵⁰⁰ 2 Kor. 3:12: "Koska meillä on siis tällainen toivo, olemme aivan rohkeat.

⁵⁰¹ Fil. 1:20: "... minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään joutuva häpeään, vaan että Kristus nytkin, niin kuin aina, tulee ylistetyksi ruumiissani kaikella rohkeudella, joko elämän tai kuoleman kautta."

⁵⁰² 1 Kor. 7:10: "Mutta naimisissa oleville julistan, en minä, vaan Herra, ettei vaimo saa erota miehestään."

⁵⁰³ 1 Tim. 4:11: "Tätä käske ja opeta."

⁵⁰⁴ 1 Tim. 5:7: "Käske tätäkin, että olisivat nuhteettomia."

mahtavana Hengen henkäyksenä kutsuu esiin iloisen vastakaiun ja liekehtivän rakkauden tulen. 1 Joh. 2:8⁵⁰⁵. Mutta juuri rakkauden tähden, mahtavan rakkauden tähden (1 Kor. 13), veljesrakkauden tähden, joka asuu tosi kristityssä, hän halusi Filemonille mieluummin sanoa "kehottavansa" häntä. Hän myös tiesi, että kristitylle "käskeminen" ja "kehottaminen" ovat olennaisesti sama asia (2 Tess. 3:12⁵⁰⁶) ja toteuttaa saman asian, koska myös kehottaminen tapahtuu "Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta" (2 Tess. 3:12. Room. 15:30⁵⁰⁷), "meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen kautta" (1 Kor. 1:10⁵⁰⁸), samoin Jumalan armahtavan laupeuden kautta (Room. 12:1⁵⁰⁹) Miten kristitty voi sulkea sydämensä sellaiselta kehotukselta? Eikö sellainen kehotus ole sama kuin äänekkäin käsky? Mutta kehottaminen on pehmeämpi ilmaisu kuin käsky. Siksi Paavali halusi mieluummin vain kehottaa kuin käskää. Sananpalvelijat voivat harrastaa kristittyjä kohtaan puheessaan myös lempeyttä! Sillä he saavat enemmän aikaan kuin puheella, joka on itsessään oikeaa ja Raamatun mukaista, mutta jota kristityt eivät ymmärrä ja pitävät kovana ja karkeana. Kaikki tapahtukoon tilanteen ja olosuhteiden mukaan. Sananpalvelijoiden tulee olla viisaita ja lempeitä. 1 Kor. 9:22b⁵¹⁰. Jaak. 1:5⁵¹¹.

---

⁵⁰⁵ 1 Joh. 2:8: "Kirjoitan teille taas uuden käskyn, sen, mikä on totta hänessä ja teissä, sillä pimeys katoaa, ja todellinen valkeus jo loistaa."

⁵⁰⁶ 2 Tess. 3:12: "Sellaisia käskemme ja kehotamme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa tekemään työtä hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä."

⁵⁰⁷ Room. 15:30: "Mutta kehotan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta taistelemaan kanssani rukouksissa ja puolestani rukoilemaan Jumalaa."

⁵⁰⁸ 1 Kor. 1:10: "Mutta kehotan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset, ettei keskuudessanne olisi eriseuroja, vaan että teillä olisi täysin sama mieli ja sama ajatus."

⁵⁰⁹ Room. 12:1: "Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehotan siis teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi. Se olkoon teidän järjellinen jumalanpalveluksenne."

⁵¹⁰ 1 Kor. 9:22b: "Kaikille olen ollut kaikkea pelastaakseni edes muutamia."

Nyt Paavali sanoo olevansa sellainen, joka mieluummin kehottaa kuin käskee kristillisen rakkauden vuoksi, ja niinpä hän kehottaa Filemonia. Hän sanoo kehottavansa häntä vanhana miehenä ja Jeesuksen Kristuksen vankina (jae 1). Jälleen viisasta kolkuttamista häneen niin uskollisesti pitäytyvän sydämen ovelle. Ja hän sanoo kehottavansa häntä Onesimoksen vuoksi. Ja Onesimosta hän sanoo pojakseen, jonka hän on synnyttänyt, tehnyt Jumalan lapseksi kahleissaan. Vrt. 1 Kor. 4:14–15⁵¹². Gal. 4:19⁵¹³. 1 Piet. 5:13⁵¹⁴. 1 Tim. 1:2⁵¹⁵. 2 Tim. 1:2⁵¹⁶. Hän tekee sanaleikin Onesimoksen nimestä, joka merkitsee hyödyllistä, ja sanoo, että aikaisemmin Onesimos oli Filemonille hyödytön, mutta että Onesimos nyt on sekä Onesimokselle että Paavalille itsellensäkin hyödyllinen. Pakanana Onesimos oli ollut isännälleen hyödytön. Mutta nyt kristityksi kääntyneenä hän olisi varmasti uskollinen ja hyödyllinen isännälleen. Lue Kol. 3:22–24⁵¹⁷. Ja nyt Onesimos ei ollut Paavalille ainoastaan uskollinen ystävä ja apu, vaan myös "kerskaus Kristuksen päivänä", hänen apostolinvirkansa hedelmä, sen osoitus, ettei hän ol-

---

⁵¹¹ Jaak. 1:5: "Mutta jos joltakulta teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille auliisti ja syyttelemättä, ja se hänelle annetaan."

⁵¹² 1 Kor. 4:14–15: "En kirjoita tätä häväistäkseni teitä, vaan kuin rakkaita lapsiani neuvoen. Sillä vaikka teillä olisi kymmenentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, teillä kuitenkin ei ole monta isää, sillä Kristuksessa Jeesuksessa minä teidät synnytin evankeliumilla."

⁵¹³ Gal. 4:19: "Lapsukaiseni, jotka minun täytyy jälleen kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä."

⁵¹⁴ 1 Piet. 5:13: "Tervehdyksen lähettää teille Babylonissa oleva seurakunta, valittu niin kuin tekin, ja poikani Markus."

⁵¹⁵ 1 Tim. 1:2: "Paavali... Timoteukselle, oikealle pojalleen uskossa. Armo, laupeus ja rauha Jumalalta Isältämme ja Kristukselta Jeesukselta, Herraltamme!"

⁵¹⁶ 2 Tim. 1:2: "Paavali... Timoteukselle, rakkaalle pojalleni. Armo, laupeus ja rauha Jumalalta, Isältä, ja Kristukselta Jeesukselta, Herraltamme!"

⁵¹⁷ Kol. 3:22–24: "Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa kuuliaisissa, ei silmänpalvoijina, ihmisille mieliksi, vaan sydämen yksinkertaisuudessa peläten Jumalaa. Kaikki, mitä teettekin, tehkää sydämeštänne, kuin Herralle eikä ihmisille, tietäen, että te saatte Herralta palkaksi perinnön, palvellette Herraa Kristusta."

lut turhaan juossut ja vaivaa nähnyt. Fil. 2:16.⁵¹⁸ Miten? Saat-
toiko Filemon nyt kieltäytyä siitä, mihin Paavali tahtoi kehottaa
häntä Onesimoksen vuoksi, koska Onesimos nyt oli sellainen ja
niin suhtautui Paavaliin. Vrt. Room. 16:13. 1 Kor. 16:17–18. Ja
nyt Paavali sanoo: "Hänet olen lähettänyt sinulle takaisin." Hän
jopa sanoo: "Oman sydämeni." Onesimos oli Paavalille niin ra-
kas, kuin hän lähettäisi oman sydämensä. Juuri sellaisena tulee
Filemonin ottaa vastaan Onesimos. Tekikö Filemon niin? Ai-
van varmasti!

Nyt Paavali sanoo, että hän oli ajatellut pitää Onesimoksen
luonaan, jotta Onesimos voisi palvella Filemonin sijasta häntä
evankeliumin kahleissa, joissa Paavali oli evankeliumin tähden.
Ymmärrämme tämän. Paavali tiesi aivan varmasti, että File-
mon, jos olisi Roomassa, palvelisi häntä ja antaisi hänelle kaik-
kea mahdollista apua. Mutta nyt Onesimos olikin Roomassa.
Onesimos oli Filemonin orja. Niinpä Paavalilla oli ollut mieles-
sä pitää Onesimos luonaan. Mutta hän sanoo, ettei kuitenkaan
halunnut sitä tehdä. Miksi ei? Koska hän ei tahtonut tehdä sitä
ilman Filemonin nimenomaista suostumusta niin, ettei Filemon
tekisi pakosta sitä hyvää, mikä oli tarpeen, vaan vapaaehtoisesti.
Jälleen hän on hienotunteinen. Jos Paavali olisi seurannut
ensimmäistä mielijohdettaan ja pitänyt ilman muuta Onesimok-
sen luonaan, Filemon ei olisi voinut muuta kuin antaa sille
suostumuksensa. Filemon olisi aivan varmasti tehnyt sen täy-
destä sydäimestä. Mutta asiaa tarkemmin harkittuaan Paavali ei
halunnut tehdä mitään ilman lupaa. Hän ei myöskään tahtonut
nyt Filemonia lähettämään hänet takaisin luokseen. Sillä se ei
olisi ollut muuta kuin, että hän olisi heti pitänyt hänet luonaan.
– Ei taitaisi olla väärin sanoa, että sananpalvelijoiden tulee seu-
rata apostolia vastaavasti hienotunteisesti. Ilman muuta jonkin
asian käyttö, mikä kuuluu rakkaille seurakuntalaisille, tai pyy-
tää jättää se tai tuo asia heidän käyttöönsä, kuitenkin loukkaa,

---

⁵¹⁸ Fil. 2:16: "... tarjolla pitäessänne elämän sanaa minulle kerskaukseksi
Kristuksen päivänä siitä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa näh-
nyt."

vaikka seurakuntalaiset tekisivät sen mielellään ja se olisi aivan varmaa tai ainakin siltä näyttäisi, olisi vastoin juuri tätä hienotunteisuutta. Se pakottaa asianomaisia osoittamaan hyvää, tekemään hyvää ja palvelemaan. Miten paljon kauniimpaa, mielisempää ja ilahduttavampaa onkaan sananpalvelijalle, kun seurakuntalaiset tekevät hyvää hänelle vapaaehtoisesti ja etukäteen vaatimatta, ilman pakottamista. – Lähettikö Paavali Onesimoksen takaisin Filemonin luo? Tätä emme saa tietää tästä kirjeestä, mutta se on mitä uskottavinta.

Paavali oli jo aikaisemmin muistuttanut Onesimoksen hyödyllisyydestä tai hyödyttömyydestä. Jae 11. Nyt hän muistuttaa häntä karkaamisesta. Mutta tämän tehdessään hän käyttää eufemistisia, kaunistelevia, lempeitä ilmaisuja tästä karkaamisesta. Hän sanoo sitä eroamiseksi, poistumiseksi.⁵¹⁹ Nyt hän haluaa asettaa tämän Onesimoksen karkaamisen ja paluun Jumalan sanan valoon.

Filemonin tulee nähdä, kuinka Jumalan mahtava armo kaikessa vallitsee. Ja kun Paavali haluaa tämän näyttää, hän alkaa "ehkä" sanalla. Tämän tarkoituksena ei ole ilmaista epäilystä tai epävarmuutta, vaan sen tarkoituksena on saada Filemon todella ajattelemaan asiaa. Sana "ehkä", jolla Paavali esittää asian, on sama, jos hän olisi sen ilmaissut kysymyksen tapaan: "eikö asia ole niin?" Ja mitä hän nyt siis sanoo? Hän aloittaa "sillä" sanalla. Näin kreikkalaisessa tekstissä. Tämä "sillä" kytkee jakeisiin 11 ja 12 Paavalin oman sydämen. Niissä Paavali sanoo lähettävänsä Onesimoksen takaisin ja että Filemonin tulee ottaa hänet takaisin. Ja tämä "sillä" osoittaa, *miksi* Filemonin on otettava hänet takaisin. Mitä Paavali sanoi jakeissa 12 ja 13, on vain välihuomaus, mikä on täysin sopusoinnussa edellä ja sen jälkeisen sanotun kanssa. Paavali näet sanoo Onesimoksen ehkä sii-

---

⁵¹⁹ Kreikan *horizein* on aktiivissa erottaa. Matt. 19:6. Mark. 10:9. Room. 8:35,39. Samoin passiivissa Hepr. 7:26. Mediumissa ja ensimmäisen aoristin passiivissa erota, mennä pois, Apt. 1:4, 18:1, 1 Kor. 7:10,11,15. Meidän tulee seurata tätä Uuden testamentin sanan käyttöä.

tä syystä päässeen pois ajaksi, että Filemonilla olisi hänet ikuisesti kokonaan, mutta ei enää orjana, vaan sellaisena, joka on paljon enemmän kuin orja, rakkaana veljenä. Ja Paavali sanoo Onesimoksen olevan rakkaan veljen useimmille, nimittäin hänelle rakkaamman kuin kaikille muille kristityille, joiden kanssa Onesimos tuli kosketuksiin Roomassa, paljoo enemmän rakkaana Filemonille, koska hän kuuluu Filemonille lihassa eli maallisessa suhteessa orjana sekä nyt myös Herrassa uudestisyntyneenä kristittynä. Kun nyt siis, mitä ei tule epäillä, Filemon piti Paavalia toverinaan ja oli yhteydessä hänen kanssaan Kristuksessa, niin hänen tuli ottaa Onesimos vastaan kuten hänet itsensä. Tämä on hänen Filemonille asettamansa pyynnön kärki.

Meidän on painettava sydämellemme tässä kolme oppia.

1. Kristinusko ei kumoa maallisia suhteita eikä eroja, vaan pyhittää ne. Apostoli ei halua Filemonin vapauttavan kristityksi tullutta Onesimosta, mutta hänen pitävän häntä veljenä Kristuksessa. 1 Kor. 7:17–24⁵²⁰. 12:13⁵²¹. Gal. 3:28⁵²². Kol. 3:11.⁵²³ 4:1. 1 Tim. 6:1–2⁵²⁴.

---

⁵²⁰ "Vaeltakoon vain kukin sen mukaan, millaisen osan Herra on hänelle antanut, ja siinä asemassa, missä Jumala on hänet kutsunut. Näin säädän kaikissa seurakunnissa. Jos joku on kutsuttu ympärileikkattuna, älköön pyrkikö ympärileikkaamattomaksi. Jos joku on kutsuttu ympärileikkaamattomana, älköön ympärileikkauttako itseään. Ei ympärileikkaus ole mitään, eikä ympärileikkaamattomuus ole mitään, vaan Jumalan käskyjen pitäminen. Pysyköön kukin siinä kutsumuksessa, missä hänet on kutsuttu. "Jos olet kutsuttu orjana, älä siitä murehdi. – Mutta jos voit päästä vapaaksi, käytä tilaisuutta ennemmin hyväksesi. – Sillä se, joka on kutsuttu orjana Herrassa, on Herran vapautettu. Samoin vapaana kutsuttu on Kristuksen orja. Te olette kalliisti ostetut, älkää olko ihmisten orjia. Pysyköön kukin, veljet, Jumalan edessä siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu."

⁵²¹ 1 Kor. 12:13: "Sillä me olemme kaikki kastetut yhdessä Hengessä yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä."

⁵²² Gal. 3:28: "Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista, sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa."

2. Kaikessa vallitkoon Jumalan armollinen käsi. Jumala kääntää valittujensa synnit iankaikkiseksi parhaaksi, vaikka niitä ei voikaan mitenkään puolustella. (Room. 5:20-6:2⁵²⁵). Uskoton Onesimos pakeni isäntäänsä Filemonia ja tuli siten apostolin luo, jonka kautta hänestä tuli uskova kristitty.

3. Kristityillä on toisensa ja he tuntevat toisensa autuaassa iankaikkisuudessa. Filemonilla oli nyt Onesimos ikuisesti rakkaana veljenä.

Onesimos oli ilmeisesti tehnyt väärin Filemonia kohtaan (Kol. 3:25⁵²⁶), aiheuttanut mielipahaa (Apt. 25:10⁵²⁷. Gal. 4:12⁵²⁸) ja tehnyt vahinkoa näpistelemällä ja tuhlaamalla jotta. Onesimos oli tämän velkaa Filemonille. Mutta koska hän kuului orjana kokonaan isännälleen eikä voinut itse omistaa eikä ansaita mitään, hänellä ei ollut pienintäkään keinoa maksaa velkaansa. Mutta se ei saanut olla Filemonille esteenä ottaa

---

⁵²³ Kol. 3:11: "Tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, ei skyyttalaista, ei orjaa, ei vaapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus."

⁵²⁴ 1 Tim. 6:1–2. "Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäkoot isäntään kaiken kunnioituksen arvoisina, jotta Jumalan nimeä ja oppia ei häväistäisi. Mutta ne, joilla on uskovat isännät, älkööt pitäkö heitä vähemmässä arvossa sen tähden, että he ovat veljiä, vaan palvelkoot heitä sitä mielummin, koska he ovat uskovia ja rakastettuja ja ottavat osaa hyvän tekemiseen. Tätä opeta ja kehota."

⁵²⁵ Room. 5:20–6:2: "Mutta laki tuli väliin, että rikkominen tulisi suureksi; mutta missä synti on tullut suureksi, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi, Room. että niin kuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta. Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo tulisi suureksi? Ei ikinä! Kuinka me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, vielä eläisimme siinä?"

⁵²⁶ Kol. 3:25: "Sillä se, joka tekee väärin, saa takaisin väärintekonsa mukaan, eikä henkilöön katsota."

⁵²⁷ Apt. 25:10: "Mutta Paavali sanoi: 'Seison keisarin tuomioistuimen edessä, ja sen edessä minut tulee tuomita. Juutalaisia vastaan en ole mitään rikkonut, niin kuin sinä hyvin tiedät.'"

⁵²⁸ Gal. 4:12: "Tulkaa kaltaisikseni, koska minäkin olen kuin te, veljet, sitä teiltä pyydän. Ette ole minua millään tavoin loukanneet."

Onesimos vastaan niin, kuin Paavali sitä halusi. Ja mitä Paavali nyt kirjoittaa? Hän kirjoittaa, että jos Onesimos oli tuottanut Filemonille mitä tahansa vahinkoa tai jos hän oli Filemonille jotakin velkaa, Filemonin tuli panna se Paavalin laskuun. Ja hän kirjoittaa: "Minä, Paavali, kirjoitan omalla kädelläni: 'Minä sen korvaan'. Tämä on velkakirja, muodollinen todistus velasta. Hän lisää, ettei hän halua todella sanoa Filemonille, että tämä olisi velkaa Paavalin lupaaman summan itselleen. Filemon oli tullut uskoon Jeesukseen Kristukseen Paavalin kautta ja niin hän oli pelastunut ikuisesta kuolemasta. Luuk. 9:25⁵²⁹. – Ei tarvitse sanoa, että Paavali esittää tämän mitä ystävällisimmällä tavalla ja esittää velkakirjansa jopa leikinomaisesti.

Mutta nyt Paavali tulee aivan vakavaksi, vaikkakin se valoisaa iloinen luottamus, joka hänellä on Filemoniin, nyt loistaa kuin ystävällinen auringon säteily kaikkiin hänen sanoihinsa. – Hän on rukoillut Onesimoksen puolesta, jonka nimeen (hyödyllinen) hän on niin liikuttavasti viitannut. Nyt hän viittaa jälleen tähän nimeen. Hän sanoo asian todella olevan niin, että hän, Paavali, mielellään "hyötyisi" Filemonista Herrassa. Mitä hyötyä hän tarkoittaa? Sitä, että hän täytyisi ilolla, kun Filemon, kuten Paavali oli pyytänyt, ottaisi Onesimoksen vastaan todella kristillisellä tavalla. Tämä on iloa Herrassa. Paavali näkee edelleen, että Filemon on tosi kristitty. Ja kuten hän oli sanonut Filemonille jakeessa 7, pyhien sydämet virkistyisivät Herrassa hänen kauttaan, ja myös hänen omaa sydäntänsä rakas veli Filemon virkistäisi tällä Herrassa.

Tämän puheen Paavali pitää Onesimoksen puolesta Filemonille. Ei voi olla mitään evankelisempaa, sydämiä voittavampaa, rakkaampaa, hienompaa, veljellisempää, ystävällisempää. Olisi hyvä, jos nyt lukisit kaikkien näiden selitysten jälkeen jakeet 8–20. Olisi hyvä, jos jokainen sananpalvelija oppisi tästä, millä tavoin hänen tulee saada kristityt tekemään sitä, mitä Jumala tahtoo. Lain uhkauksilla voi tosin saada epäkristityis-

---

⁵²⁹ Luuk. 9:25: "Sillä mitä ihmistä hyödyttää, vaikka hän voitaisi omakseen koko maailman, mutta saattaisi itsensä kadotukseen tai turmioon?"

tä jotakin esiin ja usein paljonkin, kuten paavikirkossa, mutta ei sitä, mikä on Jumalan mieleen. Kun tosin kristityn vanha aadam nousee sitä vastaan, mitä Jumala haluaa kristityiltä, niin lyö vanhaa aadamia lailla! Mutta toivottavasti vanhasta aadamista ei oteta esiin mitään. Kristityt saadaan tekemään kaikkea hyvää, kun heille näytetään evankelisella tavalla, mitä Jumala tahtoo, sillä se on jo sitä ennen kirjoitettuna heidän sydämiinsä. Hepr. 8:10–12.

Päätössanat

Jakeet Filem. 21–25: "Luottaen kuuliaisuuteesi kirjoitan sinulle tietäen, että teet enemmänkin, kuin mitä sanon. Lisäksi vielä: valmista minulle majoitus luonasi. Toivon näet, että minut rukoustenne kautta lahjoitetaan teille. Tervehdyksen lähettävät sinulle Epafras, vankitoverini Kristuksessa Jeesuksessa, Markus, Aristarkus, Deemas ja Luukas, jotka ovat työtovereitani. Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa. Aamen."

Paavali on nyt sanonut kaiken, mitä hän halusi sanoa Filemonille. Lopuksi hän sanoo Filemonille kirjoittaneensa hänelle luottaen hänen kuuliaisuuteensa. Hän tiesi, että Filemon tekisi jopa enemmän, kuin mitä Paavali sanoi. – Rakkaasta Filemonista on täytynyt tuntua hyvältä lukea nämä Kristuksessa ystävällisen isänsä ja isällisen ystävänsä luottamuksen sanat. Muuten hänen mieleensä olisi saattanut juolahtaa tällaisia ajatuksia, kuten: "Miksi isäni puhutteli minua sillä tavoin ja käski ottaa vastaan uskovaksi kääntyneen Onesimoksen vastaan, kuten kristityn sopii? Epäileekö hän, etten sitä tekisi? Eikö hän pidäkään minua vilpittömänä kristittynä?" Ja olisi tippunut piasara myrkkyyä ja alakuloa riemumaljaan, jota riemua hän tunsu, kun hänen uskovaksi tullut orjansa, Onesimos, ojensi hänelle apostolin omakätisesti kirjoittaman kirjeen.

Mutta apostolin ilmaisema ja osoittama luottamus tekee halukkaaksi hyvään sitä iloisemmin. Tämän pankoon merkille myös sananpalvelijat, jos he haluavat saada jonkun kristityn tekemän jotakin, mikä on kristillistä ja Jumalan tahdon mukaista. Yhtä vähän kuin he saavat pyrkiä lakimaisesti saamaan, yhtä vähän he saavat näyttää minkäänlaista epäilystä siitä, etteikö kristitty halua tehdä sitä, mikä on kristillistä ja Jumalan tahdon mukaista. Osoitettu epäluottamus herättää kristittyjen vanhan ihmisen, kutsuu sen esiin ja vaatii nousemaan vastustamaan. Tätä epäluottamusta ei saa sananpalvelijoilla lainkaan näkyä. "Rakkaus kaikki se uskoo, kaikki se toivoo". 1 Kor. 13:7. Sellaisen osoitetun epäluottamuksen kaltaista on, jos evankeliumin saarnaaja luulee, että hänen täytyy puolustaa evankeliumia järjellä. Tämäkin kutsuu vanhan ihmisen vastarintaan. Sanottakoon Jumalan sana suoraan ja määrätietoisesti ja luotettakoon siinä olevaan ja vaikuttavaan Jumalan voimaan ja armoon. – Kun Paavali puhuu Filemonin kuuliaisuudesta, hän ei todellakaan tarkoita sitä, kuten monet selittäjät luulevat, kuuliaisuutta hänen apostoliselle arvovallalleen, vaan hän tarkoittaa kuuliaisuutta tunnettua Jumalan tahtoa ja armoa kohtaan. Ja kun hän kirjoittaa tietävänsä, että Filemon tekee jopa enemmän, kuin mitä hän sanoo, niin hän tarkoittaa sillä yleisesti, että hän on vakuuttunut siitä, että Filemon suhtautuu Onesimokseen vieläkin sydämellisemmin, kuin mitä hän, Paavali, on voinut ilmaista. Sitä, että tämä olisi vihje Filemonille lahjoittaa orjalleen Onesimokselle vapaus, ei voi väittää. Mutta se voi hyvinkin niin olla ja on jopa ehkä todennäköistä, että Filemon on niin tehnyt.

Apostoli lisää tähän samalla, kun hän sanoo, mitä Filemonin tulisi tehdä Onesimokselle. Filemonin tulisi laittaa valmiiksi majoitus Paavalia varten, sillä hän toivoo tulevansa lahjoitetuksi heille heidän rukoustensa kautta (jakeet 1 ja 2), ja että hänet vapautettaisiin vankeudesta ja hän voisi tulla heidän luokseen.

Katso myös Fil. 1:25–26⁵³⁰. 2:24⁵³¹. Tämä odotus varmasti oli ilahduttanut kovasti Filemonia ja sitäkin enemmän antanut intoa osoittaa kaikkea hyvää Onesimokselle, että rakas apostoli voisi ilolla olla hänen luonaan. On samaa, jos rakas pastori sanoisi rakkaalle seurakuntalaiselleen: "Tiedän sinun tekevän enemmän, kuin mitä olen Herran Jeesuksen nimessä pyytänyt. Söisin mielelläni aterian luonasi, koska minun täytyy viipyä pitkään tässä lähistöllä."

Samat henkilöt olivat antaneet Paavalin tehtäväksi välittää tervehdykset Filemonille. He lähettivät terveisiä Kolossan seurakunnalle, jonka jäsen Filemon oli, samaan aikaan kirjoitetussa ja lähetetyssä kirjeessä. Kol. 4:10–14⁵³². Vain Jeesus Justukselta ei ole tervehdystä Filemonille. Ehkä Justus ei juuri silloin ollut hänen luonaan, kun hän kirjoitti tämän kirjeen.

Paavali päättää tämän ihmeen rakkaudellisen kirjeen niin, kuin hän sen aloittikin: Hän toivottaa Herramme Jeesuksen Kristuksen armoa Filemonin huonekunnan hengelle. Gal. 6:18⁵³³. Se on uudestisyntyneiden kristittyjen sisäisin mieli, joka ottaa armon vastaan.

---

⁵³⁰ Fil. 1:25–26: "Ja kun olen tästä varma, tiedän jääväni eloon ja viipyväni kaikkien teidän luona teidän edistymiseksenne ja iloksenne uskossa, että teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampaa Kristuksessa Jeesuksessa, kun taas tulen luoksenne."

⁵³¹ Fil. 2:24: "Ja luotan Herrassa, että itsekin olen pian tuleva."

⁵³² Kol. 4:10–14: "Teille lähettävät terveisiä Aristarkus, minun vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita – jos hän tulee luoksenne, ottakaa hänet vastaan – ja Jeesus, jota sanotaan Justukseksi. Nämä ovat ympärileikatuista ainoat, jotka ovat olleet työtovereitani Jumalan valtakunnan hyväksi, ja he ovat olleet minulle lohdutukseksi. Terveisiä lähettää teille teikäläinen Epafras, Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka aina taistelee rukouksissaan teidän puolestanne, että pysyisitte täydellisinä ja täysin vahvoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto. Sillä annan hänestä sen todistuksen, että hänellä on paljon intoa teidän hyväksenne ja niiden hyväksi, jotka ovat Laodikeassa, sekä niiden, jotka ovat Hierapolissa. Luukas, rakas lääkäri, lähettää teille terveisiä, niin myös Deemas."

⁵³³ Gal. 6:18: "Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, veljet. Aamen."

Jumala antakoon Pyhän Henkensä meidänkin hengellemme, että otamme vastaan jatkuvasti meille tarjotun Herramme Jeesuksen Kristuksen armon ja siinä elämme ja kuolemme sekä omistamme iankaikkisen elämän. Aamen.

Hakemisto

Numerot viittaavat tämän kirjan sivuihin.

Adrian meri.....	75.
Ahne, ahneus	45,82,108.
Akylas, Akvila	25,71,72.
Aleksander, efesolainen harhaopettaja	38,67,130.
Ambrosius	100.
Antiokia	48,50,74.
Areiolaiset	100.
Apologia	80.
Apostolinvirka	23,66,139.
Balkan.....	75.
Dalmatia.....	25,64,65,75.
Diakonit	61,82,90.
Efeso	7,24-28,64-68,81,131.
Ehtoollinen	95,126.
Epeiros.....	74.
Epimenides	85.
Erastos	71,72.
Eubulos	71,72.
Evangelista	36,55,60,70.
Evangeliumi	usein.
Filetos	36,38,46,47,49.
Filippi, filippiläinen	61,62.
Filippos	122.
Fygellos	24,25.
Harha, harhaopettajat, harhaoppinen, harhaoppi, heresia	usein.
Hermogenes	24,25.
Huoneenhaltija	37,77,78,82.
Hymenaios, efesolainen harhaopettaja	36,38,41,46-48,130.
Illyyria	75.
Jeesus Justus	147,148.
Jumalanpelko	41-43,45-49,58,75,77,82,83,85,86,89,96,105,129.
Kaitsija	28,44,61,78,81-84,89.
Kaitsijanvirka.....	83,149.
Karpos	64,67.
Kaste, kastaa	108, 113-126.
Kreeta	28,74,75,78-80,84,85,88,104,131.
Kolossa	132,134,135,147.

Kristus. K:n jumaluus	100-103.
Kuolema	
Kristus kukisti k:n	11,18.
K. on synnin palkka	19.
K:npelko	35,69.
Marttyyrik.	61,63,71.
Käsky	9,75,77,80,84,89,98,100,106,138.
Kättenpäällepano	11,12,22,28.
Lakimainen ahdistaminen ja uhkaaminen.....	123.
Luukas	7,25,61,62,64-66,68,69,73,145,148.
Maltillisuus, maltti	11,13,14,15,22,49,78,89.
Markus.....	25,65-67,139,145,147.
Mileto	71,72.
Naiset ja seurakunnan julkinen jumalanpalvelus	88,90-92.
Vanhat n:t	88,94.
N:t ovat evankeliumin saarnaajia vaelluksellaan ja teoillaan	92.
Nikopoli.....	66,74,75,130,131.
Omatunto	10,81,84,86,114,129,
Onesimos	132,136-147.
Onesiforos.....	7,25-27,71,72.
Opettajat, ks. kaitsija.	
Orja, orjat.....	92,93,104,132,134,137,140,142,144,146,147.
Paimen	25,29,36,60,83.
Pastori ks. kaitsija	
Priska	25,72.
Professori	28,84.
Profetia, profeetta	12,39,52,67,76,77,84,85.
Pudes.....	72,73.
Rooma.....	7,8,24-26,47,62,63,65-69,73,75,132,133,140,142.
Rukous	9,10,105,117,132,135,138,148.
Sananpalvelijat	usein.
Trofimos	66,71,72.
Uudestisyntyttä, uudestisyntyminen.....	106,112-124.
Uudestisyntyminen on usko	113.
Valvoja, ks. myös kaitsija	81.
Vanhurskas tuomari	60,62,63.
Vanhurskaus,	
Jumalan	111.
Kasvatus v:ssa	51,54.
Luettu vanhurskaus.	63,118.
Tavoitella v:tta.....	42,88.
Vanhurskauden kruunu, seppele	60,62,63.

Laki vaatii täydellistä v:ttä	95.
Vanhurskauttaminen, julistaa vanhurskaaksi	63,106,118,124.
Kaste v:n välineenä	120,122.
Vanhin.	12,28,79-84.
Viinin juomisesta	82,88,90.
Virka	9,12,24,29-31,36,50,56,60,75,80,83,84,123,135.
Zeeenas	130,131.